

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.

Zespół (fond) 4.

Zbiór rękopisów Biblioteki Baworowskich

Dział (opys) 1

1225. Considerationes et alae res varariae collectae. Principia seu fundamenta generalia vivendi religiose. XVIII w.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

Львівська наукова
бібліотека
ім. В. Стефаника
АН УРСР

ВІДДІЛ РУКОПИСІВ

Бав. 1225

No. 1225

VIII. C. 43

Dar

Ks. Grodzkiego

1924.

Ks. D. 4.703.

CONSIDERATIONES

et alia res variae collectae.

A

Principia seu fundamenta Gene-
ralia vivendi Religiose trad in Exer. spir
A R. Joanne Badarachi

Imo Principia vivendi Religiose concernentia

Imo Deus. Dignus est Deus ut hoc agam v. patiar. In hoc
principio resolves oed actus vite tue omniaq. mo-
menta tua si quidem pp. se et pp. dignitate sua
oia opatz est Deus, et hoc omnia pp. eandem dignitate
sua omnia operari debes. Quia v. quid quidem
geris n. attinges voluntatis divine sublimitatem, ni-
hil tibi sit grave agere aut pati pp. dignitatem di-
vinam. Ad eodem principio vincitur illud L. L. 2. q. 1.
Lij. Ad M. D. 2. Gloria pp. de Deo pp. de.

2du. Non deest sub spino capite membrum esse deli-
catum et t. pp. de laeta et tam attorea ptulit
et tibi grave hoc v. illud vint. 3tiu. Deus regit
mundum n. mihi fragor carus Turbat mundu
v. Patria tua bellis, infestat, pestilentijs. Omis fa-
me, exundant flumina, obrunt agros, iustas eru-
rit segetes etc. Haec oia n. plus te invocant qua
ut ores Deum et conformes te voluntati Ego, ille
enim regit mundu, et plus amat mundu quam tu.
4tu. Si Deus meus quis contra me. Effi. totz illabat
orbis interet consurgat infernus. Noli ergo quid-
quam invidere nisi Deum.

210

2do Fundamenta vitæ Religiøse concernentia 2do
mor. Imo magna solimne deciderunt et he Soli
u' no timebis In hoc principio funda timore quæ ti-
meas Deu, metue' edidere a gl'ia Dni. Funda sol-
licitudine' caus' elangi, in omnibz. Funda humili-
tatem diffidentiamq' in viribus suis, et desperat-
nem de se ipso. Spem am in Solo Deo Idu' Veniunt
indebiti et rapiunt regnum Dei. In hoc funda-
mento funda despiciend' talentorum tuorum
et positionem infra omnes in mundis. 3tio
In contemptu Dei tot amibz inferny replet. In hoc
principio funda Telu' tui.

3tio Principia Religiøsa se ipsum concernentia Imo
Ego et apulus unum sumus, ut juventus facty
sum manipulus Religionis tuar. In hoc princi-
pio funda unimodam et gl'nd' p'jectione' in
dispositionem superiorum, ut illi Teu' tanquã
cum pimento procedant. Funda refy in'itiam
quã ad serviendum gratis ad omni humili-
tate. Idu' servus inutilis tu' quod debi fac.
regeci In h. principio funda resolutione' ad
desiderandum illu' primu' laboribus 3tio no.
Idu' ad languine' restituti. In hoc principio fun-
da coiclatte' laborandi, patiendi perpetuo. 4to

non deest Religiosum plebem ei serva' Ser. In
ho. principio funda funda aviditate et cura
perfecturus ac Sanctitatis in educta omni-
um votorum Regulas' ordinationumq' reli-
giosarum observatione Ad. M. D. C. V. S. L. C. H.

Documenta vite Religioſe Scho-
laſtice tradita in Collegijs agende
à R. P. Andrea Wagner.

Prima pars documentorum in ordine ad Deum
A res Divinar

Intro Ad vocem Annuo officiat Studio Scho-
laſtice Religioſus, nunquam illa emittat aut de-
curtet inno habeat in P. ſcriptum ex Regula
ſerupus fixa ſibi ſtandi Tempora. Uo adſpicet
ſtudia cum magno ſerore et ſacacritate et pura
intentione majoris Glorie Divine, ut illius p.
movenda p. auxiliu' animarum aptum instru-
mentum officiat. Hic Quodlibet ſibi et alijs pe-
tat donum puritatis Angelice, perfeveranti-
am in vocadine graa' pſficiendi in ſpiritu
et libere ut Religioni ad Divina' Gloria' e-
vadat officium Uo ad nutriendam devotione'
erga' altum Eucharifticum quotidie ta'
ante

ante scholar quam post scholar live ante live
post deamb. ad ne. quidet. Ali. Sacrament. u.
Sic nunquam accedat ad studia tractanda vi:
si prius aut Medis genibus aut stando cum inter.
sione renovata invocet gratia Spiritu Sancti. Et
In difficultatibus circa studia occurrentibus ad Deu
humiliter ac firmiter recurrat his et similibus verbis.
Dno In fac me huius difficultati penetranda ac superio:
de sufficientem no. bee, illumina queso mente meo
ut illi ad gloriam Tua bene percipiende es dono Tuo
sufficiat. Quod si extraordinariae difficultates inru:
ant extraordinario quoque fervore Speciali Libi de:
ratione ad impetrandum. Quisum lumen constabat
Dno memor illi glorijs. Linguis vent non studet
libent ad mensam in refectione virum non solum de:
bitam temperantiam obferret, et in aliquam mori:
ficadnem adhibeat, ut eo aptior ad studia mental.
lij merhificadnis evadat. Perca modeste sedeat lectio:
ni, attonat, benedictionem mente et gratia actione
post ad devotione expediat. Duo Tempore merhificadnis
auditionis sacri, Damoni aliorum Exeritio. Li:
ritualiu, si aliquid pertinet ad studia in mente ac
neris tanquam aperiam Damonis Suggestione ac
sentare rejiciat, ne fervore studioru indiget. Quis
sua singulis mensibus, tanquam confitij in mortis
articulo colligat.

2da part
infin. vide infra

Consideratio de Sacramento penitentiae

1. Quid est sacramentum penitentiae, a quo dicitur
 et quantum esse confirmandum.

2. Est sacramentum a Christo dno institutum, visum hinc
 vite penitentibus et confessis peccata post Baptis-
 mum amissa mediante Absolutione sacerdotis ad
 legitimam potestatem habentis in mentem et satisfac-
 tionum ipsorum Christi dno, dicitur gratia remissionis pec-
 catorum. Et triplici modo capite nobis confirmandum est. Sacra-
 mentum. 1. Et magnitudine divinae misericordiae, quae no-
 bis hoc sacramentum exhibet. In eo enim deus vere se denotat
 sicut pater misericordiam benignam filios prodigos recipien-
 tem, et amplectentem. Ubi talis misericordiae reperitur in
 hinc etc. Et magnitudine summe erga nos bonitatis
 Christi redemptoris, qua nobis lacrimis suis preciosis in longinuis
 in hoc Sacramento preparavit ad eluenda nostra peccata. Praesap-
 tum suarum infinitarum satisfactionum requirit, ad nostra debita
 dno iustitiae exsoluenda. 2. Et magnitudine fructus quae
 afferit hoc sacramentum nempe totam gratiam tranquillitatis
 cantis restituit cum reparatione vici-
 gmentis habitum in seipsum fructum pacis et tran-
 quillitatis consuetudinis fructum gratiae auxiliantis ad
 vitiosos malos habitus vincendas tentationes et pu-
 ritatem conscientiae maiorem in dies acquirenda
 confessione et decore indultis. 3. Et modo et facili-
 ter simul et misericordissimo, quem nobis deus ad con-
 citandam suam misericordiam in hoc Sacramento ex-
 hibere

Sanctus confiteri

libere dignatus, et dum potestatem absolventis a peccatis condidit similibus p[er]inde peccatis et nexis. Et eiusdem sacramenti hoc indigentibus: ut peccatores ad penitentiam animos eadentes, quando ipsi fuerint, eadem laborant inquit, unde compati possint.

Qui nam sunt alius penitentis necessarii ad sacramentum penitentiae §. 3. Siquis, contritio, confessio, et satisfactio sacramentalis. Contritio est p[ro]p[ri]a dolor ac detestatio commissi peccati cum proposito non peccandi, de cetero sui autem est omnino necessarius ad valorem sacramenti penitentiae, ita ut nisi quis se a venialia confiteretur quod sua culpa redderet sacramentum invalidum. Nec contritio est de supernaali p[er]cedens, hoc est ex principio et motivo supernaali p[er]cedens. Et siquidem p[er]cedit ex motivo p[ro]p[ri]o. Et siquidem p[er]cedit ex motivo p[ro]p[ri]o. Sicut a charitate est contritio perfecta. Auctem ex motivo p[ro]p[ri]o et timoris Dei aut certe aliiq[ue] virtutis opponentis turpitudinem peccati utam deo est contritio imperfecta. Illa sufficit etiam extra sacramentum penitentiae, cum voto t[ame]n est otiosum consistendi mortalia mundi, et sacramentum penitentiae expiata. Haec vero non sufficit, et ad sacramentum penitentiae. Sufficit ad delenda mortalia. Quae nam sunt partes et quasi partes contritionis, et quae illarum conditiones §. 3. sunt partes contritionis. Dolor de peccato commisso, detestatio eiusdem

De voluntate in u[bi] delictante negligens et quomodo contritionem in se excitare p[er] peccatum et mortalia

dem

dem peccati et propositum ad peccandi de cetero.
 Unde nec solus dolor sine deestabone, nec solo delect.
 Hab sine dolore, nec utrumque sine proposito sufficit ad
 sacramentum penitentiae. Delectatio tendit in pecca-
 tu absolute ut malum per affectum odij. Dolor tendit
 in peccatum ut in malum commissum per affectum affli-
 ctionis retractationis ^{pro} propositum tendit in peccatum
 ut in malum non amplius committendum per affectum
 fugae et aversionis. Condicio vero istorum duorum affectuum
 una est ut sint appetitive summi, nempe ut delect.
 Hab sit appetitio haec summa, vicijus abominemur
 peccatum tanquam magis malum omnibus
 malis quibus puram creaturam ledentibus et
 cruciantibus alterius malis, odium parati sumus pro-
 nere odio peccati, ut item dolor, sit appetitive summus
 vicijus affligamur de peccato commissio, tanquam de
 majore malo omnibus alijs malis naturalibus quae in
 nos venire possunt, eligendo ut haec potius malum
 in nos venissent, quam ut in peccatum invidere-
 mus. ut demum propositum sit appetitio
 summa et efficax, vicijus parati si-
 mus omnia potius alia mala naturalia
 subire quam peccatum committere. Altera
 conditio istorum affectuum est ut sint univ-
 ersales, et quidem respectu peccatorum
 mortalium

mortalium, necesse est ut sint universalissimi:
ut nimirum sit dolor de omnibus omni-
no peccatis mortalibus commissis et non
dum per penitentiam expiatis. ut in sit
de ista malitia, omnino in genere
illorum scilicet in peccatorum mortalium
de quibus commissis dolemus, ut sit pro-
fitum nullo penite peccato mortali, Deum offen-
dendi, ac in super proximas etiam suadones de-
vitandi. Jam in respectu peccatorum venialium
confitentiis hinc illos affectus est universalissimos ne
hic est absolute necessarius, ad valorem sacra-
menti penitentiae, sicut neque est necessarium
ut omnia omnino venialia confiteamur, Sufficit
enim ista universalitas, ut de his praecipue pecca-
tis venialibus quae sumus confessi, et doleamus et
detestationem et propositum ea non amplius committi
de eliciamus.

Quid sit omnis confessio et quae ipsius conditiones?
Hae propositio peccatorum verbis formaliter et agniti-
vatis facta aram sacerdote, in ordine
ad absolutionem sacramentalem ab ipso
obtinendam. Conditiones autem ipsius tri-
pue sunt, ut sit integra, sincera et
humilis

et honorabilis. Porro ad integritatem confessionis circa peccata mortalia spectat ut post diligentem examinationem seu discussionem conscientie ad quam sub peccato obligamur exponantur omnia et singula peccata mortalia nondum per sacramentum penitentiae expiata, quousque sibi quisque est conscius. Unde in primis requiritur integritas confessio- nis, quo ad speciem peccatorum mortalium, non dum tamen confessorum adeoque et quo ad circumstantias speciem mutantibus. Ad hoc requiritur integritas quo ad numerum peccatorum mortalium non dum tamen confessorum, ita ut exprimat numerum delictorum, quantum ad certum ad prohibita quidem plus ad minus, & aliquis determinatum numerum talium peccatorum inire possit et tunc tenetur indicare saltem tempus quo in peccato illo frequentando perseveravit et explicare an quoties erat occasio peccandi peccaverit quotiesque circumiter se peccandi occasio offerebat an singulis diebus ad se. Item requiritur integritas quo ad circumstantias mortaliter aggravantes, quannis non mutant speciem peccati, saltem illas que notabiliter multiplicant numerum ad actuum peccaminorum, eandem mortaliter actionem componentium, per longiorem durationem temporis ad numerum objecti seu materiae peccati mortalis etc. Sive

no confessio scienda sit; de solis venialibus -
tunc ad integritatem talis confessionis non ne-
cessario pertinet et quamvis valde utile sit; ut;
omnia et singula, sive quo ad speciem sive
quo ad numerum venialia exponantur sed
hoc solum necessarium est, attendig' debet
de necessitate sacramenti, ut certa et ful-
ficiens materia absolutionis sacramentalis
proponat, ut nimirum saltem unum peccatum
veniale deliberate commissum clarius sacra-
menti penitentiae subiciat. Unde si non su-
mus nobis confesi illig' venialis peccati ab ul-
tima confessione bene deliberate commissi, tunc
mur ex catechis confessionibus utrae praeterea ali-
qua' nra' certam absolutionis sperare. Jam quod
tinet ad alteram conditionem bonae confessionis ut
sit simplex et sincera, id in eo consistit, ut absq' o-
mni dolo et simulacra ita se quisq' accuset sicut
sibi conscius est, et ut probabilius existimat, neq' au-
gendo neq' minuendo peccata, et certa ut certa
dubia ut dubia exponendo: nec ita peccata esu-
sando obscurando aut amplius doloq' e' propo-
nendo. Praeterea de' ee' confessio pura, si narrandi-
bus virtutibus verbisq' superfluis, aut ejus-
peccati iteratione, itemq' anominatione persona-
complicis peccati, aut aliarum personarum in
peccato intervenientium. Haec demum conditio
bonae confessionis, quae illam postulat esse hu-
militem: requirit duo internam reveren-
tiam sacramenti, considerando in Persona

6
confessari Personam ipsius: met. Ut dicitur cuius
ille vices gerit et cum interna aī confusione cor
dium et humilialum Deo exhibendo 2de Ed.
nam modestiam ac devotē compositionis reve-
rentiam ad eodem respectu provenientem 3tio
Heroicam victoriam innatē Superbil, quæ re-
recundiam consistendi Secretum cordis, ma-
litiā ne aperiamus id quod sumus nempe
peccatores 4to Plenissimam animi submis-
sionem in excipiendis confessari interrogatio-
nibus, admonitionibus, instructionibus, et i-
accedenda quam in iuge penitentia tanquā
si hęc omnia ex ore Christi ediceremus. Re-
tandum circa integritatem confessionis ad
eam pertinere, ut non solum peccata oris
operis, sed et peccata cordis mortalia exponat
Peccata vero cordis, quam vis ipso opere non ex-
sumata in 3to gradu 1mo em peccat gnos-
tatur, si quis deliberatē et advertē cogitando
aliquo peccato mortali, in eo serens et volens de-
lectatur, cum desiderio perficiendi mali operis
quod in mente velat 2de cum quis ultro ac desi-
beratē et advertēter cogitans de aliquo pecca-
to mortali, quidem delectatur in cogitatione
peccati mortalis, sed absq; voluntate exterius e-
sequendi ipsum met opus peccaminum 3tio
cum quis tamē non preponat nec velit ipsum
met opus peccaminum exequi nec etiam velit
expressē in eo cogitando, nihilominus advertens

se cogitare de turpi cum oblectatione in de con-
surgente eam non repellit, nec ab illa mentem
ad aliud cogitandum avocatur, sed in illa cogitac-
ione mala, aut turpi immoratur, inde vocatur delectatio
morsu, que etiam est peccatum mortale licet in
tam grave quam primi et Secundi gradus.

Quid est Satisfactio sacramentalis et que efficitur
obligatio. *¶* Est adimpletio penitentiae in sum-
ma a confessario que cum sit pars integra sa-
cramenti penitentiae ad eam espleta, etiam
pro levis venialibus culpis est et imposta obli-
gamus. Saltem sub peccato veniali ne sit licet
sacramentum penitentiae maneat ac muti-
lum reddamus. Qui sunt fructus et fines o-
rationis generalis tempore exercitiorum
individualium. *¶* Duplex est finis et fructus ne-
pe securitas conscientiae de antecedentibus peccatis
et puritas conscientiae in futurum. Securitas
quam parit fiducia de suppletis defectibus
tentantibus confessionem, si qui inesserunt. Puritas
vero quam induit lenitudo conscientiae
acquisita ad abhorrendam fugientem omni
speciem et ubra peccati, talis enim lenitudo na-
suta est in ratione respectu ad deplorato statum spiri-
tuali ac vici miseriarum.

Quid est Satisfactio
Tunc non habuit ne digna ut parum estimadone sacra-
menti penitentiae ex motivis supra allegatis
adhibuisse se non curat exhibenda contentioris
supernaturalis, et an per ipsius defectu non red-

didisti

disti invalidum sacramentum. Sicut Curastine do-
 lore delestadnem ac positu apprehatiue sum m em
 effuacit et universalissim. *Uo* Num nunc ad-
 hibear sufficientem disjensionem conscientul. Si
 erunt tie tue confessiones integra sincere et hu-
 miles Sicut Lucel diligentis que devotio i adimple-
 da satisfactioe Sacramentali

Consideratio de Regularum observatione Sta-
 Quanta sit Regularum nostrarum observantia.
 Si singulari remesse constat ex illar' authore ex
 illarum exemplari, ex illarum fine ex illarum
 fructu

Nutrius ipsarum est Deus, qui S. Patrem dispo-
 suit, statim ab ipso sua conversionis ad fundam.
 dam noia Religionem, & speciales illustraciones
 et revelaciones tempore exercitio spi-
 ritualium in Manreana specu eidem im-
 missas, quibus formam et vitam Religionis abe-
 dem fundande, qualis in constitutionibus sine
 Leide communilavit. ac deinde dum S. Pater qua-
 tuor annos spatio scriberet constitutiones, multis
 cum lachrymis, orationibus, jejuniis, mortifi-
 cationibus nihil plane in eas retulit, quod non prius
 speciali illustratione, ac revelatione sibi a Deo in spi-
 ritum accepit. Hinc tum ex Historia vite ipsius sic
 ex Summorum Pontificum bullis et oraculis aucte-
 tatisq' testimoniis constat, omnia ferme que in no-
 stris constitutionibus continet, ex immediate re-
 velatione facta S. P. profudisse. Accedit orissan-
 tia noar regularum, quod est confirmata ad
 exemplar vite ipsius moti. Sicut. Hoc enim

ex speciali lumine Divino propositum sibi habuit
et S. Pater et hoc spectavit, ut in regulis et constitu-
tionibus suis ad quam perfectissimam ^{purissimam}
Domini imitationem nos duceret. Abi idcirco non
humana electione, sed Dna opa factus e' ut heli-
quum a se fundatur cum approbatione summi
Pontificis Romae hierarchalis ^{sedis} imponeret. Et
certe ad veniendi ⁱⁿ ^{hoc} ^{regulae} ^{perfectissimae} ^{imitationis} ^{ob-}
noscere nihil amplius posse desiderari quam si id
a nobis exacte observet quod in ^{statuti} ^{nostri} ^{ad}
prescribit. Finis quoque ad quem elegit Deus
sua Societas, et ad quem regulae nostrae collonant
eorundemque praesentia plurimum commendantur.
Finis enim hic est, & finis majoris glorie, Dni
stantissimus, quo nimirum, non alium propria
seel etiam praesentium salutem et perfectio-
nem, bene cum Dna gloria procurare debemus.
Sed hunc finem, sed hunc finem, a quam aphis
mediis quam donec spiritu instructi evadimus,
si exactissime regulas nostri instituti observa-
verimus.

Tandem fructus Dni gloriae per orbem or-
bem propagatae, quem Dna bonitas per sua
minimam nostrae Societatis operi dignata est
in conversione infidelium in felicitate ad e-
desseis gremium reductione, in cultura pretatis
Christianae, si quam mire commendat regulas
nostri instituti aius spiritu nostri Patres ara-
mati, tam mira et magna in Dei gloria perse-
verant.

Quidnam sit obligatio nostrarum regularum
Nulla quidem regula nostris praedisse est in
regulae obligat sub peccato in veniali saltem
em

em obligad nem voluit S. Pater suis regulis an-
 nectere, ut glus lege interna amoris Divini, quam
 spiritu timoris ad eas observandas ducerent. Et
 terum aliuinde ex multis capitibus patet, pro-
 venire obligad nem ad eas observandas, ita ut
 earum transgressio fiat peccaminefa. Et in
 dem ratione vob obligamur sub peccato ad ob-
 servandas regulas pertinentes ad substanti-
 am virtutis paupertatis castitatis et obedientie.
 2do ratione bone edificad nis quam proximo
 jure naturali tenemur prebere quisq; jura
 ad et proportionem sui status: ex proinde hoc
 jure nate obligat Religiosus Soc: ut est talis Re-
 ligiosus ad talem finem institutus, ad peculiare
 bene edificad nis specime primo adhibenda.
 3to ad de peculiaris promissionis Religiosi
 facte qualis exigit circa regulam delad nis
 et manifestad nem conscientie. 4to Ratione
 scandalis dom officioru vicij pleniq; peccatu est
 violatio Regule coram aliis facta et irrevera
 illi nq; verlanq; 5to Ratione injurie que fit
 Religiosi per solutid nem discipline Religiose
 consistentis in conformad ne moru. Regu-
 lis, unde etiam innotatit peccare popet si per-
 laxitate in violandis regulis grave nocume-
 tum discipline Religiose sequeret. 6to Ratione
 negligentie seu acedie per quam juxta Divi
 Thomam peccat si res spirituales per regu-
 lam prescripta aut alia bona opera per Socor-
 diam v omittentur v negligentur aut per-

Junctoria

functione peragerentur. Imo Ratione aliaq;
inordinati affectus vana et sensuales inordi-
nationes, quid quid ea impulsu affectu inordi-
nati sit, quantum sit res ea se indifferens, ra-
ne ipsius inordinati affectus est peccatum gra-
ue contemptus ^{regule} jurisdictionis ad regulam ob-
servacionem compellentis qui contemptus
suo formalis et expressus est peccatum mor-
tale. Qualis debeat esse regular observatio. Put
si perfecta has debet habere conditiones. Imo si ob-
servatio procedere ea amore potius quam timo-
re. Idcirco enim regulis suis, quatenus pre-
cipit Regule debet nobilit. S. P. obligare obligacionem
sub peccato, ut lege interna dicitur con ad eas ob-
servandas impelleremur edo De ea obser-
vatio omni ea vero desiderio confectandae totae
perfectionis in Instituto nostro proposito, repre-
sentandae omnium etiam minimarum regulam
sanguam glimum conferendum ad eandem perfe-
ctionem. Nisi enim h. desiderium in nobis vi-
geat, ^{non} nam facile erit se in exacta regulari
observacione continere. Avic defectus ipsius
observacionis certum indicium languentis
spiritus circa studium proficiendi. Ita De habet
servad dirigere ad eum finem. Propter quem regule de
prescripta ut membrum ad perfectam Alia divi i
mutacionem conitentes evadimus optum et ido
non infirmum entum divine glorie tum in nobis
tum in aliis promovenda. Am utile e dum re
gule aliqua exequenda se dat nobis ocasio
reflectere mentem ad exemplum Alia divi con
Ad videndo quomodo Alia divi in hac et in si

9
amili actione quam regula nobis commendat, se se
geserint et quale nobis exemplum dederint. Hæc pro:
His valde est suavis et efficac ad regularum observa:
tionem. No. Et hæc observatio cum plena animi apli:
catione fieri, quam regula nobis commendat. Et sequi:
sent et quale nobis exemplum dederint tanquam
obedientie Divinae et sibi beneplacito nobis per regula:
intimato accomodantis. Hinc applicare animum no.
debemus ad observandam regula, cu. vero iudicio volun:
tatisq. nra. Submissione, promptitudine, alacritate di:
ligentia, fortitudine, perseverantia. Hæc enim est spi:
ritus veri ac solidi amoris erga Deum, quo in obser:
vatione et executione regule regi debeamus. Et Et esse
integra cum firma resolutione oes omne regulas
nulla excepta, quantum fragilitas nra. permittit ob:
servandi, nullamq. voluntarie negligendi, oes em
eundem hinc Authore Deo, oes est epius Sapientia,
Et derivata, oes ex ipsius amore nobis decepti oes ad:
simant ad perfectam Ibi Dni imitatione in nobis exam:
menda. Oes ad fine nra. vocandi. Quædam conducit

Reflexio

¶ Habesne tanta regularum nri infirmitati estimandæ
et appreciationem, tum ex parte intellectus tum ex
parte voluntatis, quata illa constantia mereor. Idem
ne tibi animi sensus, qui fuit Venerabili Berchiny
solito dicere de Crisostomo Regano regulis: Hæc Inia
mi charissima cum suis libenter moner. 2do Corin:
de quam raro v. nunquam tibi contigit violasse regu:
lam, quin ex ipso venialem saltem culpam contra:
Xenis. Sed an te in super scientia non redarguita.
ut graviter lesa discipline Religiose, aut commis:
si contemptu formali alicujus. Regule. Thio sentit
ne te impelli lege interna Divini amoris ad observan:
tiã

tiam regularu³ Ho Viget ne in te ardens desiderium
consecrandi totius perfectionis quam ad istam
imitatione³ perserperunt Ho Dignissime in observa-
one Regularu³ ad finem huius vocationis profectum ut
eadas aptum Divinae gloriae etiam in aliis promo-
vendes instrumentum Ho Quam animi applica-
nem adhibes ad executionem Regularu³ Imo Viget
ne in te firma resolutio ad integram omnino ob-
servantiam Regularu³.

Consideratio de obligatione et cura profecti-
di in perfectione Religiosa.

An et quanta obligatio sit Religiosi tendendi ad perfectio-
nem? Certum est quod Religiosus sub peccato mortali
tenetur curare ut tendat ad perfectionem, ita enim
omnes Theologi docent cum d. Thoma 2da 2d^o q. 189
articulo 2to et 3to. Ratio prima est ex essentia status
Religiosi, nihil enim dicitur Religiosus nisi status ten-
dendi ad perfectionem. Unde sicut sub peccato mortali Re-
ligiosus tenet esse Religiosus ad h. om. se p. vota Religio-
sa Deo obligari ita est: Hinc profluit 1^a ratio, quia qui
se voto obligat ad antecedenda et exigenda media pro-
pter finem is se eo ipso obligat ad procuranda huius finem.
Cum itaq. Religiosus se p. vota Religionis obliget ad vo-
luntariam paupertatem castitatem et obedientiam, tan-
quam ad media perfectionis Deo servandi, sequitur quod
se istis ipso voto obliget ad procuranda huius perfe-
ctionis. Liquidem intendens media p. finem prin-
cipaliter intendit ipsum finem. 2^a ratio est Quia Re-
ligiosus non tendens ad perfectionem committit peccata
simulacris et hypocrisis in maiori gravi. Sicut enim
status Religiosus ex sua essentia est status profecti-
tius cura perfectionis et idcirco magnam apud omnes

severe!

reuerentiam ac maximo in iure privilegia habet
 in omniu opinione habet pro persona spectante cu:
 ram affectu nis agrente et idcirco e particeps reue:
 rentie ac privilegionum sui status. Unde sita:
 lem se n' offat, quale se ee offit in re utiq' gravil:
 ludendo communi de se distimari h' pccitatem
 se facit Ita rão e' gravis injuria qm' Religiosus nã
 tendens ad perfectionem inserit et Religioni se suste:
 tandi et p' fundator et Benefactor intentioni quor'
 beneficiu a Religione suspendat. Et quidem ad inju:
 riam spiritualẽ quã Religio talit' citati Religioso
 etiam injuria temporalis huc intecedit. Vivit eni
 ejusmodi falsus Religiosus de alieno inique rapto:
 nimium de pane Alii propter illos proiiso qui se ve:
 ros Religiosos h. e. curã perfectionis profutentes pre:
 ssant. Utinam hæc tendendi ad perfectionem stri:
 gat etiam Novitios. Et licet si Novitii non stringat
 vi volorum Religiosorum. Stringunt tñ

et pro suo gradu qualis incipientibus conve:
 nit partim titulo Religionis, ut bono fundamento
 Religiositatis posito in Tyracino necessaria disposi:
 tionem offerant, ad suscipiendam volorum obligat:
 nem: partim titulo sinceritatis, ne simulacris et hy:
 pocrysis sint rei liquidum liquidem ea essent:
 tia Tyracini presidentur curam disponendi sese
 ad obligatio nem vite Religiose suscipiendam
 partim titulo justitiae, ne injuriam tam spiri:
 tualem, quam temporalem Religioni ac benefi:
 datorum intentioni; quorum beneficiu suspen:
 dentur

tantur

stantur inferunt, dum suo officio satisfacere negligunt.
Quid nam requiratur ad substantiam ipsius obligatio-
nis adimplendam? L. Id saltem de necessitate requiri-
tur, ut habeat firmissimum animi propositum curamque
efficacem, non solum ea observandi, ad quae aliunde vel
Religione vel ratione precepti vel ratione voti peculiariter sub-
mortali obligatur, et etiam ita vivendi secundum re-
gulam, ne notabilem offensionem disciplinae Religi-
osae incurrat. Ratio est quod si Religiosus esset in
animo suo resolutus ea non nisi servare ad quae ali-
unde in Religione tenemur sub mortali, de reliquis
autem non curaret, etiam si sua laetitia in violan-
do regulas notabilem offensionem disciplinae Religi-
osae incurret, tunc eo ipso peccaret mortaliter.
nam ex una parte resolveret se ad proximum
periculum peccati mortalis quale est spernere
modica. Si enim communis sensus virorum
prudens, docens aliquid esse periculosum
sunt certitudinem moralem periculi proxi-
mi: multo magis dum deus sua infallibi-
li auctoritate id denuntiat, quod
qui spernit modica paulatim decidet. Et al-

tera parte Religiosus ita repletus, cogit de re:
 solveret ad grave nocendum Religioni. Porro
 non est dubium quod Religiosus teneatur sub mer-
 tali ita vivere, ne sit graviter suae Religioni no-
 cius, qualis esset si sua laxitate, in violandis
 regulis cum notabili offensione, disciplina Reli-
 giosae ejusdem detrimentum ac relaxationem pra-
 ve suo exemplo induceret. Quomodo sit intelligen-
 dum comerrime S. Patrum effatum. Quod in via
 Dei non proficere sit deliquere. Haec est planis-
 sima istius effati explicatio, quia nimirum
 absterendum in una quavis ordinaria actione, ho-
 nis Religiosi evenire necesse est, quod & illam san-
 ctè obcat, absq[ue] ulla culpa veniali, & imperfectione
 sitiva, aut certe in ea aliquam culpam venialem
 sive imperfectionem committat. Si primum tunc eos:
 hoc proficit quia sibi auget gratia[m] sanctificandae, crescitq[ue] in
 virtutibus. Si autem tunc & illam ipsam culpam ve-
 nialem ac imperfectionem aliquantulum desinit. Qui na-
 sit modus practicae tendendi ad perfectionem, eto-
 obligatio istius tendentiae adimplendi. Quae sunt
 praecipui modi: Primus est modus universalis
 minus, facilissimus et maxime, facilissimus et maxime
 necessarius, ut nimirum evitemus, omniam

nia, omninoq; ordinarias actiones vite Religioſe recte
ſecundum Deum obire. Eſt iſte modus univerſaliſſimus
quia eſt quotidianus et ſermo continuus communis. E
ſaciliſſimus, quia non poſtulat à nobis res extraordinaria:
rias, d ordinariis et communibus officiis vtri actioni:
bus cõſentibus. Eſt demum ſummò neceſſarius: quò vito
nro et vris actionibus, quotidianis componit: acq;
inde qualco iſta fuerint, talis etiam vito nra futu:
ra eſt, ſi illa recte ſecundum Deum fiat, recta coram Deo
vita nra iſtituent. ſi am̄ prave fuerit, prava eſt:
a in toto v i parte vitam reddent etc. Porro rectitud
actionũ nram ordinariarũ, hæc cõ poſtulat iſta.
ciamq; qd Deus vult, quomodo vult, et quivo vult. Ad
ſonã conditionem pertinet ut pro loco et tempore id
ſciamus qd à nobis ſive ordinis domeſtici omni:
ty communis, ſive officii nri nobis per obedientia
demandati rã poſtulat. Dem certitudine Deo
à nobis vult fieri, et inde nam eſt ſclitudo ſtatũ
Religioſi qd certa et inſallibili regula dicit vult.
ſatis vivamq; ſclitudo poſtulat, ut in modo de a
ctiones nras obivendo conformemur, et legi
interiori Divini amoris, et legi exteriori nri
Inſtituti, abſolvendo ſcibit illas, pie ſervet. Pe
ſtate, pie et impulſu et motivo virtutis ſer
vent

ventum in hunc animi a seculo ac diligentis est.
 ete' a' fidei observantia regularum. Tam communis
 quam proprias officii sui in executione interveni-
 entium. 3^{ia} tandem conditio postulat, quod alias sicut
 et debet in his actionibus ut illas ex pura intentione
 ad implendi divini beneplaciti ad Dei gloria
 adinvenimus. 2^{us} modus tendendi ad perfe-
 ctionem, valde utilis et suavis atq' ad com-
 plementum 2^{mi} pertinens est. frequens
 usus exercendi se se in actibus interioris
 virtutum solidarum, velut geminis dis-
tinguentibus per saltem enim actus quibus
 veluti anima actionum nostrarum extor-
 narum crescimus, et indices magis perficimur
 in habitibus earundem virtutum. Est
 autem hic modus valde utilis ad augmen-
 tum sui meriti coram Deo, est valde suavis et
 solidam spirituales consolationem, quam se
 virtutibus exercitium anime adfert. Est de-
 mum pertinens ad complementum 2^{mi}
 nam eo perfectiores evadent actiones nostre ordi-
 narie, quo pluribus actibus interioris virtu-
 tum solidarum velut geminis distinguo-
 ut

ut autem hic modus sit facilis in praxi et exe-
cutione, id nobis prestabit per studium interne
conjectationis cum deo inducta consuetudo,
frequentis exercendi piis actibus ejaculationes
Apostolice Prima Habuisti ne perspectam obligati-
onem tendendi ad perfectionem finem et habitum
tuae vocationis convenientem. Ida nunquam
illam in substantia non violasti, nunquam te
graviter noxium Adliguisti, vitae laxitate
in violando regulis non reddidisti, aut saltem
quomodo fuit ut te sic noxium redderes. Vide quomodo
ta omittatione indiges ut te securum in conscientia
a gravi istius obligationis violatione conserves. Quid
tibi frequentibus accidit in via Dei? an specie-
rean deficere? et cur est tam mutabilis cur tam
sepe deficiens. Quae tibi cura actiones tuas or-
dinarias recte obeundi secundum Deum; servas ne
istas condiciones ut agas quod deus vult, quae vult et quomodo
modo vult? In modo tuarum actionum ordinariarum
genus ne te pie servas? et exacte Qua habes ne in
frequentis usu exercitium actuum ejaculatoriorum
et curas ne per tales actus per locum et tempore in illis
dis virtutibus te exercere ut sit fides spes
et charitas, patientia humilitas obedientia, confu-
sionitas cum voluntate Domini etc.

nriq; profectus, que sine multis mortificandis
inheris pravar inclinacionu haberi ac retineri no
potebt. Unde. Status Religiofus e' vere Stat; peniten-
tie, id autem fiet, si ex amore Dei studij adimpleon-
di Dni beneplaciti sancte obeamus, ac tiones nras
ordinarias, eo ad ut presentibus nris obsequis am-
pensemus deo preteritas nras injurias et ingrati-
tudines peccatis nris illatas.

Remedio

1. Auditam praxim adhibes preparandi Te ad Sa-
cramentum penitentiae et post illa assignatam
penitentiam adimplendi. 2. In o' sacris confessioni-
bus percipis fructum. anti odii sui ipsius, si contra
eo vindicta ac ferventioris studii tuam deprava-
nem emendandi. 3. Tua diligentia et quo fructu
peragis quotidiana Examina conscientiae. Ita
An frequent' exerceas in actibus internis peniten-
tia. 5. Quis sibi ipsius majoru mortificandis quis mi-
nutionu? 6. Quae humilitas et patientia in tu elis
et motivo penitentiae. 7. Quis aer et cura lueri-
dat indulgentiaru? 8. Quae observantia discipli-
nae Religiose animo proficendi Statu penitentiae.

Consideratio De Studio Glorie Dei.

Quanta sit istius studii excellencia? Quae maxima
est pars et hinc ratiōibus? Quae Quae Dei gloria
e' quoddam bonu' divinu' e' res deo bona et e' uni-

al bonu, qd Deus ex suis creaturis habere possit
nulla in Deo utilitas, nullu commodu, nulla
felicitas ex creaturis advenire potest, & sola gloria
infinita sue bonitatis, infinitarum perfectio-
nu, que nobis p sua opa manifestat, et cujus
debitam laudem reverentia et obsequiu exi-
git. Cum itaq; gloria Dei ex creaturis sit divi-
num bonum, et sit unicum bonu, quod Deo ex cre-
aturis adferri potest. Studiu Dne glorie esse:
studiu prae excellentissimu, quo nullum sublimius
rationali creaturae evenire potest. Sed Excellentia in
istis studiis paret esse qd Deus ipse in omnibus
operibus suis nullu aliud finem ultimum
habeat, nisi suam gloriam per manifestad-
nem sue bonitatis suarumq; infinitarum
perfectio nu, tanta est istis boni excellentia, ut
dignu sit, ad quod Deus ipse oia opera sua omni-
potentie ordinet. Iste studiu et obsequiu Dne gla-
rie tam prae excellentis, ut Deus dignu iudicant
propter quod Filius Dei natu nra nraque misere-
rias, assumeret, totiq; ac tanta patere, ut aimi-
num lassam per peccatum Dne Majestati glori-
am repararet, et gens humanu ad debitam Dne
majestati gloriam reparandis amere et obseq-
uiu induceret. Ubi Summa in hoc Dei erga

nos dignus e quod cum gloria sua non indige:
 at seipso plenus nec minus futurus gloriosus si
 ei debitam gloria negemus, dignatur se in
 nro arbitrio relinquere, ut ei sponte ac libere
 ad eum cum nro merito h. bonum offeramus glori:
 as sua ad quod abunde infinitis seculis obfri:
 cti sumus. Hic Hujus boni Divini studio redde:
 mur maxime laudabiles Deo similes, in quod n
 nae sed voluntate, que similitudo maxime lau:
 dabilis e. Ad Dnae sanctitatis nos participes red:
 dit. Seco In studio promovende & procurande
 glorie Dnae tota affectio charitatis nra ergo
 Deum consistit. Deum sciam ea charitate dili:
 gere est: Deo quantum e ea nobis essentialit
 bene velle, nulli autem Deo bonum ea nobis vel
 se possumus, nisi bonum glorie Dnae unde san:
 ctum amamus Deum quantum in nobis studi:
 um glorie Dnae habemus. Imo Tandem in
 h. studio glorie Dnae et aetna felicitas sita est,
 quae Deus in caelesti Beatitude non alius
 preparavit, nisi diligentibus se, id est bonum glo:
 rie suae procurantibus. Quae nam sint et esse
 debent conditiones studii glorie Dnae. Primo
 Debet esse universalissimum. hoc e ad universae

vite

vita statum atq; ad omnes et singulas actiones
nras se extendere ut quemadmodum hortatur Apstls
ad Rom 1 In omnibus glorificet Deus. Atque ubiq;
obligat universalis, et nobis essentialis, debemus q;
h. universitate assimilari. Dicitur sanctitati quod o:
mnia in omnibus operando ordinat ad sua gloria
universa etc. Et eod apprediative summus ut ne.
pe plus estimem, idq; efficiat suu affectu tum
affectu in minimam Dei gloria, quam quod visa:
tunc ullius creature bonu, quatenus e solu bonu
ipsi creature. Hinc si in aliqua occasione v actione
bonu gloriae dicitur reperit, conjunctu, a bono proprio
creature. Sunc bonu gloriae dicitur de proprio con:
medio proprio fama integritate ac videri ipsiq; si:
vo in aliqua occasione v aduone bonu gloriae dicitur i:
veniat conjunctum cum aliquo bono nro tempo:
rali et naturali; tunc p neglectu d tempurum eiq; dem
boni nri; tanquam si non adisset id bono dicitur glo:
ria, ita facienda e intentio, ut siq; resolutio si:
ta gloria Dei postulare, nos hec bona nra repudi:
aduros penitus. 3. Dicitur e puriformis dicitur, ut sci:
sicut nullum aliud studiu, desideriu, amore, cuq;
cunq; alterius boni, seu proprii d alieni admittum
habeat, qui non sit regulatq; ad gloriam Dei. Et n:
ad illam ordinat. Hinc non tantu gloriae dicitur
studiu

studium \hat{a} in h. intentione esse depuratum
 ab oib; in secundariis intentionibus fines var-
 nos sensuales, vitiosos respicientibus \hat{a} in \hat{a}
 moderari ac regulare nostras intentiones tende-
 tes in bonum nru^m sup^{er} naturale, ita ut in tale bonum
 nru^m n^{on} appellamus, nisi propter gloria^m Dei, itea
 tenus quatenus conducat ad gloria^m Dei. \hat{a} h.
 nru^m studium, ut sit perfectum ne scilicet in gloria^m
 Dei simpliciter ferri \hat{a} in in maiorem gloria^m
 Dei, ut in suis gradus Dei gloria^m, quam de no-
 bis dicitur inaequaliter exhibere, possumus ac debemus
 postremus et minimus gradus continere se ab
 omni offensa grati, satisfaciendo omnib; dicitur
 preceptis gravibus obligantib;. Atque est ab om-
 ni peccato veniali et minimo dicitur displicentiae
 reatu fugere et abstinere. Superior adhuc
 gradus: Et ut ipsi que deo placent ea prece-
 dere que magis deo placentia \hat{a} emulan-
 do sibi et charismata meliora et ac perfectiora
 imitando in super in aliis ad deum iusta ratio
 nris devotionem et gradus adducere amando cu-
 gnoscere, cultu et ad re^m o^{mnia} que possumus meliore
 modo. \hat{a} h. nru^m studium dicitur gloria^m dicitur esse habi-
 tu continuu^m et actu frequentissimu^m. Habitu

3
In quidem continuum est ad ea ratione ut firmam
habilemque retineamus in voluntate nostra dispo-
sitionem vicijus ad irrupto iudicio habitua-
oris propriis et mundani pondus quoddam et indi-
nationem acquiramus, quam ad Dei maiorem glo-
ria in omnibus rebus actuali et eradio querere
deferamus, sicuti autem h. et eradiuim
frequentis immo est ad ea ratione, ut et actuali ra-
onis spiritus, voluntatisque arbitrio, quodlibet opus
hunc particulare, quod faciendum agredimur ad
Dei gloria ordinem, prescripto nobis modo cu-
ratione, qua id opus ad maiorem Dei gloria cedere
possit. Quodnam sit precipuum studium gloria
Dne De. Est cura diligens firma et ipsam pro-
ficiendi in perfectione, secundum finem et modum
nostrae vocacionis, cui et nobis alia Deo gloria afferre
nequeamus nisi per laudem, adre et obsequio infini-
tae Dne Majestatis Ipsius summo beneplacito a
nobis exhibendum, evidens est quod studium ma-
joris gloriae Dei nihil aliud sit et esse debeat ni-
si studium et cura sensim magis et magis pro-
ficiendi, namque proficiendi, in laude adre et obsequio
nostro exhibendo Dne Majestati Ipsiusque summo
beneplacito. Dicitur secundum finem ac modum vo-
cacionis nostrae, nam perfectio creaturae rationalis

est

consistit in adimplendo quam perfectissime Di:
 vno beneplacito circa nos, siquidem id inquit
 solus voluntas Dei e' satisfactio nra, sic providet
 mensura perfectionis ad quam tendere debemus
 sumenda e' ea Dei voluntate, quam ubiq' nobis deus
 aperuit, dum nos per graa' vocavit ad h. vocat:
 tale Jesu elegit et adscivit, studiu' gloriae Dnae
 reponere debemus diligentis' firma, et constanti
 proficiendi in perfectione secundu' finem edmo:
 dum nrae vocationis.

REGLA VI

1. Quomodo in prolio et estimacione habeas deiglo:
 riam studiu' nrae i'p'ig, fuisse ne per sp'as, quod
 studiu' gloriae Dnae sit mensura nra erga Deu:
 moris. 0. quam parum et parci hartong deua:
 masti. 3. Est ne in te studiu' gloriae Dnae summe
 appetitativu', tale ne illud monstras ubi agit
 de tuis commodis, negligendo de fragandis:
 moris propriis inclinacionibus. 2. Est ne in te stu:
 diu' gloriae Dnae e' no unig'sale, et inquam nra
 possis immo' ab h. unig'salle desuibas. 2

5. Est ne in te studiu' majoris gloriae Dnae e' oqua
 sordide parci, et erga Deu, qui vix in i'p'is glo:
 riae Dnae satisfactis ad quod e' precepto obli:

gatis

gariis. 6. Et ne in te h. Studiu^m habitu contini:
um et actu frequentis immu^o? O quam fre:
quens et diuturna be bened. dñe glorie obliuio.
Considera^o de cura salutis etne et esse
medicinu^m ad eam consequendam.

¶ Quid ante o^a e^t necessariu^m ad debitam
rectam cura^m etne salutis & necessariu^m
e^t habere intellectu^m imbutu^m clara co:
gnitione ac firmissima persuasione gratifi:
mor^u motivorum ad cura^m salutis nre im:
pellendu^m, quatenus sit proposita, lumina si:
licet obligas nra erga deu^m tendendi ad nru^m
fine^m ultimū summa item ipsi^u presentia fe:
licitas, et necessitas, unde firmissima debemus
habere radia^m in nro intellectu h. principiu^m

¶ It. dñi. Quid prodest homini si uniu^u im:
dum suerit ac^t vero sue detrimentu^m
patiat^r? R^o e^t quia siuis voluntas nra non
fert^r in bonu^m nisi cognitū ignoti nulla cupi:
du, ita qua mensura persuasionis ipsi^u intelle:
ctus proponit bonu^m appetendu^m, eade^m mensura
adversus voluntas se ad illud amplecten:
dum applicat. Hinc si parū apprehendit ab

intellectu merito et magnitudo alicujus
boni operis parvo in desiderio ad illud am-
plendum voluntas afficit, quod autem parum
desiderat, parum in aut nihil plane curabit.
Hinc patet quam sit necessaria ad debitam la-
titudinem curae, quotidiana res Divinarum ac
veritatum aeternarum meditatio, earumque fre-
quens rememoratio, nam proinde se ad circa applica-
tionem voluntatis ad rem pro suo merito em-
tanda agendamque obtinere sicut ignorantia ledit
Quid deinde necessarium ad rectam et debitam
curam in re salutis aeternae. Necessarium est in vo-
luntate continuum ac justum desiderium ejusdem
salutis consequendae. Continuum quia ubi desi-
minis desiderare illud bonum consequendum de-
sinimus non illud curare. Continuum vero est illius in a-
ctu saltem habitus, ut scilicet habitus et con-
suetudinem acquiramus, ac retineamus eadem
tandem frequentibus desideriis nostra voluntas
semper ad curam aeternae salutis, seu melior ad illam
conducendum. Justum autem est illud ut scilicet in
magnitudine suisque proprietatibus corrispondeat
deat magnitudini ac merito tanti boni con-
sequendi. Nam ex mensura desiderii tanti bo-
ni consequendi pendet ulterius applicatio vero:

hinc

voluntatis in adhibendis medijs ad illud con-
sequendum. Unde ad adhibendam justam
debitam curam nostrae salutis necessarium est ju-
stum desiderium ejusdem salutis conse-
quendae.

Quenam sunt ac esse debent proprietates justis-
simum desiderium salutis. Per Hanc 2. Prima ut
sit in fervore intensissimo. 2da ut in appre-
hensione summam. 3ta ut sit in intentione
unicum. 4ta ut sit in intentione efficaci-
simum. Ac primo quidem dicitur esse in fervore inten-
sissimum, nam cuius rei dicitur esse maxima cura
illius dicitur esse ferventissimum desiderium. Sicut fer-
vori desiderii quantitas cure correspondet. Cum
itaque salutis nostrae sit maximi momenti negotium
adeoque maximam curam postulet, ferventissi-
mum oportet illius consequenda desiderium in a-
nimo nostro rigere. 2do dicitur esse apprehensionis su-
mum, quia versatur circa rem ex merito suo
summa apprehensione dignam, respectu cuius ce-
tera omnia ad nos pertinentia, nihil habenda sunt
exh. apprehensivae desiderii magnitudine
profluet, quod nihil parvi ducimus, quod v. pro-
desse nostrae salutis v. quovis modo obesse p. 3.

Ita in estensione summi, q̄a cum salg nra
 sit negotium negotiorum sit unicum verum
 nru negotium, quod omnium alior negoti-
 orum est finis ultimus ac eē d̄t, *Legit unicifsi-*
mū m desideriu egi in nobis eē debere Dr.
 rō ea rōne illud oportet eē unicum ut nō tan-
 tu nihil desideremus, quod nra saluti quis
 quomodo ē necessariū, d̄ m ex aliis rebus
 saluti nra non ad v̄ fantibus, id nō nisi et
 catenus desideremus, quod et quatenus re-
 cta rō nobis utile v̄ necessariū ad eandē
 salutem consequendam p̄ferat. *Uo de:*
 bet eē intentione efficacissimum, h̄ e d̄t: nō
 impellere ad voluntatem absolutam et effica-
 cissima procurandi et nra salutem. *Ni:*
 sit em̄ proficere simpliciter desideriu bono:
 sequendi, nisi ex illo profueret efficiat in-
 tentio eiusdem boni per apta media procu-
 randi, et plerumq̄ inferrog salū qui in ste-
 rili tantum desiderio suae salutis vitam
 consumpserunt. Debet itaq̄ ex serio et h̄-
 vero salutis consequendae profuere inte-
 tio efficacissimo et efficacissima egi pro-

et sit illud unum necessarium v̄ h̄o d̄t: nō impellere ad voluntatem absolutam et efficacissima procurandi et nra salutem.

curande

curande. Quid e' efficax intentio procuran-
de et'ne salutis? quid efficacissimum et
quid ad eam pertinet. R. Intentio efficax
procurande et'ne salutis e' volitio abso-
luta ordinandi ac recipi adhibendi media
saltem sufficientia ad necessaria ad salu-
tem, qualia s' post Baptismu' conservat
gracia sanctificantis per observantiam Divi-
norum mandatorum. Et ejusdem reparatio
per penitentiam, si for. e' per peccatum mor-
tale amissa fuerit. Intentio vo' efficacissima
e' volitio absoluta et' efficax ordinandi ac ad-
hibendi media non solum sufficientia ac ne-
cessaria, q'm maxime' efficacia seu quam
maxime' conducentia ad consequendam cu'
majore securitate salutem et'nam. Et ha-
lem certe intentionem moret' salutis nra si
bene ipsius pretiu' et' momentum ponderamus.
Porro ad utramq' intentionem pertinent
tandem ipsiq' effectus, ordinatio suorum medicoru'
seu electio et' attributio eorundem seu executio.
Quid e' electio melior conducentia ad salu-
tem et' qualis ee' debet? R. Est actus voluntatis

et gravia deliberatione recte secundum
 Deum rationis ordinans executionem
 mediocrium v. opportunissimum et maxi-
 me efficacium ejusdem consecutionem.
 Hinc patet qd electio istius regula de-
 beat esse Deo. Ipsiusq. Sanctissima volun-
 tas potissimum q. gratia vocantis manife-
 stata. Cum enim consecutio nra. nra. salu-
 tis ita pendeat a nra. voluntate ut magis
 adhuc dependeat a Divina gratia, tunc ne
 aberremus in eligenda via salutis nrae
 qualis est status vicia stabili, sequi debemus
 vultu vocantis Dei p. qm. nobis via. Regn-
 de salutis nrae a se provisam ac gra-
 ordinatam monstrat, adhuc potius stabili
 quam ad alium, et sine v. securius perfe-
 ctius obtinende salutis nos ducendae.
 Quod cum jam Deus ex sua Bonitate cir-
 ca nos effecerit nosq. in Deum vocante se-
 culi Dni. circa nos dispositioni hae in
 parte satisfecimus non multum no-
 bis restat negotii circa electionem

particularium medicorum ad salutem nostram ser-
vientium. Clarum enim est Dei voluntate quae
est regula nostra electionis hanc esse ut
omnia illa media, quae nobis instituta sunt
Statu nostro, quem Deo vocante arripu-
imus praescribitur efficaciter voluntate am-
plexamur, firmoque proposito eadem pro loco
et tempore consequendi insistamus. Unde
electio medicorum electorum ad consecutionem
et hinc salutis, in statu pro Deo vocante a-
sumpto, nihil aliud est esse debet nisi firmum
constans et universale propositum, illa omnia me-
dia pro loco et tempore adhibendi et e-
sequendi, quae nobis Statu nostro instituta
praescribitur. Ubi nota sunt proprietates istius
propositi, videlicet firmum constans et u-
niversale, aliter enim electio non correspon-
debit intentioni efficacissimo. De e-
secutione medicorum electorum ad conse-
cutionem et hinc salutis. Quae est actus solus
satis imperans et ad executionem deducens
pro loco et tempore illa omnia media quae

& electione proposito firma ac univ[er]sali et
 constante & sequenda statuimus. Huj[us]
 act[us] precipue virtutes s[un]t. Ferror, forti-
 tudo, Constantia et fidelitas, Ferror ad ab-
 erit[us] suscipiendu[m] opus Fortitudo ad supe-
 randa[m] illig[is] difficultatem, Constantia ad
 perseverandum in beneceptis, Fidelitas
 ad perfecte unde quaj[us] adimplendu[m] offi-
 cium illig[is] mediq[ue] quod[us] exequimur.

REFLECTO

I Habeone intellectu imbutu[m] clara co-
 gnitione ac firmissima persuasione gravi-
 simo[rum] motivor[um] quae te ad ferventem cura[m]
 tuae salutis ^{no[n]} impellere et quod tui-
 u[m] adhibes per quotidianas meditationes ac
 frequentes rememoradnes Altiss[imae] verita-
 tis. 1. Est ne in te condoniu[m] salutem habi-
 tu desiderium consequenda salutis per
 tractum scilicet habitum et consuetudi-
 nem frequen[tem] illud in te excitandi. 3. E-
 ne h. desideriu[m] justum ac proportionatu[m]
 magnitudini ac merito Sancti boni conse-
 quendi scilicet habitum et consuetudi-
 ne[m] esse in fervore intensissimu[m] in appeti-

adme

adone summum in extensione unicum in
intentione efficacissimum, utrum inte-
llectus tuus efficaciam non desicit in neces-
sariis 4. Perstis in electione staty tui
Religiosi; quem ad dnam vocacione arripisti
tanquam in medio tibi a Deo ad salutem
specialiter p'p'is, cum summo ut parvitas
ore et apprehensione tanta gratia cum su-
ma idem animi firmitate et adhesionem.
5. Quid circa media particularia tibi est
instituto prescripta, est ne inde prospi-
cum firmum, mans et univ'sale ea ca-
ad executionem deducendi. Quid circa
executionem ista media, tunc in te servens
constans feris et fidelis. Hinc dices
quale tua salutis curam habeas.
Considera de Exercitio memoriae Presentis
Dna

In quo consistat exercitium memoriae Pre-
sentis dne. 4. In eo consistit ut quemadmodum
nobis e' sentiens in o'i loco, no' in ad aliquo
modo, et p' suam sapientiam, bonitatem, et po-
tentiam infinitam, cum intima adno ap-
plicatione sui intellectus et voluntatis, et op'is.

Nos p̄ suam sapientia, bonitate ac potentiam
 infinitam peritissime videndo et p̄
 nobis sua bonitate benevole p̄ innum:
 mera beneficia communicantem, neq̄ p̄
 suam potentia, in nro eē ac opari, conservā:
 ac sustentando, ita m̄ efficitur, nos Deo
 p̄sentēs nō d̄ ai tantū illō modū quō m̄ sapi:
 des, et cetera creatura sensu ac radne desti:
 tuta s̄t Deo essentialit̄ p̄sentēs ob illarū
 essentialem immensitatem d̄ modo rati:
 nali p̄ applicatiōe nri intellectū, voluntatis
 ac operis ad Deū tāquam primū orin:
 cipium ultimūq̄ finē nri. Unde exer:
 citiū p̄sentis Dni ē in re. Audiat providē:
 di Deū ī respectu nro, semp̄ ut in eū tāq̄m
 in finē nri ultimū tendamus, j̄ta illud
 Genesi Regis effatū. *Psalm. 136.* *Provideo Dnū in*
specu meo semp̄ quoniā a dextris ē mihi ne
commoveat. Quanta sit p̄stantia p̄sentis
 Dni. *Q̄* tanta imprimis ē p̄stantia istiḡ exer:
 citii, quantus ē istiḡ finis ultimū, ad q̄m a
 Deo conditi sumus, *Sige p̄ h.* exercitiū uni:
 cōde nos Deo intellectu, voluntate et opā:
 ne carnis satisfacimus finis nro ultimo

unde


unde sicuti finis dicitur glorie ad quoniam ordinatur
omnis est finis ita constantissimus ut nec de se ipse
in suis operibus constantiore habere possit. Ita
necessario est constantissimus esse exercitium dicitur
sentia quod nos huius finis correspondere facit. ac
cedit in ad commendanda constantia exercitii
sentie dicitur quod illud imitemur ut dicitur beato
Thomas sanctissimus in carnalibus imaginibus qui conti-
nue delicti in obitu in mente dicitur bonitatis
ineffabili dulcedine ea ipse visione proficitur ac
cedit solo quod ter illud quod dicitur in finis
te dicitur sanctitati in ea existenti quod delecti-
bimur et intellectu et voluntate et omnia sua opera
ne sit constantissimus. Quinam et quantitas
sunt fructus exercitii sentie dicitur. Quin-
mi et maximus. I. quod h. exercitium est effi-
cissimum ad vitanda peccata medium sicut
contra obscurum sentie dicitur est fons omnis salutis
h. testatur et dicitur dicens de peccatore: non est deus
in conspectu eius in genibus et nihil illi in tempore.
Hoc dicitur Basilius in suo sermone dicens: cum
cum semper evagat, ob hoc sedat quod frequenter in-
scit quod humanas laudes captat corde quod ad
opera spiritualia piger quod actiones suas ad de-
gloria non referit, quod in orandum distrahitur et

n^o temp cogitat deū cogitadnu et actionis suat
 inspectore ee. H. Serm^o S. Cyrili Alexan.
 drinus lib: 3. de Pedagogo cap: 8. confir-
 mat dicens, h. scitu radice fit ut qd nigrū la-
 bet si deū semp sibi ad ee existimat. Idg fra-
 ctg exercitū sentia dñe e quod ad uiuendas
 sentadnes oesq̄ molestias ac difficultates
 obsego dno sicut sentis omni remediū et au-
 xiliū id quod ex psal. psal. dicens: na et
 si ambulauero in medio umbræ mortis n̄
 timebo mala quoniam sum cum e. psal: 28
 Itg fructus e^o oibz spiritualibz exerciti-
 is magnū gñidju. Ita di fractiones et er-
 uagaciones mentis et stimulus effusa ad ex-
 citandam deuotionem et attentionem. 2. fru-
 ctus e oradnis apudne facilitas et ueluti
 quaedam ars uendiosissima p̄ qm sicut dñi
 Gceptus: oportet et semper orare et nunquā
 defuere sermō ad literā implet q̄ em cor.
 ubi dñe presentia apesit is paulatim
 sermō itinus spiritu oradnis imbuit. 3.
 fructus e in rebus et suscipiendis p̄ glo.
 a et esegendis magna ai fortitudo ac fidu-
 cia in Deo cui humilitate p̄funda sibi
 diffidente

difficiente spūcta, tale em fertilitudine
spirat Dei infinite Sapientis, Boni ac po-
tentis Splendia et Fructus Magna facilitate
in explendis consiliis, ppter dubios ac
negotios du' suscipiunt' tanqua' deo spec-
te ac dirigente q' o' lume' ad' v'nd' et tan-
qm' v'ry noster filiaris ea nobis suggerit
que ipsiq' gloria et splendorum. I. Fructus ma-
gna serenitas et tranquillitas ai in eua-
libz v'ra spei ac desiderii contrariis sive
circa temporalia, sive circa spiritualia
v'icij i' Deo tales eventus intue'do gaudem
id eventus quod Deo placuit ordinare et
mittere ut vobis evenerit. O Fructus o-
mniformis voluntatis p'prie resignat' ac
formad' cum D'ni voluntate du' d' p'p'ri-
lis hinc q' e' d'ng' univ'rsu' cuius n'bu' pen-
dent o'a, et cuius voluntas e' infinite san-
cta, ut simul sit v'ra talis Lacus. q' q' frus-
tus e' arctissima unio charitatis cu' aliis
cum Deu' in ipsis respiciunt, nec illos aliter
consideramus nisi in Deo. Io Fructus e' es-
cellens sanitatis et affectu' quam parte
unio

unio cu Deo p h. s. exercitium tanquam ppendio:
fissima ad pfectionem vias, arribula cosa me et
est pfectus, Gene: 17.

Qui na et modi exercendi nos in memoria Gen.
tue dicit. h. s. ad h. s. exercitium oportuni
s. modi. I modus e per simplicem actus fi:
dei signaalis pponente nobis Deum in ebus
rebus pntem, ac oia in deo hic actus fides et
Dna pntal multiplicat variari pt, possum:
mus em apprehendere Deum tanquam
primum principiu, Creatorem et aucto:
rem oiu rer dante illis id totum, et o quid
quid s. qdgd snt et possumt, possumus app:
hendere Deum in rebz oibz pntem tanq:
supremu Dna oia iure suo altissimo qu:
betnantem suisq. omis legibz coheren:
te, a iusq. nutu pendent oia, et in eius
manu s. potestate infinites magis s. oia
qm oas testaciu in manu figuli. Possum

mg

nunc apprehendere Deum omnibus rebus sua dignitate. Praesens
de quibuslibet omnibus rebus quante in ipsis ad sua gloria et
bonum electi et possumus apprehendere Deum tan-
quam nobismet ipsis sua sapientia

Constantissimam ac purissimam
ita ut sua sapientia scrutetur ac perspicuat de ba-
ctis actis, omnibus cogitationibus ac omnia in dicta cordibus
sua bonitate se nobis innumeratas has gratias com-
municet ac totum suum in nos effundat ut nos vi-
vum ad sui ad se pertrahat, sua demum potentia nos
sustinet ab innumeratis malis praesens praesens auxiliis
suis ad nostrum bonum nobis exhibeat. Possumus ap-
prehendere Deum praesente lingua iudicem nostrum usque
oculis patitur omnia de quibus aliquando stricte ipsi iudi-
cium sumus reddaturi. Et cum de aliis considerationibus
sub quibus per opportunitate circumstantiarum Deum nobis praesente
loquatur iudicem nostrum immediate in se ipso
per fidem possumus apprehendere. 2dus modus Ex-
celsi nos in memoria Praesentiae divinae quasi ac-
commodatur ad modum nostrum intelligendi depen-
dentem a sensibus et in nostra imaginativa est quod
nobis

nobis suppeditat Beneficium Incomprehensibilem Dni in
 mensura alligata corpori: facile res apprehendat & spe-
 ciebatur in imaginariis sed corporeas, de qua in
 sua essentia non possit convenire & specie alius rei est.
 potest apprehendi Dni bonitas, & Beneficium Incom-
 prehensibilem Dni cum enim mensura alligata corpori
 facilius id percipitur, ut vere deus hinc factus & spe-
 cie corporea natura humana possimus nobis in mente fi-
 gurare, et apprehendere, unde facile ac utile est.
 cuius memorie presentie dei est, ut per fidem cogitemus de
 deo motore in celo regnante, nos de celo intuetur, in-
 tima visus nostri penetrante, ac de nobis dispen-
 sante. Hic modus est qui nobis suppeditat beneficium Incom-
 prehensibilem Sacramenti, ne sicut et paulo queramus de
 deo motorem visum, eo usque in celo cogitatione nostra
 transferamus, dignatus est nobis se propinquius in terram
 habere et visum nos affari, atque nobis cum permanere, usque ad
 summam sancti, unde facilius est modus edere de mensura
 presentie Dni sustinendo nobis in mente ascendens
 in auro templo & speciebus Eucharisticis, hinc Dni
 usque in oculis visibus patet omnia in se parietibus
 & speciebus. Et hinc hic modus, sicut hinc patet illud

affectu devotionis adhibere possumus ad rem,
 saltem nobis dicitur Plena.
 Quam et media induentia ad proficiendum in exercitiis
 Plene dicitur. Et duplex est modus ad hunc effectum.
 unus scilicet ut removeantur obstacula et impedimēta
 ta ipsi s. exercitii quatuor s. 1. Libera sensu eva-
 gā et effusio sui ad exteriora. 2. Familiaritas ac
 iustitiam liberiores ac vana. 3. vita supflua ac in-
 mia sollicitudo in agendis rebus. 2. Prava s. peccata acti-
 ones ordinarias obveniendi inordinatae ac impetue et u-
 ca Genis ea instinctu naturali aut vano. Alti modus ad
 liberis oportuna ad iumenta ad proficiendum in s. exercitiis.
 huiusmodi ad iumenta s. 1. Frequis postulatio gratiae divinae ad
 proficiendum in s. exercitiis sicut illud speciale donum dicitur.
 2. ad silentii et solitudinis in ea in Deo legi ad hoc
 ad facit se presente iustis lentis. 3. ordinata ac applicata
 applicata ad regulas in actuali attentione ad plura divinae bonorum
 citi ad ipse m. 2. 2. ad iustitiam in ad deo laudum tam in se eum.
 1. creaturis occurrentibus deo creatore a dāno unis s. 1.
 1. Examinate circa lib. sensu evagā et effusio ad ext. 2. vita in se ad nos ac fa-
 miliaris: liberi ac vana. 3. Ex parte circa sollicitudinem in agendis rebus.
 ca gravam s. peccata actiōes ordinarias obveniendi inordinatae ac impetue
 petu ea Genis et u- et ea instinctu naturali ac vano s. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Examina te circa ad iumenta quae s. 1. Servatis modis ten. postulatio gratiae divinae
 ad proficiendum in s. exercitiis sicut illud speciale donum dicitur. 2. ad silentii et solitudinis in ea in Deo
 legi ad hoc ad facit se presente iustis lentis. 3. ordinata ac applicata applicata ad regulas in actuali attentione ad plura divinae bonorum
 citi ad ipse m. 2. 2. ad iustitiam in ad deo laudum tam in se eum. 1. creaturis occurrentibus deo creatore a dāno unis s. 1.
 1. Examinate circa lib. sensu evagā et effusio ad ext. 2. vita in se ad nos ac familiaris: liberi ac vana. 3. Ex parte circa sollicitudinem in agendis rebus.
 ca gravam s. peccata actiōes ordinarias obveniendi inordinatae ac impetue petu ea Genis et u- et ea instinctu naturali ac vano s. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

in creaturis occurrentibus deo creatore et univ. for univ. Com
 Dominus.

CONSIDERATIO

De Virtute Religionis

Quid sit virtus Religionis et quod ipsius objectum
 Est virtus disponens hominem ad exhibendum Deo
 debitum cultum ob ipsius infinitam excellentiam et
 Dominium. Hinc patet Actum virtutis Religionis
 consistere in cultu Dei qualis ipsi debetur. Bonus cul-
 tus Dei nihil aliud est nisi testificatio nostrae existi-
 mationis quam habemus de infinita Dei excellentia
 et Majestate tanquam primi Principii supremi Do-
 mini ac ultimi finis nostri, cui scilicet omnia debe-
 mus, a quo omnia habemus et a quo in omnibus ho-
 minibus nostris dependemus. Patet 2^o objectum materia-
 le istius virtutis esse omnes illas res circa quas et per
 quas testificamur Deo nostram debitam existima-
 tionem de infinita Dei excellentia supremoq; Domi-
 nio nisi magis dicere hanc ipsam nostram existi-
 mationem Deo debitam esse objectum materiale
 immediatum in quantum illam Deo per virtutem
 actumq; Religionis testificamur. Patet 3^o Objectum
 formale. seu motivum virtutis Religionis esse
 plenè posse esse, aut nempe ipsammet infinitam
 Dei supremi Principii excellentiam tanquam in-
 finite dignam omnem cultum et honorem à creaturis
 ubi exhibendo et tunc virtus Religionis reduci-
 tur ad virtutem Charitatis. Aut certe debitum

Passivum

Passivum nostrae subjectionis, ac inferioritatis. Hi-
geos nos ad exhibendum Deo convenientem de ipsi-
us infinita excellentia existimationem et tunc virtus
et actus Religionis erit de genere virtutum naturalium
reducentur ad virtutem Cardinalem justitiam ad quam
pertinet tribuere unicuique quod suum est.
Quoniam Praecipui sunt Actus Religionis
Plurimi sunt eorum qui tamen ad unum in genere ac-
tum permanant. Sic autem est actus voluntatis quo
nos Deo submittimus cum professione infinitae illius
excellentiæ tanquam supremi Domini. Cuiusmodi ho-
norem Authorem, hinc profluit divisio actuum Religio-
nis in actus simplices et complares. Actus simplex Reli-
gionis, est quo submittimus præcisè in hac ipsa submissio-
ne nostri erga Deum tanquam supremum Dominum.
omnium Donorum authorem, nihil præterea aliud ordi-
nando et nunc ad proficiendam hanc ipsam submis-
sionem, actus vero complarus est quo de submittimus
nos ipsos Deo tanquam supremo Domino omnium be-
norum Authorem, ut simul in documentum ac profes-
sionem huius nostræ submissiois quidpiam aliud ordi-
namus. Utique actus possunt esse vel purè interni concis-
centes in ipso actu voluntatis nostræ quo de nos Deo sub-
mittimus vel interni simul vel externi non solum corde
sed etiam ore corporisq; submissione nostræ erga Deum
submissione convenienter eandem submissionem confe-
temur. Ad has duas Classes actuum Religionis omnes al-
ij particulares actus reducuntur: et sic imo ad actus sim-
plices Religionis pertinet Adoratio quæ est submissio
nostræ

nostri ipsorum erga Deum vel scilicet pure interna
 vel etiam externa per Professionem nostram nichil su-
 premo Domino Deo omnium Honorum auctori per-
 spectissima pertinet. Gratiarum actio quae est submissio
 nostram ipsorum erga Deum per attributionem omnium
 Honorum à Deo acceptorum eidem Deo tanquam su-
 premo Domino omnium Honorum auctori pertinet. Reli-
gio quae nostram submissionem profiteremur et exerce-
 mus per Recursum ad Deum tanquam ad supremum
 Dominum Honorum omnium Auctorem pro Bene-
 ficiis obtinendis. Pertinet Laudatio et Honorificatio qua
 nostram submissionem Deo profitemur per admiratio-
 nem infinitam ipsius excellentiarum Perfectionum
 Operumq; admirabilium quibus easdem perfectiones no-
 bis manifestat et sic de ceteris.

Ad eandem classem actuum Religionis complectamur per-
 tinet Actus Oblatio sacrificii, quae in Lege Evangelica ob
 infinitam excellentiam tum rei quae offertur tum prin-
 cipalis offerentis qui est Christus Dominus et principa-
 lissimus actus Religionis per quem aequale velati tri-
 butum. pendimus Majestati ipsius amplissimis quae
 in nos conferri Beneficiis. Actus Uxor ipse et. Laonamen-
torum perceptio, ad Actus Religionis refertur. Nam p-
 talom usum nos Deo submittemus in modo sanctifi-
 cationis animarum nostrarum. Actus Oblatio nostri
 aut rei quae nostra sit praesertim voto concepto, sic e-
 nim nos penitus Deo devovemus. In quo genere actuum
 Religionis maxime tria vota Religiosa eorumq;
 renovatio excellit. Actus Oblatio nostri ipsorum in Divi-
 num obsequium, non quidem voto, sed firmo ac delibe-

rato

ratio ppositio, in quo multi. v. c. a. l. e. veram et solidam devotionem
reponit. 3. Ob. en. a. d. n. o. n. i. m. a. d. a. t. o. n. i. e. r. a. s. u. b. m. i. s. s. i. o. n. e. q. m.
Deo debemus. t. a. g. m. s. u. p. m. o. D. n. o. O. r. i. u. q. b. e. n. e. d. i. c. t. i. o. n. i. p. s. e. c. t. a.
Quia s. i. n. t. m. o. t. i. a. z. i. n. e. d. a. t. a. n. o. b. i. s. v. i. t. u. t. e. R. e. l. i. g. i. o. n. i. s. 3. H. i. t. a. c.
z. p. l. a. t. i. a. d. i. g. n. i. t. a. t. e. U. t. i. l. i. t. a. t. e. N. e. c. e. s. s. i. t. a. t. e. P. e. t. i. t. i. o. n. e. q. u. a. e. o. p. a. t. e. t. q. u. a. s. i. t.
v. i. t. u. s. N. o. b. i. l. i. s. s. i. m. a. u. t. p. o. t. e. a. d. v. i. t. u. t. e. C. h. a. r. i. t. a. t. i. s. p. l. u. r. i. m. a. u. t. m. o. r. a.
l. e. s. 2. o. n. a. e. t. m. a. x. i. m. a. p. l. u. r. i. m. a. a. d. v. i. t. u. t. e. f. a. c. i. e. n. d. u. m. s. i. n. i. t. u. l. t. i. m. o. p. o. t.
q. u. e. z. e. l. i. t. i. p. u. m. u. s. i. n. i. t. u. t. a. a. d. l. a. u. d. e. P. a. t. r. i. s. R. e. v. e. r. e. n. t. i. a. e. t. o. b. s. e. q. u. i. t. D. n. i.
M. a. j. e. s. t. a. t. i. s. u. t. p. a. t. e. t. e. x. e. n. u. m. e. r. a. t. i. s. i. p. s. i. u. s. l. i. b. e. t. u. s. z. A. g. u. i. t. a. t. e. e. v. i. d. e. s.
q. u. a. d. e. m. j. u. s. t. i. t. i. a. s. q. u. i. u. t. C. r. e. a. t. u. r. a. r. a. t. i. o. n. a. l. i. s. s. u. b. m. i. t. t. a. t. o. C. e. p. s. u. p. m. o. D. n. o.
b. i. n. q. b. e. n. e. d. i. c. t. i. o. n. i. i. n. f. i. n. i. t. a. e. i. g. e. x. c. e. l. l. e. n. t. i. a. e. t. s. u. p. e. r. i. o. r. i. t. a. t. e. p. l. u. r. i. m. a. 3.
U. t. i. l. i. t. a. t. e. e. o. p. a. t. e. t. q. u. a. s. i. t. u. t. i. t. u. t. e. R. e. l. i. g. i. o. n. i. s. d. i. m. o. g. r. e. s. p. o. r. t. a. d. a.
t. i. s. p. a. t. i. e. d. u. s. i. n. t. n. o. s. t. r. o. u. l. t. i. m. o. i. n. h. a. c. u. l. t. a. i. d. a. s. u. m. o. p. e. r. e. u. l. t. i. m. o.
e. a. d. o. s. e. q. u. e. n. d. u. s. i. n. e. u. o. b. i. s. u. l. t. i. m. u. i. n. a. l. t. a. v. i. t. a. n. e. p. e. s. a. l. u. t. e. a. c. B. e. a.
t. i. t. u. d. i. n. e. e. t. a. l. i. q. u. a. N. e. c. e. s. s. i. t. a. t. e. s. a. d. e. e. a. l. i. q. u. e. t. q. u. a. s. i. t. u. t. i. n. e. v. i. t. u. t. e.
R. e. l. i. g. i. o. n. i. s. n. o. p. o. s. s. u. m. u. s. v. a. l. i. s. f. a. c. i. e. r. e. s. i. n. i. t. u. t. e. u. l. t. i. m. o. i. n. h. a. c. v. i. t. a. h. o. c.
e. o. b. l. i. g. a. t. i. o. n. i. D. e. i. l. a. u. d. a. d. i. r. e. v. e. r. e. n. t. i. a. e. i. g. o. s. e. r. v. i. e. n. d. i. t. a. n. e. e. p. o. s. s. u. m. u. s. p. o. s.
s. i. t. u. t. i. n. e. u. l. t. i. m. u. n. o. b. i. s. p. p. o. s. i. t. a. i. n. a. l. t. a. v. i. t. a. a. c. p. i. s. a. l. u. t. e. e. t. a. l. i. a.

Quia autem media ad p. d. e. d. a. i. n. u. o. b. i. s. v. i. t. u. t. e. R. e. l. i. g. i. o. n. i. s. 2. o. m. e. d. i. u. m.
2. Magna e. s. t. i. n. t. e. l. l. e. c. t. u. s. p. r. o. p. t. e. d. e. a. l. i. t. u. d. i. n. e. D. e. i. s. u. p. e. r. i. o. r. i. s.
m. a. i. n. i. q. u. e. t. i. n. f. i. n. i. t. a. e. x. c. e. l. l. e. n. t. i. a. a. u. t. h. o. r. i. t. a. t. e. e. t. d. i. g. n. i. t. a. t. e. e. a. i. n. f. i. n. i. t. a.
t. i. s. i. p. s. i. s. p. p. e. c. c. h. e. n. i. b. u. s. a. l. t. i. s. s. i. m. o. q. u. a. s. i. p. r. o. p. t. e. r. C. r. e. a. t. u. r. a. D. o. m. i. n. o. p. s. u. l. t. e. e. t. q. u. i. a.
h. a. c. j. u. s. t. a. d. e. D. e. o. e. s. t. i. n. t. a. m. a. x. i. m. e. p. m. e. d. i. t. a. t. i. o. n. e. r. e. r. D. n. a. s. e. p. a. r. a. m. p. o. t. e.
i. d. e. o. m. e. d. i. t. a. t. i. o. n. e. p. p. r. i. m. o. m. e. d. i. o. a. d. p. r. a. e. d. a. v. i. t. e. R. e. l. i. g. i. o. n. i. s. h. a. b. e. r. i. 2.
M. e. d. i. u. m. e. a. p. p. l. i. c. a. t. i. o. n. e. i. s. t. i. g. i. p. u. s. p. r. o. p. t. e. r. e. l. l. e. c. t. u. s. i. n. m. o. r. i. d. e. i. n. f. i. n. i. t. a. D. e. i. e. x.
c. e. l. l. e. n. t. i. a. a. u. t. h. o. r. i. t. a. t. e. d. i. g. n. i. t. a. t. e. a. d. e. c. i. t. a. t. u. m. e. t. q. u. a. s. i. v. o. l. u. n. t. a. s. u. m. i. t. u. t. a. m. a. x. i. m. a. d. e.
o. s. o. r. i. s. a. c. r. e. v. e. r. e. n. t. i. a. t. e. R. e. l. i. g. i. o. n. i. s. q. u. a. s. i. e. n. t. i. o. n. i. s. q. u. o. t. i. e. a. d. o. r. a. d. u. m. D. e. i. s. e. c. c. e. d. i. n. g. u. l. t. i. m. u.
i. n. D. e. u. o. s. u. m. i. p. r. o. s. t. e. n. d. e. n. t. q. u. i. o. s. a. d. h. i. s. q. u. i. d. f. a. c. t. u. s. a. c. c. e. d. i. t. a. t. u. s. u. l. t. e. s. u. p. i. a. m. q. u. o. t. i. e. n. t. a.
e. n. a. D. e. u. d. e. v. o. t. i. o. n. i. s. a. c. r. e. v. e. r. e. n. t. i. a. 2. M. e. d. i. u. s. e. i. n. a. l. t. i. s. s. i. m. o. m. o. d. o. a. d. o. p. p. r. i. m. u. m. e. t. e. i. p. s. i.
s. t. i. t. u. t. e. m. e. m. o. r. i. a. e. t. a. c. t. u. s. q. u. a. s. i. p. r. o. p. t. e. r. e. x. e. r. c. i. t. i. o. n. e. s. p. e. c. i. a. t. q. u. a. s. i. p. r. i. m. o. q. u. o. t. i. e. n. t. i. e.
l. i. g. i. o. n. i. s. e. i. g. a. D. e. u. v. e. n. e. n. t. u. r. i. l. l. u. d. e. u. t. n. i. m. e. n. t. a. t. i. s. p. r. o. p. t. e. r. e. m. q. u. o. d. e. t. r. e. p. o. n. a. r. e. e. l.
p. u. g. n. a. d. e. f. e. r. e. r. e. 2. o. m. e. d. i. u. m. 3. o. m. e. d. i. u. m.

Et tunc magnus pars est ab his v. t. e. R. e. l. i. g. i. o. n. i. s. i. d. p. o. t. e. a. d. v. i. t. u. t. e. e. t. d. e. b. i. t. u. s.
t. e. u. t. i. l. e. a. l. i. q. u. e. n. e. c. e. s. s. a. n. a. a. d. v. e. q. u. e. n. d. u. s. i. n. e. u. l. t. i. m. u. 2. 2. o. m. e. d. i. u. m. q. u. o. t. i. e. n. t. i. o.
l. l. e. d. e. i. n. h. i. s. q. u. o. t. i. e. n. t. i. o. n. i. s. o. r. a. t. i. o. n. i. b. u. s. e. t. i. n. a. u. d. i. t. i. o. n. e. e. t. o. b. l. i. g. a. t. i. o. n. e. i. n. p. r. i. m. o. a. c. c. i. p. i. i. n. a. s. u.
a. c. r. a. m. e. t. o. r. a. i. n. p. l. u. r. a. s. p. o. n. d. i. a. s. e. p. i. d. i. t. e. a. c. i. n. v. e. r. e. r. t. i. a. i. l. l. u. d. e. s. p. o. t. e. t. d. e. o. v. e. r. b. o. d. i. p. u. s.
u. l. t. i. m. e. i. n. e. p. i. d. e. p. r. a. m. e. t. i. a. 3. o. m. e. d. i. u. m. p. o. s. s. i. t. i. n. e. m. a. g. n. a. i. n. t. e. l. l. e. c. t. u. s. d. e. i. n. f. i. n. i. t. a. D. e. i. e. x. c. e. l. l. e. n. t. i. a. a. u. t. h. o.
r. i. t. a. t. e. e. t. d. i. g. n. i. t. a. t. e. a. d. e. x. e. r. c. i. t. u. s. i. n. v. o. l. u. n. t. e. s. t. u. d. i. u. s. d. e. v. o. t. i. o. n. i. s. p. e. r. o. v. o. l. u. n. t. a. t.
d. e. b. i. t. a. q. u. o. t. i. e. s. a. c. c. e. d. i. t. a. d. o. r. a. t. u. m. 2. o. m. e. d. i. u. m. t. u. t. i. b. i. a. c. t. u. i. n. t. e. r. n. a. c. o. n. j. u. n. c. t. i. o. n. i. s. a. u. t.
D. e. o. a. d. p. r. o. s. p. e. r. i. e. n. d. u. m. i. n. e. x. e. r. c. i. t. i. o. R. e. l. i. g. i. o. n. i. s.

Consideratio de Intentione.

Quid sit Intentio? R. Est actus volu-
 tatis ordinans aliquam actionem passionem
 v. omissionem ad aliquem certum finem.
 Tam em illa que agimus aut etiam dirige-
 re est pro libitu nre voluntatis ad dignu finem
 possumus. Et sic defacto facimus quoties ut homi-
 nes rationis compotes, et deliberatione iudicii, ali-
 quid agendum pferendum v. omittendum statui-
 mus. Finis porro in actu solo spectatus pro ut
 illum actu voluntas intendit, est tale aliquid qd
 voluntas tanquam per se bonu sui gratia s. u. p.
 se consequendo appetit. Sic finis medicine tu-
 mende sanitas. Medium autem in actu solo
 est tale aliquid qd voluntas tanquam bonum
 ad aliud alterius boni consequendi gratia obigit
 et arripit. Solo Quotuplex sit in gra inten-
 tio. 1. 3plex. Sancta, bona simpliciter seu ho-
 nesta mala et indifferentia. Sancta est que respici-
 cit finem sanctum seu laudabilem ac meritori-
 um coram deo seu que respicit qd finem bonu obicit
 suo virtutis. Mala que respicit finem malum.
 Indifferentia que finem indifferente h. e. nec bonu

nec

ne malū, & tantū bonū secundū quod quaterongōna:
tūre dīcens ut si quis respiciendū bonū dīm-
pliciter, dīviditur in sanctū seu honestū
supernaturalit̄, & in bonū vultū qđ seu honestū
naturalit̄. Sto Quod duplex ē intentio sancta
laudabilis coram Deo. Est sp̄s servilis mer-
cenaria & filialis. Servilis respicit qđ fine cr̄to,
dā p̄cā ac dīā iustitiam. Mercenaria respi-
cit p̄m̄ium seu mercedi gr̄ae et̄ dīe et̄ dīe
filialis qđ amore respicit qđ fine ipsum met̄ Dnū
beneplacitū. Ad intentionem filialem p̄tinet i-
tentio gl̄ae Dei, in om̄i Dei gl̄ia qm̄ à nobis recipit
& habere p̄t non in aliis sp̄itib̄ nisi in voluntariis
ob̄ ego creaturae rationalis Dnī Majestati exhibi-
tū quo se se eadem creatura Dnō beneplacito auo-
mu dat, et sic intendere Dnā gl̄iam nihil ali-
ud erit nisi intendere ex aōre Dei, ut satisfaciā
ob̄ Dei beneplacito. Notandum quod ut sit intentio
sancta, nullū debeat habere admittit malū finē
nam bonū ex integra causa, malū ex singulis
defectibus. Uo Quid est intentio pura Dnī
gl̄orie, seu intentio pure filialis? Est quae

aore dei ita intendimus ipsius gloria beneplacitu
 adimplendu ut id ipsum facturi essemus, etiam si nul-
 lu malu pend, nullu bonu mercedis ac premis nobis
 a deo sperandu ees. Tunc intendit pure gloria dei
 non dno excludit motivu spei ac timoris dei. Sed
 pferit ne in illis tanqua fine ultimo distamus.
 Quid est intentio majoris dei gloria? Est inten-
 tio ex adre ordinans aliquid ad implendu bonu
 dei beneplacitum cum desiderio ut h. ipse cedat
 in augmentu et amplificacne, sive in nobis sive in
 aliis debiti deo amoris et obsequis.

Quid ad quam speciem sancte intentionis pline
 intentio ordinans aliquid ad implendum officiu
 u obligacnem alicujus virtutis moralis ut ad im-
 plendam obedientiam et servanda temperantiam?
 Pertinet ad aliqua ex prefatis 36y vel in virtu-
 tem obedientie tunc apprehendimus tagm cora
 de laudabilem, seu deo placentem, et erit inten-
 tio implicito filialis u ut coram deo meritoriam
 et erit intentio mercenaria, u debita ad obli-
 gacno subitminacno culpa et pene, et erit in-
 tentio simili.

Quid de recta erga deum intentio? Est que
 recte in deum tendit, qualis e intentio filialis.
 Intentio vero pure simili aut mercenaria
 quasi obliqua erga deum in quantum directe

in malum p[er]one effugiendum & bonu[m] mercedem
dispensandum. Sicut, indirecte autem ad se[m] argu
p[er]nam in eis u[e]l u[e]l mercedem operat. Aliquando ta
men recta intentio p[er] eode[m] usurpat ac bona et facta
O[mn]i Quotuplex e[st] ex merito suo intentio scilicet
duplex Formalis virtualis et habitualis. Forma
lis e[st] que actu et expresse tunc dicitur de[us] ponit
exercitium p[er] illa[m] ordinatam dei gloria[m], adeoq[ue] im
mediat[us] influens in idem exercitium. Virtualis est
intentio formalis et expresse iam quidem p[er] se
ta p[er]verans t[ame]n in aliquo suo actu implicito u[e]l vi
tute tunc dum ponit exercitium p[er] seip[s]am ad dei
gloriam ordinatum, adeoq[ue] mediat[us] influens in ta
le exercitium. Talis e[st] in mente initio inchoati e
exercitii facta u[e]l p[er] se t[ame]n audire. Imprimis p[er]
severans virtualis e[st] in continuatione ipsius. For
malis pure habitualis e[st] intentio p[re]terita nul
lo suo actu implicito et uirtute et uirtute sensen
tans, adeoq[ue] nec mediat[us] nec immediat[us] influens
in exercitium p[er] illa[m] ad dei gloria[m] ordinatam. Non
nisi in habitu seu dispositione voluntatis continet[ur]
ta p[er] se quod non sit retractata unde eade[m] e[st] cum
intentione interpretativa, in q[ui]ntu[m] ita in habi
tu voluntatis continet[ur] ut si adesset reflectis ea
voluntas adhiberet.
Quo Qualis intentio requiritur ad reddendas
actiones

actiones nrae de se indifferentes coram deo merito-
 rias. ¶ Formales actualis ¶ saltem virtualis
 requiritur et sufficit pure habitualis qd ubi
 deus nosse reddat coram deo meritorius, dicitur
 deo libera obsequiosa erga deum procedens ex pri-
 ncipio et fine supernaturali, ad eam dicitur esse actus imperatus
 ab actu intimo supernaturali iugis influente. Tali
 autem non pure habitualis intentione, que neq[ue]
^{non mediata} ~~mediata~~ influat in actus illam per accidens con-
 sequentes.

Sermo Quoniam motiva nos impellere debent
 ad frequentandam intentionem actualem i[n] omni a-
 ctionibus adhibendam et renovandam. ¶ Hec 5.
 Praesentia, utilitas, equitas et iuventus etne-
 reposita. Praesentia suq[ue] curatio maioris
 glorie dei e[st] per se actus virtualis praesentis in
 medietate actus perfectae erga deum charitatis suq[ue]
 sicut finis dicitur glorie e[st] finis praesentis in
 illa intentione istius finis Divinae glorie ab illo ma-
 gna coram deo praesentiam derivat et ¶ saltem
 intentionem reddimus similes in operando insti-
 tutae dicitur sanctitati suq[ue] tanti e[st] coram deo valu-
 ris ut actiones indifferentes quamvis de se vili-
 simas reddat deo placentes, et acceptabiles ipsius

gratia

gracia et ad rem erga nos augentes. Secus neglectus
intentionis sanctae nos facit similes brutis nisi
nisi ex instinctu oblectationis commotivae necesse
satis nunc operantibus actiones nostras quantum
vis ad speciem magnas et prestantes in oculis Dei
reddit viles et despicabiles ade utilitas nam per
illam actiones nostras quantumvis minimas et ab
jectas reddimus coram Deo meritorias, cum
augmento gratiae et gloriae et cum etiam nostro
eandem in virtutibus profectus Secus neglectus
intentionis quia damna et detrimenta me-
ritorum coram Deo accumulando facit et ab
pervincunt actiones nostras et alio fine male
reddunt malas et demeritorias. Secus Equitas non
obligatio illa summa tendit ad unum finem ultimum
ad quem a Deo creati sumus et obligatio
ordinandi omnes actiones nostras ad ejusmodi finem
et secundum illam eandem regulandi. Hinc iuxta di-
vum Thomam obligatio intentionis ad omnes ac-
tiones adhibenda pertinet ad preceptum cha-
ritatis omnia ad gloriam Dei facite. Uto Iuxta
didias. Nam ista intentio adhibita ad singulas
actiones, levabit tedium, molestiam et difficultatem
semper si que occurrerint levem ac suavem

Deo, ac interna consuetudine nos regit, de ea adhi-
 bendo cogitabimus nos pro Deo agere, plaurime
 se avimplere, nos Deo placentes reddere. Pro Ne:
 cessitas nos in intentionem rectam in par-
 ticularibus actionibus non habuerimus, facile
 se firis et motiva prava actionibus vitiis immisce-
 bunt, passionibus excedendis dabitur occasio, dis-
 sipatio spiritus, somnus, negligentia, invidentia, atq[ue]
 ita tota vita nra ferme ex continuis culpis et
 peccatis venialibus erit contestata. Adde adu-
 silitate, quod usus frequens recte intentioni-
 bus sit medium aptum et efficax ad virtu-
 tes solidas acquirendas, neque ad mortificationem
 animi propriam, ad sui abnegationem, ad fervorem
 spiritus, ad conformitatem cum voluntate Dni, ad fide-
 ciam in Deo ad internam conjunctionem
 cum Deo etc. Primo Quae sint media ad ha-
 bitandam, ut assequamur frequenti inten-
 tionem ad varias actiones adhibendam. Primo pra-
 tice intentionem generalem matutinam, renova-
 tid ejusdem intentionis, tum in aliis intentioni-
 bus, tum visitationibus tum in examinationibus con-
 scientiae dum in 5to puncto facimus proposi-
 tum emendationis. Idem usus intentionis ho-

rare

rare. Sic attendere sibi ipsi ne ex impetu
et genio danti in se, sed cum delibe-
ratione et reflexione aggrediamur quod nobis
agendum est, et capite actioni insistamus
assuecere mentem ad memoriam presentis
divine curando ut in loco et in omnibus rebus deo
presentem intueamur, in quo vivimus mu-
remur et sumus, sic fiet ut in omnia ad de-
um referamus.

Secundo Quæritur de praxi adhibenda intentioni-
onis. Respondeo est una intentionis brevissi-
ma ad frequentem usum in minimis actionibus ser-
vanda. Altera intentionis dilatata et elevata lon-
gioris ad majorem momenti temporis actiones
quales sunt quotidiana exercitia spiritualia
utiliter adhibenda.

Praxis intentionis brevissime hinc ferri verbis
mentis et cordis abstrahi potest. Propter Te Deus vel
omnia mi Deus et presens actus cedat ad mayo-
re dei gloriam. et volo Domine hoc et illud agere ut
tuo Sanctissimo beneplacito satisficiam, et Ita
Pater quoniam sic est placitum ante te. Et hæc
praxis et etiam in ostinatione adhiberi potest
actionis ut V. Lancianus. Praxis intentioni-
onis dilatata et elevata multiplicata esse po-
test.

potest. In unione intentionis Ecclesie
 libantis Triumphantis, Beatissime illi
 Domini ac Descriptus, qui omnia in omni-
 bus ad sui gloriam operatur. 2do cum
 tensione ad omnium virtutum motiva
 attentione ad Episcopi fructum adorandi
 u. gratia auctoriu etc. 3to cum est tensione
 desiderii ad oia momenta totius vite et eternita-
 tis. 4to cum consecratione oiu' laudi Deo est
 b. tarum, ac exhibendarum idq. in suppletio-
 ne omnium in ante et post mortem et ab eo de-
 fectuum. 5to cum impersonatione oiu' ore
 adorandi et desiderii ut ab omnibus laude-
 tur q. tu dignus e et potest ab eis laudari tunc
 cu' consecratione oiu' nra virtuu' et potentiaru
 ac desiderii intentionis secundu totam me-
 sura nra capacitatis obedientialis.

Reflexio 1ma Quales tunc fuerunt inten-
 tiones, aut nullae aut differentes aut ma-
 le. 2da Quale studiu' intentionis Filialis
 pura ad majorem Dei gloriam. 3tio Quan-
 ta ignorantia et neglectus motivoru' 4to
 Quanta incuria medicor. 5. Quanta socordia i' orate.

Confide:

Consideratio de Virtute Penitentiae
et prae digno agendi penitentiae actus
Quid est virtus penitentiae et quod ipsius effi-
cium? Penitentia iuxta S. Thomam est virtus
peractiva in destructionem peccati. Nimirum
penitentia reducit ad virtutem iustitiae et
quandam similitudinem ac participationem
Dni iustitiae sanctitatem imitatur ei
se accommodat. Quapropter sicut deo partici-
pationem suae iustitiae nullum quantumvis
exiguum peccatum ne dum approbare deo
simulare quidem potest, verum illud odio habet de-
testatur ac persequitur tanquam inensissimum
sanctitatis et gloriae hostem. Porro in
destructionem vel per convenientem satisfac-
tionem et emendationem sibi exhibendam
te per debitam poenitentiam inflictionem destru-
ere intendit, ita homo per penitentiam san-
ctitati Dni iustitiae se accommodando omne
suum peccatum ubique leve odiosum et
horre, si conatu detestari ac sequi in ultio-
ne ejusdem ac destructionem, quam omnino potest
de se emendationem et compensationem suae
culpa Dni Majestati exhibendo. Hinc patet

patet quod sicut quadruplex e^o effectus peccati.
 Primus nempe est principalis ipsam malitia
 peccati. 2^o Reatus culpa. 3^o Reatus pena
 4^o Depravatio seu corruptio naturae rationalis quadruplex
 est in officio virtutis penitentiae per quod ita se
 dicit ad totalem destructionem peccati. Nimi-
 rum ad destruendam malitiam formalem pec-
 cati consistens in aversione, id est inordinata
 aversionem ad creaturam penitentia inducit
 retractionem istius malitiae per aversionem
 ad Deum cum renunciatione omnis affectus inor-
 dinati ad creaturam. Ad destruendum rea-
 tum culpae provenientes a peccatis qui
 consistit in debito sustinendi vitam et odium di-
 vini penitentia inducit horrorem ac delectationem
 in peccati cum tanto alio quod ipsi penitentia
 peccator persequitur in ordine ad placandam ir-
 ram et indignationem divinam. Ad destru-
 endum reatum penae qui consistit in debito su-
 stinendo aliquam justitiam divinae vindictam
 penitentia inducit sanctam in penitente
 contra seipsum vindictam, qua voluntarias
 penas sibi infligitas Dei offensam in se ul-
 scat. Dominum ad destruendam depravationem
 naturae rationalis ex peccato provenientes

que

que diffitit i peccatis inclinadnibz et in ordinatis
passionibus penitentia induit emendatione
vicius penitens quid quid in se depravatum
invenit q̄ oimoda vite sanctitatem cum inte-
riore mortificadnē conjuncta emendare satagit
Unde q̄ precipui hujz actus virtutis penitenti-
e sūt Longo cōtentio edq̄ odium sanctum
sui ipsius q̄ abnegadnem. Itiq̄ Vindicta contra
seipsum q̄ mortificadnē exteriorom Itiq̄ Mor-
tificad interior q̄ extirpadnē passionum viti-
osarū et exercitium i oī virtute s̄varia peccatis
relo Quod nam ē precipui mediū exercendū
virtutis penitentiē Itiq̄ precipui mediū
eius debitus Sacramenti penitentiē sig-
dem h. Sacramentum ē a dō institutum
ad plenā cōmēntis et satisfactioibz Itiq̄
Dni peccator destructionem. Sine patet quod
vicius istiq̄ Sacramenti debeat in se omnes
continerē tanquam previas dispoſitiones
v̄ tanqm̄ effectibz q̄stos q̄ conversionem sui
ad dūm seu contritionem odii sancti sui
sui ipsius, sanctam contra se vindictam et
s̄pius in p̄na depravationis emendatione
Et certē Sacramentum penitentiē a dō.

suscipiatur et si diligenter fructus illius u:
 Hodiatum sit uim et uirtutem adimplendi
 datum h. officium uirtutis penitentiae d
 culpa nra e quod in nobis effectum istum
 non sentimus eo qd languide punctione et
 iudine debita dispositione ad illud suscipi:
 endum, et post illud susceptum sine debita
 cum ipsis fructum conservandum et age:
 dum applicadone illud suscipiamus, quare
 multum inderet ut debitam praedixi
 usu ipsius sacramenti teneremus. Que
 nam praedis adhibeat in usu sacramenti
 penitentiae. Praedis huius triplici in par:
 te consistit. Prmo in preparadone ad confessum
 que postulat diligentem conscientiae discursio:
 nem et uinditionis exercitiu. 2. In ipsa confessione 3.
 in explenda satisfactione. 2. In sacramentali peniten:
 tiae iuncto a Confessario. Jam de singulis agendo. Pre:
 parad pro confessione his fere actibus absoluitur 1.
 praenotata breui spiderrad ne ex actu fidei et institutione
 sacramenti penitentiae facta a dno, deq ipsis vi:
 et efficacia ad delenda nra peccata, ac de magnitudine
 dne misericordiae et Beneficentiae nrae Redemptio:
 nis quam nobis deq exhibuit per institutione huius
 sacramenti faciendae e intentis, confitendi cum

desiderio

desiderio ac spe obtinenda græ ad premitendas concupiscentias
nrae latebras, iustat de peccatis nris oblatione conuulsi-
onda. 2. Discussio scientiæ faciendæ p^o peccato omni operis re-
missionis maxime discutienda peccata cordis h^o e^o graua et
inordinatos effectus inq^o laboramus. 3. Proposita nobis ante
oculos infinita Dei bonitate ac dignitate in mensura
erga nos adre, solq^o ac tantoni beneficioru magnitudine
excitandus est nobis pudor et confusio q^o tam malitiosè
oib^o responderemus atq^o exprobrare quidam malitiosè
peccatoru nroru nobis metipsis o^o faciendæ. U^o Exinde
coligendus dolor appetitiue summy de nris peccatis
et amore effusæ infinite dñe Bonitatis super oia
itemq^o summa de de^o ac malitiosè nroru peccatoru
sanguis deo summe bona edere. S^o Reuert^o ad
infinitam Diuinam misericordiam, cum de prece-
ssione venie ac oblatione satisfactionis illi dñi. U^o
Propositum efficit, et amore Diuine infinite boni-
tatis super omnia deo amplius non offendendi, q^o
parati sumy mori potius ac omnib^o bonis aliis re-
nunciare oiaq^o mala subire, quam deinceps v^o mi-
nimo peccato deliberato offendere, cui proposito adju-
genda humilis ac fiducialis petitio dñe græ ad ipsius
executionem.

De confessione nihil addendum, superest propterea que
iam exposita sunt ut sit integra sincera humilis.
Circa esplendam satisfactionem q^o penitentiam

Sacramen;

Sacramentale iuncta? curandus e' quantum fieri pot. ut il
 linc possit per actam confessionem ad visitationem vine
 sabilis Sacramenti accedere, ibiq' provolubi. Item
 Humilem gratia actione reddamus deo p' beneficium et
 absolutiois que gratia actio s' habet agnitione Beneficii?
 e' p'one laudis et oblatione nri obsequii deo auctori
 Beneficii 2. offeramus d'na Inajestati conjunctam
 cu' satisfactionibus illi d'ni injunctam nobis satisfac
 ctionem nra implenda 3. Ipsemet penitentia
 injuncta si ne licet in toto satis in parte cum affe
 ctu obedientie et cu' fervore adis impleamus Item
 Petamus ut deus illa pro sua misericordia accepta
 revelat atq' infirmo proposito nra emendamus: i
 veru' innovato per suam gratia conservet
 Quanam sit alia media et orases faciendi dignos penit
 entie fructus. R. Post sacramentu' penitentie pri
 mu' locu' obtinet in medio et orases virtutis pa
 nitentie quotidiana conscientie examina tamge
 neralia quam particularia, de quibus notandum
 est. 2. precipue conditiones ad illos magis fructu
 conducere. 1. ut discussio conscientie fiat doloro
 sa et affectuosa, cu' se inspicuendo quasi coram deo
 a deo ipsi, ad ne' nror' cogitatoru' dictoru' factoru'
 omittorumq' redderemus. 2. ut In q' d' d' d' d'
 eto longiq' immeremur eductanda in nobis atq'

con:

concupienda contributione perfecta de grandibus deli-
ctis eo die commisit. Sum de aliis totis viribus pe-
ccatis. 2. Pro modo et orandi penitentie, servit Gregorius
exercitium interneru alicuius penitentie ut sunt
actus confusiois seu ira deo humiliacionis dolo-
ris detestacionis peccatorum, deprecacionis divina.
septatis oblationis satisfacionum etc. In quibus
etiam ne solus singulis meditationibus audis sermibus
saris visis et aliis hinc commode exerceri possunt
sunt In frequent pro actibus ejaculatoris u-
surpari ut cum Psalmista dicere possimus peccata
mea contra me sunt semper. 3. Pro orandi peniten-
tie servit usus mortificacionis exteriorum susceptio
et ad re deo, ad vindicandi nobis ipsis injurias pas-
sioni etc. In illas. Hanc mortificacionem in mi-
nibus expedis et frequentem, in majoribus au-
tem moderatam et quotidianam ad gratiam peni-
tentie pertinet, humilitas et patientia in adversis.
4. Hanc gratiam penitentie referri debent a-
mor et cura attenda ac sedula lucranda in-
dulgentiarum et thesauri satisfacionum etc. In
sollam residuum penae peccatis nostris debitas etc.
Eadem eliminia gratia est exercenda penitentie etc.
Simul, edocta observatio discipline Religiose
cum ferventi amore verum spiritualem, nini

Consideratio de virtute Fidei. Quæstio præliminariis de virtutibus in genere earumq; usu ad perfectionem, consequendam.

In quo sita sit nostra perfectio? quas partes complectatur? et quamnam ratione virtutes earumq; exercitia ad eam debeant concurrere.

¶ Perfectio nostra consistit in sanctitate activa vite nostre, vicijus intellectu et voluntate conjuncti cum deo, per omnem usum quarumcumq; facultatum nostrarum et potentiarum conformando nos tam in ordine quam in modo agendi sanctissimo beneplacito Divino, suam in omnibus gloriam spectanti ejusdem infinite Sanctitati in operando affimilemur, sicut enim Divina Sanctitas in eo consistit quod deus per infinitam sui comprehensionemq; sibi intellectu et voluntate conspiciatissimus, omnia extra se operatur ad suam gloriam per manifestationem suam infinitarum perfectionum, qua creaturas rationales, ad sui cognitionem, amorem et obsequium intendit adducere ita pro:

portio

proportionate perfectio nra seu Sanctitas activa
vnde nra, quia e participat quaedam infinita di:
vine Sanctitatis h. possit ab a nobis ut etc
Hinc patet duas esse partes seu functiones
quas perfectio nra complectitur, et quarum
curam debet habere quis quis scilicet perfectio
nis conquirenda est studiosus una est interior
intellectus et voluntatis conjunctivum cum Deo. al:
tera omnium facultatum exteriorum et poten:
tiarum, in ordine et modo agendi, conformativum cum
Sanctissimo Dei beneplacito, omnia ad suam glo:
riam ordinate, per quam divine Sanctitati in o:
perando ad eam assimilamur. His duabus parti:
bus et functionibus, quibus curam nostra perfe:
ctionis, proficere debemus, correspondent duo univer:
salsissima media, eandem perfectionem promoventia,
scilicet et mortificativum. Oratio namque nos
interne conjungit cum Deo per intellectum et vo:
luntatem. Mortificatio autem, per rejectionem
omnium vitiorum inclinatiois et affectuum
qui possent depravare actiones nostras, sicut

36
circa omnem usum facultatum potentiarumq; est:
ternarum, in ordine et modo agendi, conforme-
mus nos Sanctissimo Dei beneplacito suo in glo-
riam hoc est manifestatione suarum infinita-
rum perfectionum, earumq; debita à creaturis rati-
onabilibus cognitionem intendenti. Hinc enim duæ
classes virtutum supernaturalium concurrunt
ad opus nostre perfectionis. Una classis est virtutum
Theologicarum quæ per se immediate ac prin-
cipaliter ipsummet intellectum et voluntatem
nostram in seipsis coniungunt cum Deo, quatenus
pro objecto formali; seu pro motivo adequato
et immediato respiciunt Deum ipsiusq; perfectio-
nem. Cui per se et propter se intellectus et voluntas nostra ad-
heret. Et tales virtutes Theologicæ sūt Fides, spes, Cha-
ritas, quibus multi addunt Religionem, quatenus
respicit divinam infinitam excellentiam, cui laus et ho-
nor debet. Altera vò classis est virtutum moralium su-
pernaturalium, quæ coniungunt per se immediate ac prin-
cipaliter mediate intellectu et voluntate, resistit
omnibus vitiosis inclinacionibus et affectibus indu-
cere deo usum facultatum et potentiarum rationalium, quorum
ordine modorumq; agendi plenissima conformacionem
cum Summo Dei Beneplacito, idem in his rebus glo-
riam spectante, et tales virtutes morales. Ad qua
ad

ad quatuor illas nominatissimas virtutes cardinales: Prudentiam, iustitiam, fortitudinem, temperantiam referuntur quales scilicet. Mansuetudo, humilitas, patientia, paupertas, castitas, obedientia etc. His breviter praenotatis ad singulas seorsim virtutes, tum Theologicas, tum et morales precipuas exponendas, accedo itaque imprimis practicae de virtute Fidei doctrinam proponendam assumo.

- I. Quid est Fides Dno et quae ipsius proprietates?
Fides Dni est virtus supernaturalis qua firmiter et sine dubio super omnia credimus, seu asserimus veritates ab Deo revelatas, propter supremam et infallibilem Dni revelationis auctoritatem. Hinc obiectum materiale Fidei Dni est omnis veritas, quoniam deus revelavit, obiectum formale seu motivum immediatum et adequatum est suprema et infallibilis in deo auctoritas Dei revelantis. Proprietates autem actus Fidei Dni sunt haec praecipue: apprehensio intellectualis, motiva fidei, et firmitas adhesionis intellectualis ad obiectum fidei arte ex eadem approbatione. Apprehensio intellectualis motivum fidei in eo consistit, ut pondus ac mentis supreme ac ineffabilis Divinae auctoritatis apprehendendum ac iudicandum magis esse firmiter, quam esse

tiam mereri, qm oia motiva humane acras.
 lio conditio nis. certitudinis. Firmitas vō adha.
 sionis intellectualis in eo consistit, ut ex appreh.
 atione intellectuali supremæ & ineffabilis aucto.
 ritatis Dei revelantis cum majore certitudine adha.
 siva, proveniente ex determinatione voluntatis apson.
 diamur, objecto revelato quam quibusvis aliis ven.
 sabilibus humana ac naturali consuetudine cogni.
 tis. Hanc certitudinem adhesionem exprimit D.
 August: dicens; faintius dubitarem me vivere qm
 ea vera esse que Evangelium docet. Est hac appre.
 hensione et firmitate adhesionis intellectualis pro.
 venire et captivatio intellectus in obsequium fidei.

Quid sunt et que motiva credibilitatis et inq.
 actum consulant. Quia cum fides est actus liber et
 mentiorum coram Deo, duo actus includit, id est que
 veritatis a Deo revelatis firmissime assensum
 pot etc. Alter est actus voluntatis, qui volumus
 credere, seu que nos ex arbitrio nre voluntatis
 determinamus ad eligendum firmissime assensum
 intellectualen fidei. Motiva etiam credibilitatis
 non sunt motiva immediate et que credamus, seu qd
 immediate inmittitur ipsemet assensus intellectualis
 que credimus. Sed motiva et que volumus credere seu
 et motiva inclinantis nra voluntate ad volendum
 credere

credere et tale motuum credibilitatis & authen-
tas Ecclesie Catholice proponendis nobis verita-
tes à Deo revelatas que authoritas in eo consistit
quod Ecclesia Catholica sit insignita sigillis ac nobis
ineffabilibus vere Dei Ecclesie habeatis ab ipso deo
accepta et nobis non dicitur legem ascendi de-
u. Hæc autem signa et nobis vere Ecclesie nu-
merantur. 1. Prophetiarum impletio. 2. Sanctitas
Christiane legis & Doctrinæ. 3. Admirabilis eij-
dem propagatio. 4. Sapientia Doctorum Ecclesie.
5. Miracula. 6. Testimonia Martyrum. 7. Constantem
Religionis Catholice conservatio.

I. Quænam sint motiva ad innumeranda virtute
fidei ipsiusque frequens exercitium.

R. Præcipua sunt enim maxima præcipue in hæc tria ma-
gna scilicet huius virtutis præstantia, utilitas, et neces-
sitas: Præstantia est eo quod prima virtus Theologi-
cam, que sine aliis per sepe non alie sine ipsa non
debetur. Imo magis actualis que nobis ad operandum sa-
lutaris dat et gratia ad fidem. Deinde quia deo exhibet obseq-
uam intellectualem valde gratam et placens vicijus in-
ter obsecris et captum nostrum superantibus deo insigni pri-
mo et supremo veritatis intellectu nostro subij-
cimus captivando eundem in obsequio fidei præterea
quia nos participes facit secretorum deorum ac illius om-
prehensibilis scientie, quam deus habet de se ipso.

alijsi:

altissima de rebus Divis nobilitate lumine rae
 inaequabilem et insensibilis arcana Divi:
 que essentia et admiranda circa salute nra pro-
 videntia Deo ipso docente communi e. Demum qm in
 rebus licet obscuris et captu nro excedentibus fir-
 mior certitudine velle adu nro imbuit qm habet o.
 annee raales evidentie 2. Preceptas Summa fidei
 Dna inde patet; qd sit iuxta Aplos et Tridentinum Scilicet:
 unu radix et initium iustificationis. Nam ut agit
 Aplos. Sine fide impossibile e placere Deo et acceden-
 tem ad Deu oportet credere qd e et qd remunerat
 fore deinde sine influxu et lumine fidei nullu
 qd e meritum salutare coram Deo et nullo virtut
 supernaalis exerceri; ad actu em supraale nra
 liberu ac mentonum neqz anis omnino influxu lu-
 minis supernaalis Ingn sui principis; aliud aute
 lumen in nobis supraale nrat nisi lumen fidei the-
 Stico patet Summa virtutis fidei utilitas nam illa
 e principiu ois menti; oisq; aliam virtutu funda-
 mentum; unde sicuti iuxta Aplos fides e operanda
 veni estana neqz em sperare possumus nisi qm ipse dno
 crederem; Ita etiam charitas ceterarq; virtutis opus.
 dametur. Inquantu Dei bonitatem aliarq; virtu-
 tu motiva nobis q lumen sua supraale pponit et
 applicat

apocrypha sunt iustus et fide vivit.

1. Quenam sit media ad perficiendam virtutem fidei?
Est 2. Petitus fidei gratia et donum intellectus ad ea
advange nobis fidem Luc. ix. credo Domine adjuva in cred.
litt. meam martini: Intellectus da mihi et viva
Pal. Praconcepta estimat de summo merito credibili-
tatis Religionis Catholice et consideratione motivo-
rum eius et credibilitatis. Hic amor attrahit
omnium sacrorum fidem Institutum Religio-
nis Catholice eto Fortis respicientia sententia et
tra fidem occurrentibus partem contemnendo tan-
quam si plerumque audiremus loquentem comper-
tia gratias agendo quod in sinu Ecclesie s. nat. civitatis
sine partem fidem sua conjungendo cum fide s.
Martini consecrata cum protestatione quod cum ista
parati sine fidem eandem vita nostra et sanguine an-
signare. Et frequenter exercitum ad fidem.
Quenam sit praxis perficiendi virtutem fidei? Imo ma-
ne et vespere limboverit aptos stantes ad fidem
inducti ad gestationem quod velint vivere et mori signa-
verit s. Martinis Ecclesie. Ideo quibus nos
omnino signo s. Crucis fidem s. Trinitatis
et nrae Redemptionis in nobis exultare Et cum
viva fide beneficium Redemptionis ac efficaciam sa-
cramentorum ad ea suscipiendum accedere idem s.
conficis tripel consistere eto cum actuali fide

Dne

Dne presentie ipsiusq inimita dignitatis bo:
 outis oes nras actiones aalte Deo actuali fide in
 Deum tanquam primum principium, ultimum
 finem nra delectatione verba ad particulares actio:
 nes ordinare applicare Deo Per fidem excitata me-
 moria finis nri ad quem delibit sumus, ac verborij:
 finat oes nras deliberaciones ac dubia resolvere.
Imo Per fidem veritatem inlmat oes pravos incli-
 naciones passionisq domare. Hec enim est vi-
 via, que vivit mundum fides nra. Joan: 5

Reflexio.

1. Habuisse de respecta constantia utilitile ac ne-
 cessitatem frequentis exercitii fidei Dne.
 2. Cura ne in actionibus fidei ociperes sed:
 ma applicacionem motui fidei et summa.
firmis prima adhesionem ad ipsius objectum 3. Es
ne firmis p suas p melius credibilis habitis qd
delectatione nra dei lauda. et credibilia quimis 4. Quo
modo dege pisti in intentionibus fidei, actu
eis non dege pisti 5. Regis ne te in hujus actio-
nibus principis fidei. 6. Quam frequentem e
exercitium actus fidei an saltem in usu saera-
mentorum

Considerabilia de virtute Spei

Quid est Species Christiana, et que ipsa proprie.
Species

tes. Ex vitz Theologica que in rā volun-
tate firmam esse felicitatis mediu ad eam d.
Ducentium a dñā bonitē expectandū cum effia:
ci pposito iisdem mediis cooperandi prognerat
tunc potest obiectū materiale sp̄i primariū quidem
et nam beatitudinem secundariū vō esse querendū:
grāo ac sufficientia, auxilia ac media ad eandem
beatitudinem consequenda nobis a Deo promissa est:
videnda. Obiectū vō formale ut ajunt seu medium
cui hęc firma nra expectatio uniti dñi. est in fin:
ta Dei potentia, bonitas et fidelitas, potentia in q̄
qua patet nobis auxiliari, nosq ad eam beatum fi:
nem perducere, bonitas que nos ad hunc finē dñi:
dit ea abundantissimo medio Redemptionis per
Christum Dominum facte, ad hunc finē dñi
dum intransit, aliisq proximioribz mediis grāo
et auxiliis oportunis ac sufficientibus ad hūc finē
dñi nos perducere promissū. Fidelitas demū que
suis promissis tum in medium suppeditatione
tum in collatione beatitudinis siggū grāe n^{re}
deering infallibilis stabit. Patet edo qd spes sp̄i:
ce debeat habere firmitate. unam scilicet espe-
ctandis ex parte Dei et hęc firmatas nra cor-
titudinē infallibilis Dñi fieri de eo qd eū audi-

lio dñe graie sit omnino in nra potestate salute
 et nam procurare. Et sic clare innodescit Senzillo
 et ubi dicitur quod fides sit speranda substantia re-
 rum. Pater 3^o Vanam esse falsam ac presum-
 ptuosam spe expectare et nam beatitudinem à
 Deo et auxiliis congrua quibus ad eam perducemur.
 atq; proposito efficaci nrae voluntatis dñis audi-
 tuis cooperandi; ac de tali spe falsa ac presumpti-
 va dicit Job 14. Spee illorum abominatio. Pater
4^{to} Et qbz partibus valeat atq; amoris per me-
 pe et ardenti desiderio et nrae salutis consequenda
 mediis ad ea oportunos et sufficientibus à Deo promi-
 dendos firma expectatone et proposito efficaci iudicia
 onediis cooperandi; atq; tandem ea firma cape-
 ctatone ipsiusmet beatitudinis qd de graa cum nra
 cooperatone consequenda. Que pertinet ad perfectio-
 nis. Et Haec Sa unitas universalitas et magna-
 nimitas. Unitas in eo consistit, ut deus sit ob-
 iectum sit subjectum, in quo spem nra fundemur,
 et simul ille solus et unicus sit objectum ac bonum
 nra finale quod speremus. Nunc et debemus an-
 te allegare spem de in nobis aliisq; creatis
 posita, neq; em sine Deo quisquam abiam
 olentissimus Rex aut amicus libidinis esse.

sept, unde David dicebat vana salus homi-
nis, nō est etiam nihilum nāre et grāe qd est:
spas non nisi misericordiam abyssus non spes est
fiducie et solis diffidentie fundus est 2. Debemus
ita p fine et scopo spei nre habere Deū i etna
beatitudine possidendum ut extra eum nullus
aliud bonum nru desideremus exoptemus et
expectemus nisi qd est quatenus nobis ad Dei
summi boni etna possessione conducere potest
nihil enim nobis bonum ee potest nisi qd istar medii
ad istum finem nobis servit, imo verū nru ma-
lū ē qd nobis h. modo et h. respectu bonum nre grāe
ipso nō a Summo bono aut avertit aut impedit
et retardat.

Idē Universalitas ad perfectionem spei p virtutē
in eo consistit, ut in firmo proposito Deū placendi ipsi
grāe cooperandi assistentes i oī loco, in oī tem-
pore, in quocunq; rerū eventu vicissitudine circum-
stantiis, circa omnia quocunq; nobis est ordinare
Divinae Providentia, seu volentis se permittentis
excepto nro peccato, stinguat, et eveniunt sperem p
Deo h. e. confidamus huc oīa ordinari a Deo ex ipsius
infinita sapientia et bonitate ad bonū nru verum
summi et etni, nempe ad bonū nre et etnae sa-

lutijs atq; defecto in tale bonu nobis cessura esse.
 Dum modo iis ita uti sciamus. & velimus prob.
 Deus vult. Imo etiam in ipso peccato nro plgn in
 illud q; nra miseria recederimus spes nra obijcenda.
 Dependenda: Dna bonitate & misericordia, qd dudo modo
 ea bene usi fuerimus, ad promptam perfectamq; pe-
 nitentiam, sciet et fauet ut ex ipso lapsu & molius
 resurgamus, qui ita sperat et fauet ex parte ipsa inde
 id qd affirmat Apost: quod scilicet diligentibus de-
 um via ad perant in bonu. Hic magnanimitas
 ad perfectionem spei pertinens in eo consistit ut fir-
 mo insistentes et efficaci proposito placendi Deo ipsiq;
 gratis cooperandi nullis vno terreamur difficulta-
 tibus et molestiis adversantibus, atq; etiam periculis
 extra culpam in negotio salutis nobis obvenien-
 tibus, imo nequidem ipsis miseris peccator nror,
 quibus nos involutos videmus deiciamus animis
 erecti corde radone Dni sapientie, Potentie et
 bonitatis, que sciet potens et ~~est~~ ex his vrb; nos em-
 pore et huc oia in bonu nra salutis convertere confida-
 mus in Deo, qd nra bonu voluntati quam nobis sua
 grao inspirat adent sua potenti vultu et auxilio
 atq; ea illis malis bonu nru dicit. Hanc genero.
 Et atem spei habuit Psalmista, cum dicebat h. Osi.

stant adversum me Castra, si exurgat adversus me
prolium in h. ego sperabo, talem etiam magnanimi-
tatem spectabatur Apollus dicens: Oia populi in eo
me confortat.

Quenam sint media praecipua ad virtutis per allian-
tia. L. Haec est Praestantia, utilitas, iuventus, ne-
cessitas. Et primo quidem quia sit praestantia sperde-
us ipse declaravit, per Psalmis: dum hanc praerogabi-
viam et laudem istam virtuti attribuit, quod sperans in deo
specialiter cognoscit nomen Dei seu specialiter sciat quod
sit Deus. Quoniam in me speravit, liberabo eum per:
legam eum quoniam cognovit nomen meum. Sic itaque
in rei veritate, qui enim recte sperat in Deo, is agnoscit
et spectat omnes Deas perfectiones, ad eum Deum agnoscit
id quod nempe infinitum omni perfectione, videlicet agnoscit
Deum omnium, quod videlicet ipsi necessitates et miseras ag-
noscit Deum infinite sapientem, quod sit quomodo i-
psis populi succurrere. Agnoscit Deum Immensum
quod praesens sit et presto ad hoc ut succurrat. Agno-
scit Deum aeternum, qui non solum pro tempore
etiam pro aeternitate opportunum nobis auxiliium
et succursum prestare queat. Agnoscit Deum in-
finite bonum, quod velit sincere nostra aeterna bona pro-
videre. Agnoscit Deum infinite misericordem,
quod inclinatur ad hanc ipsa nostra miseria ut ipsi oportet
tunc

tunc querat. Agnoscat Supremum Dnm, cuius vo-
 luntati in succurrendo efficaciter nemo potest re-
 sistere. Agnoscat providum, quia sua via disponit, quo-
 modo suae erga nos bonitati ingruere illi videt. Co-
 gnoscit fideliem et veracem, quod stat promissis. Iustus
 illa ut nulla culpa non nisi id fieri populo ut inben-
 dico ipsius bonitatis frustraret, 2do Quanta sit spei
 utilitas in eodem Psalms Deus exprobat dicens: -
 Quoniam in me speravit liberabo eum, clama-
 bit ad me et ego exaudiam eum. Cum ipso sum in
 in tribulatione ne eripiam eum et glorificabo eum
 longitudo dieum replebo eum, et ostendam
 illi salutare meum nimirum recte inde spe-
 rantem. 1. Deus liberat a malis praesentibus. 2. Pro-
 tegit a malis futuris. 3. Eripit a malis praesenti-
 bus. 4. Preciantem benigne exaudit. 5. Tribulationes
 confutat. 6. Humiliatum glorificat et dona sua
 operatur. 7. Corbis sum et mortificatum, sanat et vi-
 vificat. 8. Visionem sui facit ad faciem in eterna vi-
 ta beatificat. 3do Quanta sit spei iuvanditas. cla-
 mabit. Haec enim letificat menses, afflictos recreat, hu-
 miliatis erigit, infirmos confortat, egrotos sancte-
 moruos vivificat. 4to Quanta sit spei necessitas
 Quia patet quod spes sit necessaria dispositio ad justi-
 ficandem hinc ad illud, quod sine ipsa nulla est via

quod sit necessaria ad vincendas tentationes quod sit ne-
cessaria ad superandas in negotio salutis diffi-
cultates ac arduiorem ingrediendam constanter re-
nendam viam arctam, quae ducit ad vitam ad redem-
dam. *Iti pugnum suave et onus leve.*

Quaedam sit melius ad perficiendum in nobis virtu-
tum operi?

¶ *Primum pra omnibus est praecipuum et fides iuxta
illud Ap[osto]li: fides est sperandarum substantia rerum.
Nulla enim est perfectio D[omi]ni, quae per fidem nobis pro-
posita a nobis agnita, quae nos educat ad inspiran-
dam nobis spem firmam in Deo ut patet ex his
quae dicta sunt de praesentia quod sit virtus pro sup-
ponens agnitionem et includens confessionem et
fidelitatem omnium perfectionum divinarum. Quae nam sit pra-
evidens exercendae spei. *¶ Imo In omnibus actio-
nibus nostris ad Deum haec enim nulla et nec Deo acceptae
possunt esse sine spe. 2do In susceptione sacramen-
torum ab ea enim ut plurimum ipsorum fructus dependet
3to In omni exercitio boni operis praesertim ardui
et difficili, atque appetitui inferiori repugnantis
iuxta illud Ap[osto]li: preparantes in tribulatione car-
sadentes. Et in spe qui orat orare *¶ 4to In omnibus
tentationibus, ut Pal[terium] dicimus, si consistant adu-***

sum.

sum me castra nō timebit cor meū si dō
 surgat et: In oibz aduersitatibus tā i. hūi
 qm̄ ca. hūi tam spiritalibz qm̄ temporalibz
 iusta ap. spegaudentes in tribulacione exulta
 tes ad Rom. 12. Demū i. oī pusillanimitate circa
 res ad Dei gloria nra q̄ salute pertinetes
 spes em̄ nō fundit ubi dicit. Atq̄ ad Rom. 8. et
 seure cu' aplo dicere possumus. In Te Dñe spe
 ravi et non confundar in eternum.

R. E. F. L. E. X. V. O.

1. Est ne te spes firma et in certitudine in
 fallibili Dñe fidei firmata, et quo ad firmata
 boni expectandi sp̄a Deū bonorum salutarūq̄ p.
 venientiu' tum quo ad firmate prop̄iti Divi
 nū gr̄is cooperandi 2. Spes tua in Deū etā
 ca Deū e' nei te unius salissima et magnanima.
 3. Dirigio ne hanc virtutem ob suā prestan
 tia' recepitte ubi dicitur iudicite. vto cu
 ras ne inde animare et excitare spei' Deū
 fide et consideradne' ex fide permanante' Divi
 narum perfectionū 4. Quā frequens tibi ē
 usq̄ affectum in spei.

Consideratio de Charitate erga Deū.

Quid. Ad charitas erga Deū et que ipsi p̄prietā.

Ses. R. Charitas ē virtus Theologica, quā nō
 volumus

voluntas sublevari ad amandum Deum, et alia
quocumque ipsius bona propter ipsum cum
efficacia boni Dei prevalere super omnia hinc inde.
Et. 1. Objectum materiale primum est primum po-
le. Charitas est deus in seipso cum infinitis aliis.
is perfectio aibus quibus ignitur et in se immediatam
in quibus aere creature rationalis tendere ad ea
omnia quatenus bona. Et est ut eide bona
reddant dicitur iam vero objectum materiale ideo
num charitatis sunt cetera omnia bona sive
quae in nobis, sive quae extra nos ad Deum
referri ipsiusque gloria a nobis desiderari
et procurari possunt, in re objectum mate-
le ideo charitatis est gloria Dei est
intrinsicam, sive ea, quae de se sibi facit summa
quae a creaturis rationalibus habere debet.
Porro gloria Dei extrinseca quam de se sibi
facit est manifestas inferiorum. In malis, in
ctionum, sapientia, omnipotentia, bonitatis,
misericordiae, iustitiae etc. quae de se exigit a
creaturis rationalibus pro sua opera ut iisdem
perfectioribus diis cognitis ducantur ad lau-
dem Dei et reverentiam obsequium. Gloria
vero Dei extrinseca quam a creaturis ra-
tionalibus exigit spiritus in Dei laude reve-
rentia

rentia et obsequio sine Majestatis propt'
 ipsius infinitas perfectiones a creaturis ra-
 tionalibus exigendo, unde objectum morale ide-
rum Charitatis a ex una parte oēs res cre-
 atae, quatenus Deo honorantur, ad manifestatō-
 nem infinitarum ejus perfectionum, ob quas idcir-
 co Deum amare debemus complacendo no-
 bis in hac ipsa manifestatōne infinitarum
 ejus perfectionum, quam in iis creaturis esse
 illas exhibet nobis Deus ad altera vō parte
 objectum morale secundarium potissimum eē
 ut bonum laudis reverentiae et obsequii a
 creaturis rationalibus exhibendum quod Deum amo-
 re debemus illud eidem desiderando, et quā-
 tum possumus sive in nobis sive in aliis prom-
 vando atque hoc duplici modo pertinet ad obje-
 ctum morale secundarium Charitatis erga De-
 um primum quicquid a nobis diligendū propter De-
 um, illud in Deo amare debemus sicut nam in
 ipso partim complacendo in manifestatō-
 ne Bonitatis aliarumque perfectionum, quam
 Deus in illo circa illa exhibet partim vō de-
 siderando et quantum nobis est promovendo

Deo

Deo ex parte nostris bonis laudis reveren-
tia, et obsequii dicitur. Majestatis ea habendi
et h. modo ad charitatem erga Deum p. b.
nos in diligere proximum p. p. Deum. Patet
2do obiectum formale charitatis erga De-
um scilicet motum adequatum et immedi-
atum et infinitum Dei bonitatis, q. in se infinite
et absolute boni adeo infinite digni ut p.
p. eandem infinitam ipsi bonitatis, bono q.
ipsi glorie ad p. habeamus eide bono dno
a nobis ea habendo et p. urando totum cor
nostrum, totam mentem, totam animam, oes vires no-
stras impendamus, quem admodum a no-
bis primum illud et maximum mandatum
exigit: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde
tuo, ex tota mente tua, ex oibus viribus tuis
hanc infinitam et absolutam Dei in seipso boni-
tatem cōplectis omnes perfectiones divinas es-
senciales, sicut nulla sit ex ipso que non
sit infinite digna p. se nisi ad se sup. oia.
unde patet quod in bonitas Dei respecti-
ve qua scilicet nobis summe boni et
se summi boni, dum in beneficiis pre-

H. b. b.

stis, dum in parata ppl' nra benedictione
nobis exhibet possit ee motus Charita:
tis Theologica & Mar'cos tanqua' Deo

de d'na justitia. Quinam ^{idem dicendu'} gradus charitatis ex:
ga Deu' & esse vident. Imo iog' in sing' Cha:
ritatis gradus est care Deu' ppt' Deu' cum effi:
caci illig' t'n boni d'ni ex. In sui prelat'ne su:
p' ca bona sua in supra ipsa urbem, quod consi:
stet in observat'ne gravium mandator' Dei etia:
lis Charitas e' valde imperfecta, qm' em' e' miser
Dei cor, quatenus tantu' illu' amant' ut eud' not:
tem' removere atrocissimis p' peccatum in:
juriis afficere si saltem non nisi ad re' quis hui'
p'nestat' n' n' parvi eud' ducunt. Ido gradus
Charitatis e' care Deu' ppt' Deu' cum efficaci pre:
lat'ne sup' ca bona p'ona n' d'ni boni illig' d'ni
extrinseci qd' consistit in observat'ne gravium
mandator' Dei & in qd' consistit in evitac'ne
qualiscunq' offense d'ne in venialis et hui' gra:
tus Charitatis e' perfectior, que scilicet pre' omni:
bus aliis malis nris in minimam displice:
tat' d'na' respiciunt. Itiq' gradus e' care Deu' p'
p' Deu' cum ita efficaci prelat'ne sup' ca bona p'ona d'na
et nobis exhibent' ut n' solit' nil sp' in minime

Baris

stranum velim admittere d m illud p ssumum in
perfectione dñi obsequi pfectu studio psumi ve:
sionis in nobis pmoovere et quantum maxime possi:
mus pmooveamus. Huius gradus Charitatis n̄ solud
ad efficiam pcedat ne sup ea bona gloria dñi excellen:
tia p ssumum in pfectione dñi obsequi pfectu na:
bis ipso pmoovende, d m cum ardenti desiderio ac
studio eger dñi gloria, qñtu possumus solis viri:
d m in dñi pcuranda et in h. gradu pfectus
Charitas vocat zely maioris gloria dñi. Qui na:
stipendiari actus Charitatis h. q. 1. e. aor p̄placencia
in dñi bonitate p̄p̄p̄ p̄fectionibus in p̄m̄tis p̄p̄. 1:
p̄p̄, nec n̄ gloria dei adhibita, tam ea quam sibi
deus p̄stat in his q̄bz p̄ manifestad ne eade sicut p̄se:
ctionem, qua ea qm̄i celo et in terra adius sanctis
accipit zely e. aor p̄adnis boni dñi gloria sup ea p̄p̄. 1:
ad dñi bonitate p̄p̄. 1. et 2. Charitatis gradus erga
deum. 3. e. aor deoris strictis p̄ facta de peccatis ju:
sta esse 2. gradus 2. e. aor boner lenia erga deum p̄p̄. 3.
et 4. gradus. Ita n̄ p̄stantia, utilitas et neces:
sitas Charitatis. Et summa e. em̄ in primis Charitas no:
bilissima oiu virtutum p̄nt: illud Ap̄l̄: n̄gor
autē e. hoc Charitas, dicitur forma aliar virtutum
supnaalid q̄ illas p̄facit, dicit p̄nt et aā illas q̄
sine Charitate relique virtutes qua manere p̄f:
sunt spes scilicet et fides et motus, diuis p̄m̄is:

pium

pui et radia nror meritor partu qd nullu egi bonu
 meritoriu e vula etna nisi sit in charitate factu
 iusta illud apli. Si charitate n habuero nihil eri
 lu pde. Deinde sicuti bona let includit in cepto
 charitatis ita nra pfectio consistit in pfectione chari
 tatis. Que na pponit ad pfectione charitatis p hinc.
 tes. h. hoc y. Puritas fervor sublimitas et uni
 versalitas. Puritas charitatis e similis puritati i
 gnis qua sicut ignis res alias aut in se vitat ad qua
 mit aut destruit ita charitas ocl aliud i corde nro co
 re aut in se vitat aut spumit hoc pstat charitas
 pfecta dum facit ut nil penitus extra deum amem
 nec qd spirituale nru bonu ac etna beatitudi
 ne nisi quatenus huc et alia bona et deo ad bonum
 glorie dnt id ipsu p hinc ut ea amem etna aut nobis
 dona et. 2. Fervor charitatis e similis fervori sili
 cet calori ignis q quo ite fieri fuerit ea m e extensior
 videlicet magis dilatat. Hinc fervor charitatis in
 tensius simul e et extensivus fervor intensivus
 dicit in alacritate ai scilicet forma vehementi ad
 hanc cupiditate deo ppt ipius in se infinita bonitate
 tribuendi ac percipiendi bonu glorie pfig. Fervor
 aute extensivus in eque cupiditate extensione p
 letu glorie dnt in aliis p m oreda 3. Sublimitas paa
 nillio

valis quo similes sublimi ignis nempe sursum tendit et
i eo ^{ipso} ut Charitas nra n' sicut in Deu' orat' Im' tra:
ferat' h. e. ut n' sicut Deu' amon' pp' Deu' pp' Deu' ad:
re sume gladiis ac benevolens Deu' amon' in Deo si:
licet pp' ipsemet Deu' quatenus quasi introitus ut ait s:
Dicit uelimg Deo si eo modo totu' illud bonu' glori
ipso qd' et ipse sibi i' suis opib' sp'it' et qd' a suis creaturis
habere intendit. Si fiet ut transeamus quodam modo
in spiritu dei qd' exprimit apl' dices. Qui adheret Deo uno
spiritu e' u' eo 2. unius salutar' Charitas e' similis penetrati:
vi ignis uicij dum ignis penetrat aliq' corp' ut ferri
ita in omnes partes ferri se infundit ut ois ipse partes
e' ignis uident' huius aut' uicij salutar' sp'it' ut eu' glori' om
nitate fervore ac submittit deat' in oib' am' et oia in
Deo h. e. ut Deo am' in nris facultatibus potentis ear
n'q' usibus in omnib' e' qd' creaturis nihil aliud i' his
omnib' spectando nisi bonu' glori' d'ne poterant
nec nos nec aliud quid quam amimus nisi uoluntate
num deo atq' ad eu' fine' ut Deu' sit bonu' ut nemo in bo:
ni' ipse cedat. Quia n' malis e' exercit' nos accipien di
in charitate erga Deu'. 2. Duplex unius salutar' facultas
ma e' fere otinua ad id parad' uenit una circa id
qd' nos ipsi agimus et e' malis omni intentionis tra:
joris d'ne glori' ad particulares quas nras actiones
adhibendo. Talis om' intentio e' exercit' ad n' be:
nevolens erga Deu' qui ipsi bonu' de facto curamq'
et tribuim'. Talis e' circa quod patimur sicut e' qd'

quos qd aliunde circa nra actione p quascunq
 creaturas circa nos evenit e est pradis ad
 resistere q formad nra voluntis cu vo
 luntate dina acceptandi huc ca demanm Dei nō
 solum cu patientia et promptitudine ad qm cu gau
 dia et oblectadone est h. fine et ipso motivo glori
 dia ea quae certissime deq illa positive volon
 do facit aut promittit talis em conformad nra
 voluntis cu Dina e istida purissima ac genera
 lissima charitas, benedictio erga Deū. Quae
 felices operum si cu d. dupliu pradi et oia a
 goremq et qd qd nobis accidit pateremur ad
 hanc ultramq pradis mōre conduci q facit
 ut ut deum in oibz rebz q tendit inducamus
 nosq oia nō in seipsis q in Deo speremur.

RETRAIO.

- 1. In qua nra gradu consistit tua Charitas erga
 Deū an saltem in primo cur nō in 2do. 3to. 4to
- 2. Curas ne se frequē edere in ysticiactu
 Charitatis neq; adre sp. lacontie; adre gladiis
 amore strictis adre benevolentiē.
- 3. Quae in se puritas Charitatis erga Deū q
 fervor quae sublimitas; quae univsalitas.
- 4. Quis hōi usq pura amor et formad nra cum
 Dina voluntate i oibz illis quae pateris.

con:

Consideratio de Charitate et unione fra-
terna

Quid sit Charitas et unio fraterna et q^uo respiciat.
sectu^o R^{es} Est virtus qua p^{ro}p^{ter} Deu^m specialit^{er} ad
omnes adre communi^{ter} benivolentia eos oes
q. nobis p^{ro}mittit^{ur} e^{ius} mod^o vocad^ois specialit^{er}
in Deo s^{ed} p^{ro}mittit^{ur}. Neq^{ue} id stat^{ur} communi^{ter} s^{ed}
cepto ac legi Charitatis p^{ro}scribit^{ur} ut q^uo d^{ic}it^{ur}
gat^{ur} p^{ro}xim^o sicut seipso. Quod Charitas fra-
terna postulat speciale adris omni^{bus} benivolentia
erga eos q. nobis specialit^{er} in Deo p^{ro}mittit^{ur} e^{ius}
vocad^ois s^{ed} p^{ro}mittit^{ur}; noⁿ sicuti p^{ro}mittit^{ur} q^uo
respicit Charitas p^{ro}cepta erga p^{ro}xim^o, n^{on}
aliud intelligit, quam titulu^m alicui^{us} omni-
nis nobiscu^m vel adris ad Deu^m p^{ro}mittit^{ur} in
Deo, ita dant^{ur} grad^{us} majoris p^{ro}mittit^{ur} s^{ed} mino-
ris secundu^m Deu^m nobiscu^m p^{ro}mittit^{ur}, sicuti p^{ro}
quo ad majora officia Charitatis ut p^{ro}stantia,
q. nobis secundu^m Deu^m p^{ro}mittit^{ur} s^{ed} obligamus
in p^{ro}stat^{ur} p^{ro}cepti q^uo ut a minore h^{ab}et secundu^m Deu^m
nobiscu^m p^{ro}mittit^{ur}. Sic ut ut h^{ab}et nobis s^{ed}
p^{ro}mittit^{ur} secundu^m Deu^m h^{ab}et titulu^m omni^{bus} q^uo
sicut a Deo s^{ed} d^{ic}it^{ur} ad eam nobiscu^m Dei immagi-
ne et similitudinem, atq^{ue} ad eam sine^m h^{ab}et

mu^l

m^o sequenda redempti^o proximiores nobis s^t
 q^uo infidelib⁹, Judaeis Paganis, fidelis, eo quod
 ultra p^ostatu^o s^uo titulu^o venimus relatu^o ad
 Deu^m et conjunctionis cu^m Deo s^uo s^uo in unitate
 fidei Ecclesie et Sacramentoru^m, et idcirco m^o
 in p^ocepto Charitatis erga p^ostatu^o, majora de-
 bemus officia Charitatis fidelibus, in unitate
 fidei et Ecclesie nobis s^uo s^uo quam infi-
 delib⁹ et Paganis. Similit^{er} dicur^o de
 Charitate et unione fraterna int^{er} Religiosos,
 quod. sicut Religiosi esse nobis cu^m vocatur
 s^uo nobis proximiores q^uo reliquis fidelibus ob spe-
 cialit^{er} titulu^o relatu^o ad Deu^m iⁿ Deo s^uo s^uo.
 Item, in unitate ipsa vocatur ad eum s^uo pe-
 culiarum Dⁿⁱ obsequio q^uo eae regula et modus
 ad salutem s^uo specialit^{er} Dⁿⁱ electione et insti-
 tutio ordinatur, et q^uo dicitur p^oceptu^o Charitatis
 esse bona esse nobis cu^m stat^o Religiosis ali-
 nis, majus est q^uo ceteris quibusvis fidelib⁹.
 Et h^{oc} sensu Charitas fraterna s^uo specialit^{er}.
 s^uo Deu^m ad se benevolentia erga eos q^uo nobis q^uo u-
 nitate erga vocatur specialit^{er} in Deo s^uo s^uo.
 Et. Ex dictis patet obiectu^o ma^ole Charitatis

Fraternae

fratna eē ex oēs qđ qđ in eadem Religione de-
gunt. Quemadmodū in Deo esse Spiritus esse
finis, eorū mediū communicatū unūqđqđ no-
strū specialis cū oīō; illis conjuat, ita in oīs il-
lis nobis specialis pp. De adhibeo redit. Sicut o-
jectū formale Charitatis fratna eē ipsemet Deus
pp. Quā bonitū in inis eābiti, qđ vult nos specia-
liāre benevolentia inuicem eē o'puncto, quemad-
mō p. sua bonitū ipsemet in unū esse sal. Subli-
mis vocatōnis ad suā glōā specialis o'pim-
tit. Que nā sunt exemplaria ad que se
debeat charitas et unio fratna conformare ut
sit perfecta. S. i. designant exemplaria eorū
facile patebit quā sublimis quam arcta qđ
intima charitas et unio fratna eē debeat. S. e.
exemplar ordinatō; ac, que se quisqđ p. sequi
de, hāc em mēsurā Deo ipse Legi Charitatis
ga primū. Scripsit illo Geest. Diliges patri-
mū tuū sicut teipsum. Unde quā mēsurā
hōō Reliquis de seuis diligere, ac sibi bene-
vole iustā modū et finem sive vocatōnis
obligatus ad majus bonū sibi votendū querē.
dūq; quam hōō secularis adeo; ad se magis
secundum Deū diligendū, eadem mēsurā

Et

de care Fratres sibi unille vocadnis iuncto
 ius q iolem ipsum bonu ex fine vocadnis
 positum velle et qntu p^o pcurare. Idum
 Exemplar Charitatis Fratru o illa simili:
 tudo p^oposita a S. Paulo unioris atq^o d^ovenio:
 sue que in ege corporis et capitis membra
 intercedit quamvis emea in se diversissima
 sit dissimileq^o habeat radnes et valde in-
 equalia munia exerceant. Et strictissimo
 in se cohesione et iunctione Ita unud cor
 p^o eor^o spiritu aadu efficiunt, ut uno sese
 regula in h. ipsa unione, n^o sicut ad privata
 q^o ad simune totiq^o corporis, in eumille d^o
 servent, o^oq^o suas opades ad bonu^o simune lo-
 sig^o corporis referant. Deinde ut singula p^o a-
 lio si^o invicem sollicita, ut inquit Ap^o atq^o
 ita unu^o alteriq^o male compadiat, et bono d^o
 gaudeat, laq^o sui p^orio, mutumq^o sibi iuva-
 me cor quodq^o in suo officio p^ospicendo exhibeat.
 d. Exemplar e^o glala illa Charitas et unio qua
 se beati multas complectunt, cum sua ju-
 dicio ru voluntuq^o sensione ac p^olenissima
 bonotu^o oiu^o ad invicem communicadne p^oin-

o de

de in Deo ac ad ipso Deo, uniuersum
cum em Religioſis ſtatq; debeat eſſe uelut qd:
dam terreftre et diuerſa Religioſa tota queſi
Celeſtis, ſonit eſt ut uera Religioſa Charitas
Celeſtem Beatorum charitatis emulet. 4. Exem-
plar. Amor Alti Dei que Religioſos complectitur
non ſolum tanquam ſpecialis ſus ſeruos et di-
ſcipulos appellare dignatus eſt. Ad h. utiq; nos
Alti Dei ſpecialis ſuo precepto adſtrimit ut
mutua inſer charitate, ipſiq; organo illu-
ctione imitaremur, dicens: h. eſt preceptum me-
um ut diligatis inuicem ſicut ego dilexi-
vos: Preceptum autem iſtud quem magis
tangit quam ſeruo Iſu. 5. Exemplar
Alti Dei erga nos dignationis ac quo
nos ſatis gratis ac beneficiis cumulatos. 6.
Ad in unum, in ſam I. Iſu Societate tamis
a ſe deus ac privilegiis cumulata. Nun-
quid em n. debeamus nos conformare huius di-
uina erga nos charitati, et ſam unum eſt inſer
nos ſpecialis diuina ſpunctione, qua nos deus unum
eſt uoluit. 6. Exemplar eſt unius illa queſi
Iſu et homine. Omnia Alti Dei Perſona incedit
ut

ut quemadmodum in Ato dno à duobz naio
 ad eo int se differentibus cu in finide plane
 distantibus coaluit una Persona, ita eo no
 bis id qd de primis Christianis testata d:
 p^{lo} f^{at} cor unu et a una. 7. tunc Exemplar
 e illud blimiformu: unio illa p^o potig unio
 tas indivisa, que e in 3bz Personis Sma
 Trinitis. Hec Exemplar h^osemu Ato dno
 p^oposita dicitur oravit Patrem: Sicut Tu
Pater in me et ego in Te, ipsi in nobis u-
niunt. Et infra. Et sint unu sicut nos in
num sumus. Equidem possumus unu fieri
 in naa quemadmodu oes Persona dicitur
 Et parte Charitatis possumus quida istis in
 nullis nae similitudine imitari, partim
 p^o omniacade ad intra oiu unio e bonu
 nro, ut bonu alieus p^o nro bono reputemur
 et bonu nru in bonu alio impendamus; par-
 tim p^o omniacade ad extra opadnu mu-
 dum nobis adjuventur ad Dei graa p^obendu. Ex-
 his scilicet quam sublimis in nobis ee debeat
 Charitas f^oalra que tanta sublimitis e cen-
 plaria tibi Ant^o p^oposita.

Quingam

Quinam Agrads Charitatis Fratres. R. Th.
S. I. Nihil in illo principio Luminis nasci.
Quid tibi non vis alii ne fueris. Iffertis.
Ne gradus in evitandis tui defectibus, q. Con.
tra Charitatis omitti possunt: quales sunt mala
de aliis suspicio ac temerarius iudicium, o. se.
p. ty alior, ob eor emata defectus, invidia, seu
tristitia de alieno bono, detractio, que in no.
stra Societate facile potest esse secunda morbale et
tunc e capus reservat. Insuper ad defectus cha.
ritatis pertinet, curiositas in aliena dicta facta in.
dagas, que provocando detractiones potest esse gra.
ve peccatum. Deinde morositas in consuetudine
opposita mansuetudini, qua alios ad more
ang punimus arguimus ipsis contradicimus
et quodammodo alienati a signa ostendi.
mus. Preterea private ac particulares am.
abue, que sunt pestis Charitatis in Deo erga oes
communitate ac multa mala eide adstantia
que damna salutis creat, sane insensibile.
Sed quedam ac durities erga proximo
qua nullum conjunctionis Fratrum affe.

cui officium ei exhibemus. 2. Gradus chari-
 tatis gradus est. Qui nimirum illo alio primi:
 pio luminis naturalis, quod tibi ab alio vel:
 lio fieri id alteri feceris, ad hunc gradum pertinet:
 1. Bona de aliis interna edificamus, quoniam in
 alienis defectibus, si non factum saltem inter-
 ditionem eduxerimus. 2. Interna erga oculos bene-
 volentia, qua aliorum bono egrediamur, malo
 patiamur. 3. Exterior observantia, aequanimiter
 hunc perveniamus, et nemini ullam offen-
 sionem demus. 4. Bona edificata vobis et fa-
 ctio exhibita, h. e. in quibus est quod unicuique
 nostrorum Deus mandavit de primo suo vel mu-
 tuo boni exempli auxilio non ad crepundum
 in dno obsequio adjuvemus. 5. Continua offi-
 ciorum obsequio nostrorum communia, qua bona a-
 liorum sequere, malorum autem per ratione gradum
 sequeremur. Ad 2. obsequium Charitativum
 pertinet in cetera delecta ex Charitate facta
 pura scilicet intentione occurrere malis ali-
 orum spiritualis, quod in in detrimendum disci-
 plina Religiosa et in malis exemplis aliorum
 reducat

redundat verūq̄ bonū tum eij q̄. de se et dū
in unillio Religioſe q̄ ipſiq̄ emendandū aut
correctionem promovendi. Itiq̄ gradus Char:
tatis Balne eſt eamē alian virtū combatu
ornare atq̄ ūi ea parte p̄fecta reddere Tales
am nullo ſ. patientia qua ali abiq̄ onera
ſupportemus. Manſuetudo qua nec ubi et
factis p̄ loco et ſensore benignis et affabiles
cahiſ carnis. Amicitia qua nos alio poſt:
ponamus, alioſq̄ in ad nro taqm̄ nobis ſupi:
ora exiſtmemus. Immenſa Alty erga nos cha:
ritate exhibuit et taqua nro ſuo mandata
ceptam mutue Charittis nobis impoſuit ſq̄
p̄ ſigno et caractere veni ſus Diſcipulatus
ſp̄ſit dicens: In h. cognoscent oēs q̄ Diſcipu:
li meſeſtū, ſi dilcet vtrū ad invicem. Tandē
p̄nno Dei ad majoriq̄ dīna glōe ſtudium
increpſit Fraternā Charittē. — — —
Quodnam ſcipuū mediū ſervandū eſt p̄ficien:
de Charittē Balne. ¶ Illud eſt quod nobis in
Regula 24 Summaris commendavit ſ. ut de
um ac dūū nūū quidq̄ in alio tanqua in ima:
gine ſp̄ſus agnoſcere ſtudat. Sicuti em̄ eſt.
ſcipuū mediū eſt ad curā p̄fecte Charittout
i

in persona superioris Alti Personam agnoscamus ac re-
vereamur in fundamentis illorum. Quibus ubi
rum; Qui vos audit me audit. Ita in pariter
efficaciter ad charitatis Fratrum servationem et
augumentum ut in persona Fratrum nostrorum Personam Alti
Dni spectemus in fundamento illorum ipsius
verborum: Quicquid in minimis meis fecistis mihi fe-
cistis

REFLECTO

1. Persende quam longe distas à oppositis Fra-
trum Charitatis exemplaribus. 2. Examine te
circa defectus Charitatis Fratrum, nempe Ge:
cu' temerarium iudicium, contemptum aliorum de-
tractationes supradictas invidias monitiones
particulares amicitias etc. 3. Examina te
circa actus Charitatis, quales sunt bona de ali-
is estimatio, invidia benevolentia eadem obser-
vatio, bona edificatio et quae occurrunt Charitatis
officia. 4. Examina te circa virtutes
Charitatis necessarias scilicet circa patientiam
mansuetudinem humilitatem. 5. Quae tibi cu-
ra istius mediet ut in aliis Christi Dni agno-
scere studeas.

Consideratio de abnegatione sui et
diuina quo ad fieri possit mortificatione.
Quid sit abnegatio sui ipsius? R. abnegatio sui
ipsum est quod absoluta et totalis negatio sui ipsius
nihil aliud intelligitur per hanc absolutam et tota-
lem negationem nisi ipsorum nisi totalis abdicatio
ac renuntiatio carnis proprii per quam nos ipsos
quasi obliuiscimus et perinde nos tractamus
ac si non ipsi essemus. Itaque ut aliquis est
de quo non nisi secundum communes leges
charitatis. Utinam nobis cura inuideret.
Atque abnegatio sui ipsius idem est quod abnegatio
proprie carnis, ac perinde ab huius intellectio-
ne dependet illius declaratio. Sciendum
itaque quod ad propriam est carnis inordinatio que
nos ipsos amamus, non secundum Deum a deo
carne a summi cum Deo carnis quo non Deum
carne, sed ad re discrepante a Deo erga nos
atque idcirco ad re proprio et singulari. Clarum
autem proprium est ad re cupiditatis que appeti-
mus aliquid tanquam nobis bonum non se-
cundum mensuram Domini erga nos carnis. Hoc

hoc autem tripliciter potest contingere. 1. Quod ad effectum
tam inquam appetimus, scilicet appetimus ali-
quod tanquam nobis bonum, quod revera nobis se-
cundum beneplacitum Domini erga nos ad nos bonum
non est, sed potest malum, ut dum appetimus nos-
bis bona illicita. 2. Quod ad finem, dum scilicet ap-
petimus aliquid tanquam nobis bonum non eo fine
quo deest illud nobis amatum et vult tanquam ream
non iuxta ordinem ipsius Domini beneplaciti no-
bis bonum, sed alio fine posito, ut si appetimus
cibum more tantum ut satisficiamus indige-
ntie naturali, et tanto magis oblectamur quod
scilicet nam ream Deus nobis amat, vult et per
sua prudentiam suppeditat cibum ad refectio-
nem nostram non in eo fine, ut gustum gustu natura-
liter indigentes satisficiamus, sed ut vires in-
gruas ad Dei obsequium magis salutis operamur
cessitibus naturalibus pervenimus. 3. Hoc potest con-
tingere quo ad modum appetendi, si nimirum cum
nimio affectu sollicitudine, inordinate ap-
petamus aliquid tanquam nobis bonum, quod
aliud est quo ad substantiam et quo ad finem.

forme

Forme e beneplacito Dini erga nos adis. Et hic
modus inordinatus appetendi, id quod nobis se-
culum Deum bonum e, solet se immiscere in re-
bus spiritalibus ad bonum admodum pertinen-
tibus, ob defectum luminis ac fiducialis resi-
gnationis velle voluntatem in divina. Quia autem ad
eandem inclinationem pertinet fuga mali oppositi
ad quo provenit perversio boni acti: proinde ad in-
tinu adis proprii pertinet non solum appetere ali-
quid tanquam nobis bonum non secunde mensu-
ra Dini erga nos adis. Atque ad propriam aptitudinem
quoad habitum e inclinatio velle voluntatis ad
inordinatum adis cupiditatis, quo appetimus
quidpiam tanquam nobis bonum et malum oppo-
situm refugimus, non secunde mensura seu be-
neplacitum Dini erga nos adis. Hoc sup-
positis concludendum e quod abnegatio sui ipsius
abnegatio adis proprii sit virtus remota e a
nobis appetitum, seu perversum qualiscumque
si non solum fuga mali qualiscumque oppositi et
regulati. Ad beneplacito Dini erga nos
adis. Hinc sicuti adis proprii vel ubi

male radiis 3. Et rami supra expofiti d
 quos dididit ita abnegat adu^o proprii, Iogvchti
 partibz iftat. 1. ut nihil appetemus Sanguis
 nobis bonu, nec fugiamus Sangua nobis ma-
 lu, nifi quod nobis bonu aut malu ed cogno-
 vimus Secunde beneplacitu Dni erga nos
 adris. 2. pars ut eo tantu fine qd congruit
 beneplacitu Dni erga nos adris, tum ea que no-
 bis Secundum Deu mala Et refugiamz tu
 ea que nobis Secundum Deu bona Et appetamz.
 3.ia pars e ut eo tu fine ac modo dformi
 fine beneplacitu Dni erga nos adris tu
 appetamz tu ea que nobis ete: ut Sup: Quid
 nam p in ead ad pratim abnegadris no.
 Hic ifporum d. Hec 3. ut ea no nifi eo modo
 abo eo fine amemz Et gauramz Sangua no.
 bis bona que ed quatenus educat ad fine
 nuu ultimuz Et idcirco que ad talem fine
 educant. 2. Econtrario ut eo modo, ad qd n.
 nifi fine auferunt et fugiamz Sangua no.
 bis mala, que ed quatenus nobis adfent
 ad eas res que ed se Et indifferentes ut no.

615

bin educant ad finem ultimum Aring omno indiffe-
rentes et acomodatib ad Dei beneplacitū ad pa-
rati. sive ut absint sive ut adsint. Hinc pa-
tet ad abnegationem adis pprii p sinere. Sed
solum finem suū ultimum ac ea que p se ad
eum finem educunt se p bono suo reputes
ais et amplectaris, quia 1. oā virtū exer-
citiā. 2. ut oblium peccatū tanquā finem suū
ultimum strarius; et ea que de occasio nalis dis-
ponere ad peccatū possunt pro dū malo repu-
tes illudq̄ detestaris et fugias. 3. ut reliqua o-
mnia q̄ sunt sui appetitus nalis et sensua-
li smoda et jucunda, sive incommoda impu-
da et molesta, p indifferentibus habeas, ac
inde qd̄ tibi incommodi molestiq̄ obvenierit
altunde, id equo ad feras, p̄inde ac si nullum
malum patieris. Ad veram itaq̄ et totā
1. abnegationē hęc 3. in praxi requiruntur.
2. Nulla bona appetitus nalis et sensualis
moda et jucunda, aare querere, admittere
que ad minimo peccato in veniale. 3. q̄
ita, q̄ potius ea tanquā vā rita mala fu-
gere ac detestari. 2. Nulla incommoda ac
molesta q̄ati appetituo, inveniente in e-

Exercitiū

virtus ad quod obligamur ab eorum exercitio re-
 trahi. & potius tanquam ob verum bonum id est ego-
 ni incommoda ac molestias libent. suscipere
 et sustinere. & ea incommoda ac molestias non
 appetitui naturali ac sensuali aliunde obvenis-
 sentia equo ad ferre.

Quid sit mortificatio et quo differat ab abnegatio-
 ne. Mortificatio est virtus que ex adre et stu-
 dio ut nisi boni contentio in fine vero ultimo
 et ex odio ac detestatione ut nisi mali quod est pecca-
 tu, ut ad illius vero appetitui naturali ac sen-
 suali contrariemur partim liberando sponte ac
 voluntarie quaedam sibi appetitui inmoda aut
 immoda, quamvis sine ulla peccato admitti pos-
 sent, partim in ultro amplectendo et inferendo
 et appetitui incommoda ac molesta, quavis
 ad ea necessitate vitio ad cogamur, partim in
 aliunde obvenientia quavisque mala inmo-
 da et molesta non solum equo ad ferendo, illa
 in appetendo et in ipso gaudendo. Hinc pa-
 tet differentia inter abnegationem et mortifica-
 tionem, nempe abnegatio est mera quae negatio

1

Remo acrio p[ro]p[ri]o, et idcirco quasi traditio
ne o[mn]i co[m]p[er]it. Jam v[er]o mortificatio est quoda[m]
s. Suiusq[ue] odium ac p[ro]inde stricte co[m]p[er]it acri
p[ro]p[ri]o et hanc differentia[m] videt. V[er]o D[omi]n[us] in
nu[n]c in illa sua regula veris An[im]o h[ab]u[er]it:
scrip[ta]. Qui vult venire post me abneget se.
metip[s]u[m] tollat crucem suam et sequat[ur] me.
Cuius in his v[er]bis exprimit[ur] saluator quoda[m]
gradus p[er]fectionis a minori ad maius p[ro]ceden
do plus d[icitur] e[ss]e: Tollere crucem suam, quod ab
negare semetip[s]u[m], et sequat[ur] me, h. autem
ap[er]tissime exp[re]ssum, si p[er] crucem suam p[er]tinet
ne intelligat[ur] magis e[ss]e abnegatio[n]e[m] sui ip[s]i
odium p[er] asp[er]itas voluntarias mortificatio[n]es
appetitio[n]is n[atu]ralis et sensualis. Et h. e[ss]e odium
sanctu[m] sui ip[s]i, quod V[er]o D[omi]n[us] gravissimis
v[er]bis co[m]mendavit dicens: q. amat a[m] suam p[er]
defectu[m] abnegatio[n]is p[er]det eam, q. autem odit a[m]
sua[m] in vita[m] a[m]na[m] custodit eam. Item Qui co[n]
dit patrem, matrem in sup[er] et a[m] sua[m] n[on] p[ro]te
meq[ue] dissimulat
Utrum abneget et mortificat sit aliqua par
ticularis

particularis virtutis? *¶* Quod sicuti deus non est
 aliqua particularis virtus sed exercitio in-
 tellus fidei spei charitatis Religionis pari-
 terna coalescit et in habitu naturali acquisito
 ad exercitia talia spectat, ita in abnegatione et
 mortificatione multarum virtutum exercitio spectat,
 quales sunt Penitentia, humilitas, paupertas,
 castitas, obedientia mansuetudo, temperantia,
 modestia quarum virtutum actus, quatenus ut in
 bonum sive bonum, avellunt in voluntatem
 nostra ab affectu aliquo minus ordinato ad bo-
 num aliquod inferius, *¶* in erga seipsum ut il-
 lu impellat ad amplectenda in modo et mo-
 desta appetitui inferiori abnegationis et mortifi-
 cationis nomen habet. *¶* Posunt in generali dici ab-
 negationes, et mortificationes ab una aliqua vir-
 tute fluere et imperari, *¶* ut ab amore veritatis,
 iustitiae et Charitatis erga Deum.

Qualis in praxi queri debeat spiritus quo ad sic
 in potestate mortificationis. *¶* Duplex primum scilicet
 et mortificationis inferioris proprii iudicii, propria
 voluntatis

voluntatis, aliorum inordinator affectuum, & rarios
ipsis virtutibus actibus exercendo tuum per minutum
as mortificationem exerceat, quod optime supradicta
bit & os forme actione, exacta observatio modestia
per eas enim jugis mortificationis sensum virtus exerce-
bit.

REFLEXIO

1. An et quantum est quod potissimum gratia rerum
dominatur inde aut propter, quo se ipsa tuum
bonum queris per appetitum inordinatum ut ista non
in modo et in fine intento non regulatum se-
cundum beneplacitum Dei erga nos ad nos.

2. Quam longe distas ab ultimo gradu ab-
negationis ut nulla bona appetitui tuo reale,
sensuali in modo et in fine admittas, quod in eo
minimo peccato veniali et spurba.

3. Ene tu aut gradum abnegationis in te ut in exer-
citiis virtutum ad quas obligaris nullum in modo
et modestiam refugas, sed libere amplectaris.

4. Ene te in gradum abnegationis ut in modo et in fine
ac modestia aliorum tibi obvenientia de quo
animo seras.

5. Quod in te viget studium mortificationis per vo-
luntaria subtractione vel in modo et in fine
perhibitionem naturalem, afflictione vel in modo et in fine
ac modestiam

Consideratio

De virtute Humilitatis

Quid est virtus humilitatis et quod
 eius objectum? R. Humilitas est vir-
 tus moralis, proposita Dei magni-
 tudine nostraq; vilitate nos dispo-
 nens ad reprimendum inordina-
 tum appetitum, propria excellen-
 tia, nosq; continendos in rebus nos-
 tra dum vilitati convenien-
 tibus. Objectum materiale ipsius
 per modum fugae, quod humilitas
 averfatur, est omne id quod sub ap-
 petitum inordinatum propria ex-
 cellentia venire potest, ut sunt, vana
 gloria, honor bona apud alios aestima-
 tio &c. Objectum autem materiale per
 secutionis, est omne id quod appeti-
 tum propria excellentia contraria.
 tum vilitati nostra congruit. Objec-
 tum vero formale eisdem vir-
 tutis est consonantia cum nostram
 dum vilitate, eorum omnium quod ei:

dem congruunt, et dissonantia eum nos-
tra adum Deum vilitate curam omnium
adque appetitus Inordinatus propria ce-
cellentia inclinatur. Potest autem hoc
ipso abiectione formale seu motivum
Immediatum humilitatis, Novari adal-
tius motivum Charitatis erga Deum si-
nimirum hanc ipsam consonantiam re-
rum vilitatis nostra congruentiam a-
plectamur et dissonantiam rerum
oppositarum refugiamus, ut Deo glori-
am honoremq; debitum attribuamus.
Quod nam sit fundamentum humilita-
tis. Est duplex, cognitio ~~sanctae~~
Dnae magnitudinis et nostrae vilitatis,
in qua ex praesepit S. Augustinus dicens.
Dico novorem me, noverim De et Cen-
ternam me. Divus Bernardus. ser. 40
in Conf. in duas partes dividit humilita-
tem, nempe humilitatem motus et humi-
litate cordis. Et si enim humilitas sit
virtus voluntatem perficiens, et in actibus
humilitatis potissimum ejus exercitium
consistat tamen principium fons et o-
rigeno omnium actuum humilitatis con-
sentaneum est, de propria adum Deum
vilitate iudicium in quo consistit vilitas
deso ipso existimatio, quod quidem iudici-
um quatuor ex impensio et applicatione.

voluntatis

virtutatis a nobis concipit et frequen-
 tatur optime in actus communiari potest.
 Porro, tam cognitio nostra spiritualis in duos
 quosdam Capita dividitur. Primum ad cogni-
 tionem Divinae magnitudinis pertinet ut
 cognoscamus Deum quantum in se absolute
 sit et quantum se nobis per suam Bonitatem
 ac misericordiam exhibere dignatur cog-
 noscere Divinam Majestatem tam absolu-
 tam quam respectivam. Cognitio item pro-
 pria virtutis complecti debet cognitio-
 nem duplicis nostri nihilii, scilicet tum
 nihilii naturae tum nihilii gratiae. Nihilii
 naturae est omnimoda nostra impotentia
 a, et insufficientia nobis metipsis ad spe naturae
 quae scilicet infinitam nostram subiectionem, indigentiam
 ac dependentiam a Deo creatore et conservatore
 nostro, quae ex nobis ipsis cum in ordine naturali
 nihil sumus nihilque possumus. Nihilii vero gratiae
 consistit in omni modo pariter impotentia et insuf-
 ficientia, nobis metipsis ad hoc oppositum pec-
 cato conjuncto cum inclinatione nostrae miseriae ad vol-
 untarie incurrendum defectum gratiae, et simul
 cum positiva indignitate voluntarie extracta
 per nostra peccata ad subeunda praesto Dei ju-
 dicio privatione sua gratiae. Hinc patet et magis
 cognitio Divinae magnitudinis tam absolute quam

respective

respectu multum quiescit, et concludit ad cogi-
tationem propriae voluntatis tam naturalis
quam gratiae. Sicut vero in quo perfectior fuerit
utraq; cognitio eo melius dispositam ad
deum voluntatem propriam ad unum Deum
ad virtutem huiusmodi humilitatis. Quis sit prac-
ticus modus acquirendi cognitionem pro-
priae voluntatis Dei in virtutibus. In huius
modum optime servit sudoratio cuius ipse
non per seipsum respectu ad sempiternum pro-
teritum faciens, et futurum perpen-
dendo scribitur. Scribitur haec sic. Quid sit
Quid sit. quid esse profertur ad omnia partem con-
siderationis pertinet ut cogitem me suspensum
et fuisse peccatorem, qui scribitur occurrere
mei vultu. Quia omnipotentia eductus
totum esse quod habeo a Deo accepi, et in sin-
gula momenta accipio in eo totum deperi.
Deo a Deo gratiae sanctificantis misericordi-
fer in Baptismo acceptum, tunc et tantum
peccatum cum summa iniuria infirmitate
tum in se tum respectu mei, Quia Pontifex
destructus factus idcirco regnum aeternum gehē-
nae infernalis poenae ad vitam perennem co-
sidorationis pertinet, ut cogitem me esse in
numeris imperfectionibus ac miseris mortis
si deus plenissimum et incertum, utrum

Amore

amore Dei an odio dignus sum, id pro
 Dna beneficio factum esse, nimirum quod
 peior grossior in intellectu ignorantior
 ac obprobriatibus, nullis obnoxius sum
 in voluntate plurimo vitio meo mali in
 clinationibus repletus. Sum in appetitu scapi-
 cibili et irascibili ad motus passionum inor-
 dinatarum pronus, Sum in sensibus potentiusq;
 externis, ad vana et sensualia proclivus, in-
 clemens in actionibus meis semper continuus, in-
 perfectioribus ac defectibus scato, et sic me
 Deus hoc gratis sustentaret et protegeret,
 non periret, majoribus adhuc miseris et
 flagitiis me invenire impetum. Et
 3^{ta} Partem considerationis pertinet utique:
 Item me incertus esse quem tandem scire
 sim habiturus et posse me ex dolore peji-
 simum omnium peccatorem, obque
 esse in Bartholomaeo inferno precipitare.
 Si me Deus ex speciali protectione gra-
 tiae commiserit, idque mihi valeat metuendae
 nisi mihi hanc specialem, gratis Dno
 protectionem profunda humilitate
 curem, siquidem id ineffabile est, quod Deus re-
 spondet humilibus et dat gratiam.

Quiriam sit et quod gradus humilitatis?
R. Varij varios aspiant, int' alios S. Ansel-
mus lib. Dolore C. 20. hoc 7 gradus recedat amo step-
tibile se esse cognoscere. 2do de hoc dolore. 3tio de hoc con-
fiteri. 4to hoc alius persuadere apto. 5to et hoc 5 Pa-
triel sustinere. 6to ab aliis dicit. 6to de quo ante ferro 5
temptabile se ab aliis tractari. 7to hoc ipsum gratum habere.
8to appetere et amare. 9to intelligendum est ut magis gradus
sit vis de se ipso estimatio, hoc est. Consentane-
um de nostra voluntate Deum vultu iudicium. 2do gradus sit do-
lorosa nra ipsorum infuso, de nra voluntate vultu,
et indignitate qua nris peccatis obstruimus. 3tus
gradus sit contemplatio in nra ipsorum cum contemptu.
4to totali proprii honoris et gloria appetitum
ordinatum propria Excellentia Extremas atque opus
contemplatio in nra ipsorum factis potius quam
vbi operatio, qua libent nos in humilibus et ab-
jectis officiis exercemus nosque ipsos in eo oc-
casione temptabile tractamus. 5to Equo animo
ferre, ut alij de nobis in sua opinione
temptabile sentiat. 6to Equo animo ferre ut
nos cum ipso facto temptabile tractent.
7to Ansoluam e quo animo ferre ad
cum ante et appetere ut alij temptabile de
nobis sentiant, nosque temptabile tractent,
dum hoc nobis stringit gaudere tanquam
de bono vultu nra ad Deum et gloria et
imitatione Dei. Vni dicitur. 8to de hoc
cum hoc amo gradu aspiant ad Anselmo

concordare. **I**tem invidiam humilitatis a se habet
 propriam. Quia sit actus in proximo servitio ad
 exercitium humilitatis? **R.** Commode in 3 clases
 dividi potest & duplici respectu, videlicet ad pro-
 ximum ad se ipsum ad unum classem actuum humili-
 tatis respectu Dei pertinent hi actus. **D**e his
 etiam attributio Deo tanquam bono & auctori
 misericordissimo vis boni visq; gratia; nullo so-
 lo modo, solo male, et sola cura. **D**eo & spem de
 hinc peccatis relicta. **D**e Gratia actus Deo pro-
 portio cu spem nra indignitatis et exaltatio-
 ne ipsius misericordia. **I**tem Petatis cu spem
 nra misericordia et indignitatis. atq; unica actus
 in Deo fiducia, cu plura et totali diffiditiam
 se ipse his actibus in terris humilitatis addi
 potest. **C**eterum summa reverentia in oratio-
 Deo ad eam classem actuum humilitatis re-
 spectu proximo precipue pertinet ut in
 ostentatione maculae Fratris nri adven-
 tingraber in oculis nris considerem, neq;
 ex oculis peiores vere qm caepimem q; consi-
 derationem nrae culpa cum acceptis a
 Deo gratis collata. **I**temq; Consideratione
 qd fieri potuissent nra malitia, nisi no-
 specialis Dna gratia suffragaret. **Q**uidquid
 se possumus si Deus hinc ea gratia subtrax-
 rit atq; hunc indm animi sensum, quom-
 oib; prosperamq; veritat, et factis, commu-
 strare cu debita ones obacervantia invicentis.

nunc presidiis noster dicitur maximo imo et subiectos
extorberent, et ista Caspe Actum humilitatis respici.
tu ubi ipse descriptus intus vana gloria amor et concupiscentia.
tunc humili in tuo abalio redueantur ad cor qui
nos contemplabit tractos furios et sicut caridem
humiliationum et gaudium in eis.

Quae sunt motiva immediata virtutum humilitatis
summa et ipsa coram Deo placant, qui declarat
ceterum dicit: Virginitas et illa promissio dicitur: qui
se humiliat exaltabit. De summa et quitas quae
in scriptis est, per humilitatem et Deo et sicut ad dicit.
huiusmodi tanquam si deus servit, ista summa et quitas.
Dicit siquidem humilitate iuxta dicit doctrinam
Patris et si videretur cum virtute et humilibus deo
dat gratiam abundantem tanquam si deus servit.
ita summa quitas non permissio dicitur deo.
Dicitur a me dicit, quia regitur et humilibus corde
et inveniunt requiem in vobis vestris, ista summa et
ceteritas non humilitas in aliquo saltu quoniam est anima.
luto necessaria est in necessitate recepti sedo.
haec necessitate in die quanta illud dicitur: nisi
officiamini sicut parvuli non intrabitis in Regnum
Caelorum.

¶ A Q U O D

Deo et quomodo descripti in cognitione et dicitur magis
virtutibus non propria voluntatis et quotidiana
meditatione et dicitur et dicitur bene frequentia et
oratione. quod fuerit. Quod si. Quod est per se.
¶ Ad quomodo gradum humilitatis pervenit.
¶ Et quomodo longo distas ab isto gradu ut
te descriptibiliter tractari ab alio a dicitur ap.
petas et gaudas.
¶ Quae tunc cura docenda in actibus humilitatis
¶ Ut erga Deum erga proximum erga te ipsum.

con:

Consideratio de virtute Modestid

Quid est modestia et quod ipsius obiectum. Virtus observans puritatem cordis morum externorum ex amore et studio, conservandi puritatem cordis. Hinc clientium literale, virtutis modestid sunt mores externi nostri corporis hoc est modus et habitudo compositionis exterioris omnium nostrorum sensuum et omnium actionum externorum obiectum autem formale modestid est puritas morum, hoc est illorum decontia et pulchritudo correspondens puritati cordis, unde sicuti puritas corporis consistit in intima animi dispositione ab omni inordinato affectu libera ac depurata ita puritas morum externorum consistit in exteriora compositione profecta animi correspondente, hoc est nullum internum inordinatum affectum indicente ac redolente. Nempe puritas morum sit instar speculi in quo debet relucere puritas cordis. Utrum modestia sit virtus non nisi incipientium ac etiam perfectorum. Quasi virtus puritas cordis et ad incipientes pertineat tanquam acquirenda ad perfectos autem tanquam iam aliquo gradu possessa et ulterius non solum conservanda sed etiam

perficienda, ita modestia cum connotat in puritate
te morum externorum correspondente puritati cordis,
non magis est virtus incipientium veruat tanquam
medium ad acquisitam puritatem cordis, jam autem
in perfectis sit effectus profluens ex interna
cordis sicuti enim qui jam magna parte con-
secutus est puritatem cordis: animum retinendo
liberum ac immunem ab inordinatis affectibus,
in externa quoque morum compositione in nul-
lum pronum patit inordinati affectus indicium
atque ita pulcherrime nitet morum externorum
modestia ita e converso is qui modestiam obser-
vare nititur vitando in externa morum compo-
sitione omne indicium inordinatum affectus
quamvis aliquid quomodo inordinatis affectibus
est obnoxio multum proficit ad eandem compe-
scendas mortificandos, ac domum etiam extir-
pandos atque ita modestia est ipsi valde oportu-
num medium ad acquirendam puritatem cor-
dis sic et si aliquis gulosus et interne ad hoc
vitium proclivise si tamen inserviet mode-
stia in sumendo cibo non lustrando curiose alie

Forcula non inhiando aliis oppositis non se
 strinando in ipsorum sumptione non magnis
 bollis buccam opplendo, non aride deglutendo
 sed cum omni modestia ac moderatone cibum
 sumendo is utiq; singulis actib; istiq; modestia
 quid vitium cui est obnoxium mortificabitur.
 Utrum modestia exterior in illis qui laborant
 interior in mortificatis passionibus et in ordi-
 natis affectibus non sapiat hypocrisim. S
 semper et quidem hypocrisim si deceptionis causa
 non nisi ad occultandos inordinatos affectus ob-
 servatur ut scilicet id videamur quod non sumus
 nec se curamus sicuti v.g. in positio et reveren-
 tia exterior in orando sapere hypocrisim si non
 ordinatur ad faciendam orationem sed ad dece-
 ptionem ut videam orare quoniam non oremus nec
 orare curemus. Adterum si is qui laborat aliquo
 inordinato affectu per observationem modestie
 illum non producat exterior non ad deceptionem sed
 studio compescendi eundem affectum inordinatum

ne prorumpat in actum externum certe
tunc non laborati hypocrisi quia eo ipso sat a-
git hoc fieri interne qd observat externe ut pa-
tel in didico exemplo hominis vitio quid labo-
rantis et interea ad compescendum hoc quid
vitium modestiam ac decentiam in sumendo i-
bo observantis. Utrum modestia sit aliqua par-
ticularis virtus an potius et multarum virtu-
tum exercitio invalescat. Quid sicuti perfe-
cta puritas cordis consistens in depuratione
animi ab omnibus inordinatis affectibus non
est aliqua particularis virtus ex omnium fer-
mel virtutum moralium perfectione coalescat
et consequentur in a nam etiam charitatis
erga Deum puritas eam supponit et a modestia
consistens in puritate morum externorum corre-
spondenti puritati cordis, non est exercitium ali-
cujus particularis in virtutis, sed potius multa-
rum imo omnium virtutum moralium exer-
cicio constat et indiget sic ut ad modestiam perti-
net debitam in moribus externis erga superiorem
reverentiam aequalem exhibere. Unum autem
pertinet

ad virtutem obedientiæ alterum ad virtutem
 charitatis fraternæ ad modestiam pertinet in
 orando quod ad compositionem externam deli-
 ta reverentia hanc autem prædare virtutis
 Religionis incumbit. Item ad modestiam
 decentia externa ac moderatio in sumendo
 cibo hanc vero observare pertinet ad virtutem
 temperantiæ et sic de ceteris.

Quod sit in modestia et an semper sit peccati
 & Immodestia est defectus contra puritatem mo-
 rum externorum per aliquam actionis com-
 positionis externæ indecentiam redolentem
 aliquem interiore affectum inordinatū
 et ex illo profluentem. Unde sicuti omnis affe-
 ctus inordinatus semper est peccaminosus saltem
 venialiter ita modestia tanquam actus exterior
 ex affectu inordinato procedens ut plurimum
 est peccaminosa saltem venialiter. Quidquid
 enim fit ex affectu inordinato malum est
 peccaminosum

juxta omnium Theologorum doctrinam cum
Divo Thoma Præterea in modestia interna.
affectui inordinato ex quo procedit plerumq;
adit maliciam scandalii. Nam sicuti modestia
omnes edificat tanquam index æternæ puritatis
animi v̄ jam acquisitæ v̄ certe in studio existen-
tis ita in modestia prodeus in ordinatum af-
fectum intus latente malios offendit. Porro
hæc scandalii maliciam auget in iis qui ratio-
ne seu statu peculiariter obliant ad bonam edi-
ficationem proximo dandam quales sunt ex
sine sui status Religiosi Societatis
Qui nam sunt alij pertinentes ad modestiam
Et sunt in numero unde etiam sanctus Pater in
regalis modestiæ aliqua speciatim observanda
prescribens aliqua generationi complexus est in
regula re dicens. Omnes deniq; gestus ac motus
cujusmodi sit qui apud omnes edificationem pare-
ant. Item in regula ultima. Si loquendum
fuerit meminerit modestiæ ac edificationis tu-
in verbis

tum in verborum ratione ac modo loquendi. Hac
 certe usa regula omnes defectus ac vitia lingue quod
 plurimum sunt per modestiam loquendo extirpan-
 da proscribuntur. Et ratio quia modestia perfe-
 da et absoluta constat in conversali puritate
 morum externorum ad quas pertinet tota com-
 positio externa corporis omniumque ipsius parti-
 um imo et vestitus ipsius ratio itemque omnes
 usque sensuum omnesque actiones imo mediocris
 potentiam externam ac debita moderatio
 in usum sensuum ac in modo actionum externa-
 rum patet quod sicuti in numeris sunt partes
 abiectionum materialium circa quas modestia
 versatur ita etiam in numeris sunt actus virtu-
 tis modestie versantis circa singulas eorum
 partes decenter cum edificatione moderandas
 ex amore et studio curandas ac conservandas inter-
 na puritatis cordis.

Quod potissimum in praxi modestie observan-
 dum est. Maxime est necessaria lingua in lo-
 quendo

immoderatio lingua enim iuxta Apostolum Jaco-
bum est universitas iniquitatis est minimū
instrumentum per quod omnia plane vitia
omnesq; inordinati affectq; se produnt et
pronunt. Quia propter curam assollicitudi-
ne lingua defectq; sunt corrigendi et ad leges
modestiel reducendi. Hi porro ad huc pra-
cipua capita revocant. 1mo est non ser-
vare silentium quando silentium est, id qd
nunqm venit sine impulsu alicujq; inordina-
ti affectq;. 2do loquendum est in modum loqui
v. quasi alio loquendi campum praecipere.
3to Verum nisumq; attollere collationes edere
qd stulticie impudentiel v. alteriq; immo-
derati affectq; signum est. 4to alios interpel-
lare loquentes eorumq; sermonem in porta-
sui sermonis oblatione interrompere. 5to se
pugnare et contradicere contendere nolle de-
suo cedere. 6to alias dictis pungere corpore v.
irridere. 7mo verba et sermones serere non

de reb;

non de rebus bonis et fructuosis sed iudicialis
 negationis ineptis ad nocendum aliis risum ex
 studio iisdem placendi aut laetitate animi sui
 effundendi quia elate aut superbe loqui veluti
 pro imperio pro arrogantiâ factis indignatio
 ne contentum quia iacta bundos sermones de
 suisq; rebus ingerere aut vanam de materia
 loquendi v modo sui ostentationem prese
 ferre. 10 Curiose ab aliis aut secreta ad nos
 non spectantia exquirere lentor et sine fru
 ctu ea quæ didicimus vidimus audivimusq; aliis
 narrare. 11 Idem illam quendam modum
 loquendi usurpare audacter prompte concise
 v cum affectu urbanitatiq; gestib; verbisq;
 elegantibus sermonem promovendo. 12 Solli
 citer mendaciter aut alio quovis mendacis mo
 do fite loqui quod candore aut simplicitate
 tum unioni tum Religio d charitatis repu
 gnat. 13 adulari presentib; et abundantis
 vicio placendi gratiamq; aut detestationem au
 cipandi

2
De Murmurare de Superioribus u. conum ordina-
tiones u. actis iudicio ferendo ex his linguis
vitis patet quod vere ac iuste a sancto Paulo
Apostolo scriptum sit qui non refrinat lin-
quam suam huiusmodi uana est Religio. Quis fi-
nis ultimus in praxi et exercitio virtutis mo-
destie spectandus sit. In 2^a detrahere absenti-
bus et insurrectiones serere aut etiam a parte
victari. Et non aliquid nisi maioris Dei gloria
partim in cura propria perfectionis quae in-
re per modestiam tanquam per conti-
nuam affectuum inordinatorum morti-
ficationem exercet partim in edificatio-
ne proximorum ad quam plurimum et
continuo quasi usu valet. Unde plurimum
nobis commendatum habemus illud moni-
tum applicare modestia vestra nota sit
omnibus hominibus.

Reflexio sciivistine quid sit virtus modestid
 et quanti estimanda eo quod sit necessaria di
 spositio acquirendam puritatem cordis u
 affectu ex ipsa continens. 2 sciivistine quan
 tum malum sit immodestia tum ratione
 sui scandali sibi annexi. 3 Examina te
 quinam in te affectu dominant in ordi
 natiq Examina te quantum virtutum
 defectu sit causa tua modestid. 5 Exami
 nate in particulari vitia lingua tua
 immodestid.

Consideratio de virtute paupertatis.

Quid sit paupertas Religiōsa et quod ipsius ob
 jectū? Et virtus ob finem effectū Deo servi
 endi oia bona fortuna huius mundi ob omnes
 abijciens. Hinc paupertas reduit ad virtutē
 cardinalē fortitudinis sanguis vera manife.
 Hinc obiectum materiale istius virtutis Et oia bona for
 tunae huius mundi que detinent et abijciunt
 obedientia ois juris proprietatis habiti et habet.

Di

di, atq; in facultatis legitime ad tale jus ac-
quirendu' aut saltem p' abdicatōe' s'is iurata-
tis juris. Objectu' vo' formale e' bonitas finis
p'fecte Deo serviendi qd' ipse' objectu' formale.
charitatis erga Deu' si nimiru' bonitate' ipsa' fi-
nis p'fecte Deo serviendi qd' qua' repudiam' bono
temporalia abdicamus tanquam bonu' glori-
nie p'p'ie' infirmitatē et summa' bonitate' ef-
ficaciu' sup' oia' appropriat.

Qua' na' radne paupertas Acquisita ad finē p'fecte
Deo serviendi educit? Q' Dupli' radne ne-
gative scilicet et positive. Negative q' inquit
removet et extirpat inlicitamentu' dū ser-
vitio' quale e' cupiditas bono' temporalium
de qua testem habem' Ap'lu' qd' id' radix mor-
tor'. Positive am' eadem, quatenus nos ad cari-
tatis alias virtutes abnegatōe' nri ipsos p' mo-
ventes, charitate' erga Deu' in nobis p'sidenter
disponit et trahit, sicuti em' divitiis huius
culi generant ambitionem honoris et gloria-
more, oblectamentor' ac delicias ac qd' qd' vitio-
rum p'curive parat, ita et s'ra divitiarū hono-
rumq' huius mundi stomachus necessarie

quasi

quasi trahit ac generat fugam et despectum
 ponit sine dō oblectamentor et voluptatū
 famel. maggri nominis, et estimad nō in ter.
 ra, atq̄ oīū illarum rerū, quas mundus
 ad et amplectit, et sanctorū quicquid ex sa.
 lutare ipsiq̄ odium induit, quā labores, dolo.
 res, et gritudines, et septus paup̄tē committen
 tes liberalit̄ amplectimur, atq̄ ita pura ergo
 Deū Charitē omne in nobis p̄ferimus, dum
 adre infinita Dei bonitatis ac bona creata ei
 de reppa et affectu poff ponimus. Hinc S. Bo.
 navendura confetti paup̄tē Religiosa eē
 et inquirere ad p̄sus oēs defectus remediū me
 diūq̄ ad cælas virtutes acquirendas utilissi
 mu. Unde in illa in. vota Religiosa pri
 mū locū occupat, voluti fundamētū alios
 elu p̄ illa mundo omnibū remittimq̄ ut ad
 hācreamq̄ Deo.

Quina dicitur, p̄ quo exerceat virtus paup̄tē.
 Duo s̄ genera actū paup̄tē ad dū. Alii est in. t
 atq̄ cā in p̄cipui quinq̄ numerant. s̄ oīq̄ s̄
 Hantialis, ac p̄cipuū qui p̄filiū in abdicadone
 omnis neq̄ p̄prietariū, atq̄ in oīs p̄ris p̄prie.
 Fabr

tatis circa quas cumq; res hujus mundi prodesti-
mabiles in minimas, ubi alia distinguenda
sunt et jus proprietarii. Completa paupertas ubiq;
Religiosa abdicatone requirit. Ad completa am suffi-
cientem: nam ut bonum reddat religiosum
sufficit usus solus abdicat proprietarii in ad, cuius
abdicandi in suo tempore jus proprietarii, qd adhuc
sanctius retinet in statu et instituto nrae Soc.
Sede Apostolica Approbatu cum h. declara-
tione qd nra vota simplicia que post tyroci-
vium emittunt faciunt verum Religiosum
quam tumore voto simplicis paupertatis nri scho-
lastici approbati ne se exuant jure proprietarii
in non proprietarii, cum voto acceptandi indis-
ferent in Religione nra ut tenoris gradus, Uo.
adjuutoru spiritualiu aut temporaliu. Pro-
fessoru p quom gradus voto solemnem aut publi-
co paupertatis in se jus proprietarii abdicat. Porro
abdicat jure proprietarii p votu solemnem pau-
peris in eo spiritus, quod in istius voti persona Re-
ligiosa, non solum privat se in jure proprietarii
quod habuit in capacitate prima tale jus p-
rietarii in minimam rem conquirunt. Ja.

vō abdicāo usus proprietatis, p̄ vōlū simpliā pau-
 ptis, relicto dicto ad tempus, jure proprietatis in
 eo diffitit quod in istius vōti, p̄sona Religiosa pri-
 vet de licentia de legitimis utendi rebus
 in iis ad quas jus rectus, de iisq. disponendi est
 p̄prio arbitrio, absq. debita facultate superioris.
 hinc secus facere ē contra h̄stancā vōti paup-
 tibus, & peccaret, si in tali quā usq. p̄-
 prietas, q̄nta sufficit ad peccatū mortale in ma-
 teria furti, tunc ē peccatū mortale, sacrile-
 gior. Ad hunc actū etiam reducuntur plures
 alii, quales s̄t. petere à superiore faculta-
 tem circa res ad ususum particularē & ceteri
 solitas, p̄ quacūq. re in aliqua. sponte quo-
 ad usum suū secessur; si illa disponat, alii
 cedere; rem quāq. usi sumus p̄p̄rio tempore
 finito in suū locū reponere etc. Idq. actus
 ceterosus ē, ut illū rebus consentiū ēē quāsi
 inveni à Religione p̄vident, neq. aliunde s̄t.
 ut à Parentibus sive ab amicis, commoda ul-
 tra p̄videnda s̄quirere. Quavis om̄ v̄ n̄ oīno
voto

vota paup^{er}is adu^{er}sa si u^{el} debita licentia sup^{er}
ionis fiat nec sufflu^{er}is redoleat, in u^{el} plu^{er}
ma^{xi}m^o perfectione paup^{er}is straiat. Sage em^o ad
talia nimis affectu adhaerem^{us}, illisq^{ue} tan-
qua^m p^{ro}p^{ri}is utimur. Itiq^{ue} actus est p^{ro}ge^{re} in
iis in que de summi bono p^{ro}ident, vitare o-
rari^{um} singularitate^m et excessu^m, ut in v^{er}bu^m
vestitu et habitac^one, nihil affectem^{us} sufflu-
um, nihil exq^{ui}situ^m et vanitate^m aut sensualita-
te^m redolens, et simplicibus necessariis s^{er}u^{er}
e. H^{uius} actus est p^{ro}ge^{re} ad usu^m s^{er}u^{er}as di-
ligent^{er} observare et s^{er}uare, ne sibi cet^{er} male
et incauto usu afferamus detrim^{en}t^{um} boni
summi. It^{em} cui se dat occasio de s^{er}u^{er}a
aliis sibi eligere, et ut que vilissima domi
habebunt^{ur} et nobis attribuunt^{ur} s^{er}u^{er}u^m est.
Insup^{er} defectu^m in rebus necessariis si
aliquando stigerit equo ad ferre.

Jam

Jam adur in pri virtutis gaupthio q. A. ad et:
 Invenit si cupit suonerant. I. Inagng san.
 de paupthio et actuus ejus ex mot ad in.
 differet, utras ususq illad v. Secda a su.
 p. ore v. neget paratus ad rutilu Superioris re.
 deceptas abjuere, oes sup. luitles abhorres san.
 dia paupthate cu tota ipf. pfectione voluit ma.
 tri amplectat effectu tenero apphatio effuaci et
 p. hanti tu. pp. ius amabilite et p. h. ma.
 gnaq bona, que nobis fert, su. p. p. p. p. p.
 q. ad dices cel. p. p. nos factus e. e. genus, ut ad.
 ni. Patris glori. nrae salutis heronis sue
 gaupthio actibus in servit. 2. gradus e. ut
 v. p. p. adris optomy et queramus occasione.
 Patris acty ed. no. vna m. asperiores exercen.
 do. Sponte m. aliqua ex iis nobis subtrahen.
 do, aut usul eij restringendo, que nobis ex bo.
 nis communibus suppeditant, ut sic dicamq.
 p. studiu spontaneel mortificadris penuria' patri
 effectu.

Sup.
 Luni
 ad
 in
 o in
 re o.
 du
 p. h.
 lita.
 nti
 di.
 nali
 m.
 p.
 ni
 ee.
 si

effectu.

effectus^m paupertatis degustare. 3^{us} actus
e' gaudium et oblectam^o ex eodem fonte aëris p-
fluentis, cui nobis aliquos effectus scriptis dicitur.
v' e' e' magis faciendo oibzq' divitiis ac divi-
tiis bonisq' totius mundi ferendo.

Qui nom^o 2^{us} gradus perfectionis sanctae paupertatis
h' h' 3. 1^o e' fuga omⁿi^u peccatorum in venialibus,
que possunt contra votum paupertatis committi, a quomodi-
2^o dare et accipere aut usurpare res quas sine
iuris sine debita facultate, res superfluas
in eum facultate retinere, res domesticas
v' eas quibus utimur negledu habere, 3^o herere
infructuose consumere, iisq' inordinato affe-
ctu in qm^o propriis uti v' adherere, 4^o contra affectum
paupertatis mutinari, in gelu v' in palio de
se exhibere. Et in isto respectu eliminatio
2^{is} custodia sine paupertatis tanquam muri
Religionis.

2^{us} gradus e' actus ad hoc paupertatis in his supra
memoratis

va et ordinativa mediis ad eum finem proportiona-
 tor, simulq; impulsiva voluntatis ad ea amplecten-
 da et exequenda. Hinc patet qd. Objectum ma-
 le virtutis prudentie esse oes actiones vite huma-
 ne v. put amplectendas tanquam media p-
 ducentia ad finem propositum, v. put repudiandas
 tamq; ad vitanda. Tam vō Objectum formale pru-
 dentie esse obm actionum v. put aducentium v. vō
 ducentium ad finem propositum.

Quinam s. actus vere prudentie. R. Hi 3. Con-
 sultatio seu deliberatio. Decretum electionis. Et or-
 dinatio excitationis. Consultatio consistit in exami-
 nandis mediis tam iis que se ultro ingerat
 qm qm propria sagacitate cognoscunt. Decretum e-
 lectio consistit in iudicio ordinante modum, et cir-
 cumstantias rei agenda, cuiquam in cautio-
 ne et p-ensione iudicante voluntatis qd. nam in
 tractu actionis vitandum qd. curandum sit.

Qua sit adju mentu prudentie ad q. factos actus recte
 instituendos. R. Iuvat qm ad prudentiam suad. nō
 lis sagacitas et p-icipua intellectus, ad res

bene

bene p[ro]ficiendas, tu n[ost]ra et experientia r[ati]o[n]is, et veritat[em]
q[ue] ex nobis ipsis q[ue] ex aliis collecta; Juvat ite[m] doctri-
nas, quia n[ost]ri iudicij, n[on] sumus tenaces nec mul-
tu[m] ipsis fidamus, q[ui] libent[er] alios consulamus, in rebus
dubis maxim[us] est, q[ui] Dei locu[m] nobis p[ro]funt q[ui]
in multis casibus e[st] necessarius. Ceteru[m] p[ri]ncipi-
palissimu[m] ad iumentu[m] imo fundamentu[m] p[ro]vi-
den[ti]e sup[er]naalis e[st]. 1. Fides divina ac nobilitas p[ro]vi-
cipio[n]is sup[er]naalis, seu veritatu[m] celestiu[m] et doctri-
na fidei deducta. Hec em[en]d[ati]o[n]e[m] facit p[ro]vi-
den[ti]e sup[er]naalis ad ipsius deliberationes et solu-
tiones p[ro]p[ri]as efformandas, ita diluctu[m] n[ost]ru[m]
camur humanis ac r[ati]o[n]alib[us] r[ati]onibus, q[ui] lumine fidei
dei divina ac veritatu[m] celestiu[m] dirigamur. Hiis p[ro]-
bet q[ui] t[ame]n meditatio valeat, ad atq[ue] r[ati]o[n]em p[ro]videntia[m]
sup[er]naalem. 2. Fundamentu[m] p[ro]videntia[m] sup[er]na-
alis e[st] p[ro]p[ri]etas intentionis, qua salu[m] e[st] semper
quocunq[ue] alio respectu, ad quodcu[m]q[ue] bonu[m] n[ost]ru[m]
et o[mn]i ad illud inclinad[io]ne unice feramur ad h[oc].
D. 2. tangit fine[m] n[ost]ru[m] creaturis et vocad[io]ne

memoratis elevare ac se sibi suaves et dulces
amabiles reddere, est in gradu 2^o dilectio
s. paup^{er}is, tanquam matris.

3^o Gradus paup^{er}is e: Eliminatio omⁿib^{us} defectib^{us}
paup^{er}is, ipsiusq^{ue} tanquam matris in se
tenere app^{er}entibus efficaci et constanti eam
in aliis constanti virt^u affectuosis exor:
pare quales s: v^{er}g ac solutus divitiar^{um} reliq^{ue}
inmodat^{is} contempt^{us}, ambitionis honoris et glori^e
humane abnegat^{io} aut abjectionis v^{er}g^{is} p^{er}oris
ab omⁿib^{us} mundanis sustinenda, odium sanctu^m
suisq^{ue} ad omnes labores et v^{er}moda omⁿiq^{ue} res
penuria toleranda paratissim^{us}, pauper^{is} aut
in iis elevandis docendis, solandis v^{er}g^{is} obse:
gis p^{er}suasivibus p^{er} loc^{us} et tempore p^{er}van:
dis, zelus dem^{us} sancte paup^{er}is in suo flore in
tegritate ac perfectioⁿe observande

REZLEXIO

1^o Optimas ne paup^{er}itate? Reliquia tanquam in
cipit^{ur} et medi^{um} ad finem perfecte servandi.

2^o Quomodo se habet circa actus carnis pau:
p^{er}is

p^{er} his

ut illis? Anne i' usu p'riebarig? vix ne o'tentate
bz immundus? An n' affectar singularitate? An
detrimentu' m'rebus cum m'icibus non faus?

3. Amas ne paup'te' ut matre' adre app' diabo' ef-
ficaci; Senere, p'bas ne adre ipso effectu.

4. Amas ne paup'tis v'it'e, o'temp'tu' red mundana
ru? o'temp'tu' ho'ris et vane gl'oe' contemp'tu
suis p'ius et vane gl'oe'

Considera' de v'it'e prudentie sup'naalis
Quid sit prudentia sup'naalis? et q'd ig'ig' objectu'

Est v'it'g' mediante desiderio ac intentione bon-
dendi in fine sup'naali nobis p'p'tu' valicetela
lute ad p'fectionem p'p'iam ad majorem Dei Gl-
riam applicans intellectum ad bene iudicand' de
eligendis mediis maxime o'gruis et convenientibz
ad eum finem aliisq' v' strariis v' m'ing' conducen-
tibus repudiandis atq' ad urgenda h' iudicio pra-
ctico volun'te, ut p'fida et ordinata media am-
plectat' et ad eum mandet. Brevis e' v'it'g' et
et intentione p'g'ndi finis sup'naalis et e'ct'is

et si egn p m a fine cupit totius nra deliberationis
 electionis ordinacionis, mediet desijamus.
 Qui nam est defectus circa vera Aliana super.
 nacle prudentia? 1. A vana et secularis pru.
 dena, que scilicet v ad commoda corporis vad
 sodris vnteg' excellencia vanitate v ad alia hujy
 modi bona collimat. 2. Gurgitap, v iusq' licet
 bonidione pficitur habemus, minus tñ ofidena.
 be omnia iusta deliberacione id arripimus ad
 quod Geni nri inclinad huc et illuc manur
 ducit. 3. Mobilitas ai et instancã qua scili.
 cfacile mutamus, et bona licet electa media
 facile deserimus. 4. Desidia, qua licet n' necc.
 my media electa, tñ v differunt v negligent
 executioni dantur, et difficultates et insimo.
 da, que i' ipsis eẽ credunt. Origo aute' vtriusq'
 defectu' vtra prudentia v v dominantes in
 nobis v saltem immortificata passiones hu
 mortificad passionu' ita p leges prudentie colit
 et, ut vtriusq' multa ad pficienda in nobis
 prudentia

prudens sup. naale oferat
Quina it regule prudentie edū quas ubi lisi
me in prati pcedi A. S. P. illa ipse quas S. P.
p regulis electionis habuit. 1. videre quid
eo quē agit negotio ad m. d. c. futurū sita.
tiones i' utraq' partē expendendo. 2. Recurre
re ad Deū tanquam fontem luminis ois: q' bo
ni spūi auctore, cū sumili postulāone ut nos
doceret facere voluntatē suā atq' artibus i' p'io.
q' nobis ad suā gloriā et beneplacitū i' p'iet
quodammodo p'cipere. 3. Quod nā spūi cupiā ab
ip'is met' cui Deū bene ois vellemy, in ea
die dubiū et deliberāone usanti dātemy. 4. Quū
in ip'is mortis articulo spūi circa h. ip'is nego
tū transigendū non fuisse vellemy.

Quod duplex ē usus prudentie virtutis in rebus agē
dis. h. duplex: Remoty. et Proximy. Remo
ty in eo spūi ut ea matura deliberāone ha
beamy p' mediā d' spūi d'q' univ'ale s. h. c. q'

longo

longo u^o tempore servituti, ordine et modo
 delaganda, ne scilicet tu primu de illis deli-
 beremus, cu jam agenda s^t. Et h^o usq^{ue} remotu
 potissimu locu habet in meditadriby, quodi-
 anis, ruminadribus ad in detectu mai^o esu-
 minis particulatis; In meditadriby q^{ue} cur-
 faurimus supra vita^m transigenda reflexione
 magnus ed ericenda virtus prudentie camp^o est
 in circa emendad^o ne vite n^o ad particularia
 dependendo, tu in circa em^o ad^o ne vite n^o
 ad particularia dependendo, oportet mature
 deliberare, occludere atq^{ue} ordinare in q^o nos
 potissimu reb^o, in q^o actionibus, et occasionibus
 et q^o medio vite emendat^o q^{ue} curanda s^t. Non-
 de valde utile e^o in singulis meditadribus, ad
 libere enumeratas & regulas bone electio-
 nis ad bene occludendam reflexione supra-
 vita^m transigenda, a qua q^{ue} reflexione libe-
 ne

ne instituat plurimum pendet fructus bonae me-
ditationis. Proportionaliter dicendum de sumis
rationibus regulari, in quibus partem locum habet
deliberatio, & clausio ordinata, quando in praxi ob-
servandae sunt illae regulae, in his & illis ac-
tionibus ad executionem deducere debeamus.
Delectio ite[m] maiore examine particularis po-
stulat maturam deliberationem, & clausione[m] ordi-
nationem, tum circa id quodnam maiore assump-
ta sit & examine particulari, tum quale
praxi, quibusque mediis in ea tractanda procedendum
sit. Tum vero unus prima virtus prudentia
servat ad particulares quasque actiones dirigendas
ut recte secunde deum & ordine fiat. Qui ergo unus
ut recedatur facilius opus est aperire attentionem
s. vigilantiam supra nos ipsos, & quod in particu-
lari sumus acturi, ad secunde lumen fidei capere
in intentione maioris G. D. agendum suscipi-
mus, quod utique non est difficile illi, qui bene profecerit

incurta

in curia vultus conjunctionis ad Deo.
 Que na? si meliora commendanda nobis ut.
 tubem prudente. h. 3. ista sufficiat. Magna
 gloria, utilitas, necessitas, oia ista est. ad
 me istant, qd minus sit, regularitate ac disti-
 gote actiones vltas in finem nru ultimum
 ad quem creati sumus, ac in specialit' a Deo
 vocati; qua bonus eidem fini recte congruat,
 ad em. hic ipse finis sit nobilissimus et no-
 bis utilissimus, humane necessarius sit; Ne-
 cesse e' quoz virtut' prudente esse maxime
 istant ut ut. abis ac necessitas. Et certe digni-
 tatem doctrina, qm apli vocant prudentia carnis
 in magno ista estimadone laude e' apud hunc mu-
 dans, que in e' prudentia falsa, vana et plebsigno-
 ra. Quanto magis nobis commendata ee debet, ut
 colat Deo e' prudentia spiritus h. e' prudentia supna.
als

atq. Turpe nobis e' Filio hujus seculi. N' prudent
tiores Filio huius. Quid turpius quam impud
Pagate, quid turpius qm' brutus more leu' impo
tu instinctu' naturali, aut vano indebito modo or
dine ac modo agendi, sine ultimo spectate.

REGLA XXX.

1. Examina te circa defectus verae prudentiae, qua
les s'nt, 2. vana et particularis, aut tertia et ad
lis prudentia. 2. Precipitas. 3. Mobilitas ac in
stantia. 4. Desidia.

2. Examina te utrum adhibeas usum remota' vir
tutis prudentiae, tum in singulis meditationibus
faciendo reflectione' supra vitam transigendam
in ruminandis regulat' tum in delectati
one examinis particularis. An item ad huc
usum adhibeas quinque regulas bonae electionis
a S. P. Descriptas

3. Examina te circa particulares actiones, an
 viget in te usq; p̄sing virtutis prudentia p̄vi
 gilantiā sup̄ teipsum, ut directione lumi
 nis fidei et pura intentione agenda agas
 Consideras de votis simplicibus post
 Socrinum Tyrocinii emitti solitis cogi
 vi et obligadone.

Quid s̄ vota simplicia Religiosis? Atque si
 plura dicuntur. Quid in vna Religione p̄t
 Tyrocinii emittuntur. Quid s̄ vota essentialia
 statui Religiosa, et inuentia veram Religiosā
 nō t̄n̄ sollemnā, siquod se aliquis obligat deo
 et Religioni, ita ut Religio planē hāc ipsa o
 bligadonem acceptet nō t̄n̄ plene se recipi ad eū
 retinendum obliget. Nunc patet differentia 2.
 int̄ vota Religiosa simplicia, et int̄ vota so
 lemnia, que alio nōne vocant̄ Professio. Mi
 nimum vota Religiosa, includunt quenda
Sanctum

Et p̄p̄terea ad p̄p̄tina p̄p̄t̄e cogitā.
 se et obedientia iusta sequit̄ huc Religiosis

tautum, tractum ex vi instituti Religionis
quo tam Religiosus votis obligat se ac tra-
dit Religioni in perpetuum per sua vota quoniam
in Religio obligat se, Religioso votanti, ad
eum iuxta rationem sui instituti perpetuo re-
tinendum. Secus autem vota simplicia
Religiosa tale mutuum tractum inter Religiosum
votentem ac Religionem non includunt. Nam
quamvis Emittes ejusmodi vota obligat se
ac tradit in perpetuum Religioni, si tamen recipit
Religio se ipsi obligat ad eum perpetuo retinend-
um, atque idcirco perpetuitas illa ad quam
se obligat Religiosus emittes vota simplicia
ad hanc tacitam ex parte Religionis includit
conditionem, si et in quantum Religio nec tenet
voluerit. Ceterum notandum est, quod quavis
Religioso emitenti vota simplicia Re-

ligio

Religio nō se plane obliget ad eum p̄p̄tuo
 & retinendum, obligat tñ, tādne acquittis ne
 illum ex sua parte, absq̄ iusta ac sufficien:
 te coram Deo causa dimittat seu ejiciat. Qua:
 lis ex parte Religionis causa ad dimittendū
 Religiosū p̄ vota simplicia; hęc duplex ē, q̄
 ob commissum grave scandalū notabilem inter:
 sit Religioni infamia, que dimissione sui debe:
 at, & q̄ se sua culpa, aut valde inutile aut val:
 de noxium Religioni optat. unde in Religio:
 so p̄t̄ emissā vota simplicia magis ē obstricta Re:
 ligio ad eum retinendū quam Novitio, ad eij
 dimissionem non tam gravis causa postulat,
 et sufficit ad dimittendum Novitio. hęc cau:
 sa q̄ ob defectum applicadnis debita ad studi:
 ō Religiositis, ac observantia discipline Reli:
 giosę, major ē de se metum faciat q̄ sit
 futurus

futurus, inutilis aut in noxius Religioni, quam
sperat se futurus bonus Religiosus.

Latet 2do Differentia in vota deo nis, quae in
alia intra biennium Tyrocynis cum facultate
secluzionis emittunt, et in vota Religiosa quae
finito Tyrocynio nuncupant. Quia ista vota
deo nis emittens obligat se illi soli Deo,
n^o autem se obligat, et tradit Religioni, nec
Religio ab illo selem obligationem admittit?
segr^o in n^o magis e^o obstricta ad illud retinen
dum quam ad alium Noritum, qui quosmodi de
votus vota non nuncupavit. Unde imprimis
haec vota deo nis, sunt in re volumi
grediendi Religionem, seu emittendi suo
tempore vota Religiosa, cum voto actuali ob
servandi se una regula pauper^o castita.
se et obedientia, insupp^o hac rane a votis sim
plicibus finito Tyrocynio ea Instituto nunc
cupatis

cupatis, qd vota de uodnis n' faciat adhuc Re-
ligiosum seu, vota simplicia p't Tyrocinium
emissa ut pote jam a Religione acceptata faci-
unt verum Religiosum.

Patet 3tio Differentia q' data in vota de uodnis
vota simplicia Religiosa et vota solemniora,
tam p'pendere ac p'uenire ex instituto, Religiosa
authoritate sedis Apostolica approbata, iuxta cuius
Instituti mentem, cum unus quisq' uocatur
alio ad vota a Religione admittat, ex ipso In-
stituto differentia in instituto p'scribitur, in sua
vota inducit.

Quid nam denotat et quam vim sit illa p'missio
in p'cepta
voto simplicium adjecta his votis, paupertatis,
castitatis et obedientie. Promitto me carne obici-
entem ingressurum, ut vitam in eo p'petuum dege-
re. Ita p'missio n'e simplex, de uoluntate
uoluntatis ad p'petuam uoluntatem paupertatis ca-

Stallio

stituti et obedientia, ad quoniam se vovet obligat, ju-
sta Societatis Institutiones. vovet autem illis ubi
Religiosus indifferentiam ad acceptandum gra-
dum, sive Coadjutor^{us} Spirituali^{us}, et gradu So-
lemnis professionis trium aut quatuor vo-
torum huiusmodi: puta Religioni, aut Praeposi-
to Generali Societatis ad magis Divinum obse-
quium iuxta suas Institutiones usum fuerit, atque
ita Religiosus per hunc volum obligat, ad acceptandum
indifferentem eum gradum, quoniam ipsi Religio sui
tempore emittendum assignabitur. Per hunc
gradum Coadjutor^{us} Spirituali^{us} et gradu Solem-
nis professionis huiusmodi: quod Religio per admissi-
onem ad gradum Coadjutor^{us} Spirituali^{us} obli-
get se quod devotendo ad perpetuum retinendum
per suo merito admissum, non ita stricte ut
certis casibus dimitti cum absolute a votis si
posset. Sive Professio trium, aut 4. votorum quam
vovet

in gravissimis de causis, abq; ad aliam Religionem tra:
 ire possit, n^o t^o a tribus votis absolvi possunt: 1. non
 nisi ab ipsa Sede Apostolica possunt, assignati in sua
 maxima obligatione dissensar, ut scilicet dum alijs
 receptus p^o obedientiam Summi Pontificis, & pec:
 cato mortali cogit ad acceptandum v^o Cardinalia
 sium.

Quid nam requiritur ad validit^{er} votum simpliciter in
 una Religione. R. Tria requirunt, 1. etas
 sufficiens que est ee annos 17 completos. 2.
 animus sese obligandi ut vota formule vo:
 nant iuxta Societatis Institutiones sine qua
 nullum est votum. 3. Carentia impedimen:
 toru^m p^o Institutiones una Societatis eadem vo:
 ta invalidantium, Que quide^m impedime:
 ta essentialia s^ut 3. 1. otum autem substan:
 tiale ac indivisibile in a^{nt} Praeposito Gene:
 rali. Essentialia ideo dicunt^{ur} q^o in p^o:

Sessio

fectionem. Mortem vitæ am et invalidi-
dam reddunt, constantiæ vò dicitur, quod
ta simplicia reddat invalida. Porro essen-
tialia sunt hæc. 1. Infamia & lapsum
in hæresim v. infidelitæ aut declaratio-
nis publicæ, p suspecto in hæresi, aut ex
communicatiois tanquam Schismatici.
2. Homicidium patratu, v. publica infam-
ia ob enormia peccata. 3. Habitu alicujus
Religionis sumpsisse v. Eremitæ in vesti-
by Monachalibus fuisse. 4. Vinculum
matrimonii consummati v. legitime ser-
vatis. 5. Infirmitas, parvitas v. obscu-
rati iudicis aut notabilis ad ead dicitur
6. Tam vò impedimentum substantiale
e, ex Iudeo v. Saraceno pgenic ortum
esse.

Quid

Quid censendum de illo qui ob defectum
 aetatis invalide vota simplicia emisisset.
 R. Vota ipsi non essent quae vota religiosa ne
 illum religiosum efficiunt, haberent
 tamen vim votorum devotivorum: post completum vero 17
 annum facta eorum renovatio haberet
 vim primae nuncupationis, et tunc esse inciperet
 res religiosa, renovatio enim votorum aetate non
 vim obligationis non inducunt, tamen vim primae
 nuncupationis habent. Si quocumque casu invalide re-
 novatio prima fuerit ob aliquem defectum, iam h
 latum.

Quid censendum de illo qui ob impedimen-
 tum essentiali vel substantiali invalide vota
 simplicia emisisset. R. Si quis ignorans id
 faceret excusaretur per ignorantiam a
 peccato, tamen ipsius renovatio non foret inva-
 lide imo et ipsa professio in impedime-
 to

to essentiali, et simul est obligatus sub
peccato mortali manifestare illud impe-
dimentum, quam primum in ipso
notitiam venerit. Si quis, cum scies
de impedimento, illud occultaret, et
vota amitteret, tunc peccaret peccato
sacrilegii, omninoque ipsius renovaciones
cessiones, sinuiones et sacrilegio qm.
dum tale impedimentum celaret, insup-
ermitteret peccata mortalia in-
iurie realis et hypocrisis, eoque viveret
de bonis omnibus Religionis, tanquam he-
reticus, cum tamen Religio non est, adeoque
nere potest sua dimissione ad restituone
omni impensatur in ipsius sustentatione
a renovacione factas.

Quid censendum de illo, qui se eo valide

vota

vota simplicia emitteret qd v penitus non
 haberet animam votendi ac se se obligan-
 di, v solum haberet voluntatem voten-
 di de se se obligandi de anno in annu
 aut solum p dionate, si et quamdū vo-
 luerit p se verare in religione nō vō ab-
 solute ex parte sua in perpetuum seu
 dum Societatis institutum et institu-
 nes. Nō talis peccaret peccato horribili
 sacrilegii, p fictionem Amendacium
 in maā voti, Sed inq peccato hypocrisis
 fingendo se se religiosum cum nō est. qd
 peccato injuria realis ac damni inferendi
 Religioni, habendo iō ad vivere ac susten-
 tari de bonis Religionis, Sanguam mē-
 brum ipsius cum sū ipsius membru
 nō

n^o est. Unde ulterius oēs ipsig^o defensiones &
munitiones est sacrilegus, obligareturq;
sub peccato mortali, quamprimum ista fictio-
nem deponere nuncupando impruriis vo-
ta deo d^onis privatim, deinde v^o cum p.
renovatione nuncupando vota Religiosa
cum d^o debito venerendi ac sese obligandi
p^opetui Religioni, q^o si huic obligat^oni
renueret satisficere, tunc in singulos
dies nova peccata mortalia dimitteret, ac
insup si postea dimittere v^o teneret, ad re-
stituendo Religioni oēs sumptus in eis
alimenta & sustentationem impensas
saq^o p^o fraude et injuriam a se d^oni
ptos.

Quanta sit obligat^o votor^o simplicium
respectu

respectu dimissorum. Si contingat aliquem
 dimitti absq; sua causa v. ob aliquod impedi-
 mentum ante ignoratum et postea patefactum
 v. ob aliquem defectum naturalem ex se-
 culo allatum et à Religione ignoratum, qd
 inde invalescens reddit illu; invidilem Re-
 ligioni tunc talis dimissus è innocens
 coram Deo manensq; absolutus vere ac liber a
 votis. Si vero contingat aliquem dimitti
 ob sua; culpam et fragilitate n. ex ma-
 licia commissam, ut dimittatur, tunc ma-
 net quog; per dimissionem, absolutus ac
 liber à votis, nec ullus in conscientia onus
 ipsi relinquitur nisi ut penitentiam a-
 gat pro sua culpa. Si vero culpama-
 lignis malitiose commississet, eo fine ut
 dimitteret tunc teneretur manifestare

Superioribus

superioribus malitiam suae intentionis
que non obstante si dimitteretur, tunc
maneret quidem absolutus ac libera vo-
luntas teneretur tamen ad compensandum
Religioni damnum impensorum in ipsius
sustentationem factorum, eo quod esset
causa per se ipsius damni propter
procuratam ultro sua culpa dimissio-
nem adimendo Religioni ulteriorem
sui usum ad Divinum obsequium pro-
pter quem Religio eundem totan-
nis sustentabat ac eduebat. Quod si
tandem quis pro alligatis factis causis
ac rationibus per fraudem obtineret
dimissionem tunc absolutus ipsi o-
rator esset irrita et invalida mane-
ret

retq; iudem votis obligatus, et in sup
 eisset verus coram Deo Apostata à Reli-
 gione subiaceretq; penis contra Apo-
 statas latis, atq; si hoc, atq; si pate-
 ret ead. tunc posset contra illud
 agi foro eccl. no tanquam contra
 verum Apostatam, et dato etiam
 quod absolutionem à censuris ac
 dispensationem in votis obtine-
 ret. ~~sed~~ ~~de~~ ~~ad~~ ~~huc~~ ~~teneretur~~ ~~ad~~
 compensandos Religiosi omnes lux-
 usus in ipsius educationem erogari
 foris.

Quod si etiam non alligatis fictis
 causis, sed veris atq; in suffi-
 cientib;

cientibus, quispeam per meram su:
am pertinaciam reddendo se inco:
rigibilem extorqueret dimissione:
et si tunc inaneret absolutus a vo:
tis, ad restitutionem tamen facti:
rum in suam educationem impen:
sorum Religioni
generetur.



Materya Etymologii partykular.

Lu: niwego. O Podcorze.

1. Zadnych słów niemożna i składowych by pochwa.
 2. Tak poważanie na mnie i dywa mag.

3. Niepodnosi się, bradości, kiedy mnie, kto innych
 chwali, albo o mnie dobrze mówi: ale tego sa:
 mego i aczy brać niciały o karę upokorze:
 mia i zawstyżenia widzą, że nie jestem takim,
 za iakiego mnie chwalą, albo i jakim by
 być powinien. Do tego przydać się może, żeby
 się cieszył, kiedy jego innego chwala, i stawia
 a kiedy pocznie iść w sobie za: iaki albo powu-
 żenie do zaradki: będą go odrzucać iako niedo-
 stępną albo grzech, równie iako kiedy niciały
 upodobanie, albo prawną radość, pocznie ze słów, ko-
 remi inni mnie chwala.

Nic wzgoda dla względu na ludzi nieczyni
 ani żeby on był od ludzi widziany, albo poważa-
 ny, ale wprzejku szczerze dla Boga.

Nie wyznawiać się, daleko barciej wicy na
 drugiego niezwalać, ani wewnętrznie ani zewnętrz-
 nie.

Pracnie wyrzucić, i pyżne myśli, do czoły pu-
 wazania iakoż doświadczenia, i ciężka i ciężka, która
 powstanie, odcinac i odrzucać.

6. Wszyſtkich miało. Za starszych porządek nie
był na myśli ale y teraz sama, także, Bha
zdy m obchodząc, iako by był starszym moim.
7. Na dobrą stronę sumacz y wysyſtkie podci
ce się skazy do upokorzenia: y wdy m pobra
ba, żeby m odzieni nie rozb, poflegował y na
bę trzy stopnie wstępował. Nay przed a bym
ie cierpliwie znosił. Powtore odhodnie y latami
Dotrzećie wesoło y z radością y poty niepru
kawac, podzięk wesele y radowai niebode, ze
mna drugi gardzi, y s kim. mnie przenosi, a
by m się tak jak podobnym Chrystusowi, który
dla mnie był wgardzony, wymięny y nary
granany, y żeby m go naśladował.

8. Olymter rachunek szeregubny moie kło od
nowac, tak wdey maderyi, iako y w podob
aby kilka akłow pokony albo iakiej inney
ty o kłowej czyni rachunek szeregubny. Za
Zwonebrnych iako zwierzonych w budzi
wiele przed potudniem, tak wiele po potudni
wiewera, nay przed w mniejszey liście po
w wieżrey y także kawu nie ofony, potki
do iakiej, ony nary rzy wyzoi, y naly g
nubępre

Nie wymowaj sławy błażniewu ani w po-
 minac żadnego jego grzechu, choćby naj-
 mniejszego y iawnego. Sprawiecy y postępciu
 sław nie zacieraj y żadnego znaku jego kary.
 Waj, lekcie się jego powadzenia, albo pogardz-
 tak gdy jest obcowy jako y w niedyśniji, albo
 wszyscy tak mówie, żeby każdy z słow mo-
 ich mógł dochodzić z cież do obroni cież y powa-
 żama godnemi.

Nigdy drugiemu nie mówie: Ten to o tobie
 powiedział, zutajzoza icieci takarcei jest -
 Wdoby go za pmnie mogda, choćby byda-
 najmniejszy. Do bawion jest siat niezgody
 y poróżnienia między bawion.

nie używaj przy mówek ani słów szczypięcych,
 albo gorzkości zadających, albo niecierpliwości
 pokazujących. nie przyrzekaj y upominaj
 się spocinąć ani komu przyganiaj chyba z po-
 winności, kiedy nate będzie obowiązanym.

Wszystkich po przyiacielstwu miłowaj, y da-
 sławie zmiemi się zobchodzie, y borenita sa-
 ma, podaczynaj starając się ile można onych
 opatrwać, wspomagać y częściej. Kiedyż zas
 zwrzodu kto powinien zabiegać potrzebom
 onych

innych tedy mudi, oto baxiay Alara potnu
ba, a czego niezguczyni niebedzie mogt, wiec
to nadgradzac ujidnie mile ci zrim obchodze
pikniemu odponiawajze Sagudme monie

6. Strzed w obcowaniu z bliznim wzajemny obchodze
du, uchodzeze poiedyn nowego towarzyszcz-
nia y przyiazni dobie innych obgadajze.

7. Miedugu miedudze ale razez uftowa. in-
nych defodty tak sobie jako y przed innymi
wymawiaj, dobre y chwalebnie o kazdym
Lumiejs. O. wmaru Wienie

1. W kazdey podajacy si kazys umarluienia za-
lywal iednak go umyflnie nies za kazis. Ale
bo od samego Pana Boga pochodze beda, lub od An-
sych, lub od bliznich, y Braci naszym, lub na-
komie iakwinkolwiec sposobem na nas przy-
dne; wdziecznie je przyje, y iaki z nich przy-
tek odrusi Alara. H.

2. Wdym w szyskion mam z markie comiejs
na przeszkodie do zachowania regu, albo dodo-
brego odprawowania zuyczaynych zabaw,
tak Duchownych iako y powierzoherwnych
y robot. Popelnie boniem niedofkonatosi, i to
re wnim popelniamy zgd nay wiecey potnu.

inaię, że albo się wprzyjmowaniu pracy y
trudności iakiey nieczuyćzamy y nie umar-
twiamy, albo że iakiey niechęć y rozkoszy ro-
zbie mieć chcemy.

Mam się ambroziemu w kłodzku, żeby m chodząc
stałę powaga y skromnośc, iakę przystoi
na zakonniku; w dalszeż wszystkich rzeczach, jako:
w nalezę do oca ięzyska ięzeli w tym, iak
w sobie naydnie defekt.

Mam się też mar. mu w niektórych re-
czach, któreby mi się czynić godziły, niemych.
nie zdomy, niechcieć widzić o rzeczy się żony
y dworzych, niepytać się ani badać o bym
co domnie wiedzić nie nalezy, niechoćemo.
nie, co bym rad mówić, y w wielu bym podo-
bnych. Na rachunku postanowić tak
wiele postanowić umartwienia rano tak
wiele o potudniu uczynić o mniejszey
służby poczynać a do większey zawieść
potęparę. Albowiem oznaczenie się w tych
dobrowolnych umartwieniach, chociaż
w małych rzeczach, wielki przydełek dany
jest przyrope.

W tych nakoniec rzeczach mam się mar-
twić, którem zwręglu czynić powinem
naprzy

naprzykład ubogich, którzy gdy idą do
Tę, na leżę, Karanie, albo innej iakę
Kotwick zabawę, Kłorami Smakure, ma-
turd one chęć woty y Skłonności, onowię w
Serou. Nióchie Pamé czyni bęze, dla bęze
Zemi się podoba, albo mi Smakure, ale tyll
dla bęze, że by tak czyni Karoz.

- O Porwosiagnieniu się albo Szarstwie
1. Nie jest nic ani przed ustanowię godzinę
ani po ustanowię godzinie, ani opow mięps
Zuzraznegs.
 2. Przesławal na podkarmach, które wpryft Ni-
mi zgromadzeniu dane bywają, niózu Kaig
innych nowyob, ani innym sposobem nowy
Zgotowanych, albo przyprawionych, ani za-
dneę osobnoję przypuszczając, sprzeciownę
potrzeby.
 3. W używaniu potraw popokłych nieprzebra-
mianymierności.
 4. Porzwać tego wóć dadię, ani barochiurea-
ni spieszno, ale skromnie y przystoynie up-
żniąc Zedy oię, appetyt y Sonakowie. a ggał
nadmiarę powinnę.
 5. Niomowić orzecach doiedzenia należących do
leho bartiey oięy Kartae się, ani Szpymal
opobra

opotrany ktore sa dane.

Myśl wazyszkie o obzarstwie nieprzeypno.
wac y odtrucc

O cierpliwosci

1. Zadnego znaku niecierpliwosci niepokazy-
wac ale raczej wielkiego upokorzenia y ubo-
żonia umyslu, tak w slowiech y uczynkach
iako y na samey twarzy pokazania ię upat-
nie przeciwne pomyslowi y affektu.

2. Nie przypuszczać do serca żadnego kamienia
ani złego rozumienia, ani gniewu, albo smut-
ku, daleko barziej zadney ięg dożony
choć i tak kroy

3. Wszelką przeciwnost ktore na mnie przy-
padną przyjmować iako orzeki Bozkie y na
niektore dobro duszy y postępek moey przepra-
szazone i takim do mnie ię posłom y zjedźkocim
bożypadną

4. Wbyć w czwizeniu na trzy stopnie ustepe-
wac najprzed cierpliwie, par bunt ochotroy
Saono potrzene awesole y zradosna znożare
Sa ię wola ięg y upodobanie.

O przyzrenstwie

5. W wierzbym nykuracim być do kenna y na
apusticis;

opuścić iść y libere niedopisana y za nau-
mniejszy m skimoniam woli Starszeju po-
stawnym będąc, a nie z kąd wywarneju
rozkazania.

2. Zostanę bydz posredzym y szczerego serca
abym miał do z chęci y bez wola co y Star-
szy.

3. Bydz posredzym y na wzornie y wnie-
brony m rozqdu abym toz brzym ab y roz-
miał co y Starszy nie przypuszczając żadnyh
racji y rozqdkow przeciwnykh.

5. Dla Starszeju witas dawenka miewałes
slyx miece popeluszku to iast nie zperdaje
Boiz, ani rozbierejąc ani se domyslaie
pryczyni, dla czego y na w dale ^{roz} kazu
ia, ale ma mi byc za wszy stkie raie zeto
kaze posredzstwo y se to Starszy naka-
zał.

4. Pro Starszeju y glos drwonka mnei zaglos
Boiz, a Kardemu Starzemu nie ma czei byt.
Kto iako Panu Chrystusowi takze mneju-
sion w se glnom zserca bydz posred-
zym.

6. Postę powai do akciu wola, abym se przy-
zwywał myslie ze gdy czynie posredze-
stwo peticie w nim wola Boiz, y to mam
mnei za jedyną rozkosz y zawieszlic we

vole.

O uboſtwie

Nic zgola bez dozwolenia Starszych, ani dla
merym ani obcy, nie dawac ani brac od nika
go.

Nie mieb rac zdornos, y cudzey komoſtki ani po
zyrac bez dozwolenia.

Nie miec nie niepotrzebne oddalac. Od siebie
wpyſt kic rzeczy, ktorych niepotrzebnie, tak kic
ſreki iako y ſreſt komoſtki, iako bez zywnoſci
y inie rzeczy

Nawet w ſamych rzeczach potrzebnych, ktorych
uzywac bede, mam ſie Starac abymie ubo
gim widziac, gdy zem prawdziwie ubogim, o
biarac ſobie, naypodleſſze, nayproſtze y nie
tak drogie. Tak daber zeby w komerce odrie
niu, zywnoſci, y innych rzeczach wydawata ſie
cnoto uboſtwa, zeby y zwienszchu enac bylo zem
ieſt ubogi, pragnac, y oupzem ſie oieſzac ze
to ieſt naypodleſſzego w domu, to ſie mnie do
ſtaic, dla wiekzego mego zapozenia y wiekz
kzrego w Duchu poſtepku.

Aeſzyc dzieleci mi kiedy y na ſamych re
czach potrzebnych ſchodzi bę dzie: Ten albo
wiem, prawdziwie y doſkonale ieſt ubogi

w Duchu

w duchu y naśladowca Chrystusowi; który tak brzo-
tym y mędnym będzie stał się dla nas ubogim;
chciał doznać niedostatku nawet rzeczy potrzeb-
nych; głód, pragnienie, zimno, gorąco, spracowa-
nie ponosząc. O czystości

1. Mieć pilną starość ocm, nie patrząc na osoby
y rzeczy z których oglądania była by czystość
w niebezpieczeństwie, albo które by podnieść by
mogły pokusy cielesne
2. Z odnych słów rzeźb, animacji do bez-
wadnych malurek, które by w rzeźbach
chci y myśli nieprzyzwoite wznieci mo-
gły, ani podobne rzeczy w księgach czytać
3. Niedawać miejsca żadnym myślom, na-
wet zdaleka do tego sięgającym, ale i o-
d samym porządku zwielka pilności y prze-
kroczenia odrzucać.
4. Nie być ani zeżem żadney osoby, ani głowę
albo świąry ani dopuszczając, żeby się nie-
dotykał.
5. Wielkiej o sobie szczerze y socierze
ści używać, nie oglądając na własne ciało, ani
go obnażając, ani go dobykając, tylko wódno

to wyrazna potrzeba nycia gus będra.

Nieprzynuszoza pojedynkowych przyrazni, za-
 dnychited podarum koiv, albo szczy do iedze-
 nia niedawai ani bral, ostrozmie postępowai
 zowemi osobami, ktoreby byi mogly pokuusy
 okazy, y do ktorych osobliwa chęć y sklon-
 ność kto czwie, chronię się towarozpzenio z
 niczni, y przesławania, ile byi mile: a iedz-
 nym zwykło bywai lekarstwem wbyethoz.
 rzech. Odobrym odprawewaniu Zabaw
 y spraw Sakonnych

2 Nie dopuszczaiaby mi ktory dzień uplynat, do-
 reg bym Zabaw duchownych, zupełnie y
 doskonale nieodprawit, wozelki czasna;
 Inaczony, onym oddaę: a iezeliby mi go-
 trebna y pilna zabawa na beniaz prze-
 szkodziła; uwolnivy się tego parowotowacy
 nadgrudzic.

2 Wniekroną modlitwe y ralcumki firmie:
 nia Sak powszechny jako y pojedynkowy do-
 bre y nalezye odprawowai czesna do-
 skonale zachowma w skod nich przepila-
 no; czesna sie za przewinienia karwstydia

- ię yżal urzeczając, z przedsięwzięciem po-
 prawy, raczy mi się troskliwie badać wie-
 dem się, racy potęgę: na Łahu bowiem y p-
 sięwzięciu wszystek. Kubały y przybetorach
 ku zawięz, dla Wborych niedostatków ureku
 ztego czwiczenia mały pożytek odnosi.
3. Inne czwiczenia Duchowne zrowna pilnością
 odprawował iako to Msza odprawować,
 Księgę Kę Duchowną czytać, pokuty y mar-
 twienia czytać tak iawnie iako y tajemnie
 Kardę obracać do końca, na Których poży-
 nowione, y starając się odmieść smich poży-
 tek a nie ze zwyczajami, ani naoko, albo ty-
 ko dla powierzechowney iakiej ceremonii
 one przyrządzają.
4. Urząd mój y posługi dobrze odprawować czy-
 niąc ile mogę, y co ziemnie będzie aby się do-
 brze poniośli y odprawione były iako by-
 ie czynił dla Boga y przed Bogiem.
5. Żadnego w nich błędzi, ani y dobrowolnie-
 niepopelniać.
6. Małe nawet rzeczy wielce ważyć.
7. O pomierzać na dobrym odprawowaniu

Zabaw zwyczajnych. Choć remi się codziennie
 bawimy, wszystkoż mój postępek y doskona-
 łości zamierzam i do końca potrzebę ze wżym wsta-
 nie y stygnie postaram się usilnie, abym wa-
 to mój szeregulny rachunek obwił przez
 dni kilka, abym tak ducha odnowił y sie-
 bie przywiódł do ich doskonałego odprawdwan-
 ia. Także wszystkie rzeczy dla samego Boga cz-
 niemy.

1. Nic nie czynię dla ślawnego względu ludzkiego
 albo żebym od ludzi był wiedziany, albo podziw-
 any, albo dla wygody, pożytku, miłości, albo
 woskorzy własnej.

2. Wszystkie sprawy moje czynię szczerze dla Bo-
 ga, powiada się przy dwydziesiątce. Każdą spra-
 wę przez wyraźną intencją do Boga obraca-
 naj, przodczając, skoro się ocknę; podobnym na poszet-
 ku każdej sprawy, potrzebie wśród zabawy cz-
 ść do Boga podczaruję serce moje do Boga podnosząc
 y mówiąc. Dla ciebie Panie, y dla chwały twojej y
 że ty tak chcesz, to czynię.

3. Ten rachunek czynię abym, żebym się wżym
 co się do tych czas mówię, było razy przez czas
 porankowy, a było przez czas popołudniowy
 pracy!

pozynaie pozynaie naprod od rzeczy mny
frych, a powli do wie krych post: z pnie, podobie
mienalix, y nieprzywyknie serce y inbeneyz iak
nayerajney przy samych zabarsach do Boga po
nosie, y niezgo unich szuka niech, by pro sta
gubnie, zebym sie podobal Bogiemu iego sta
jestabowi.

4. Nie przedrey zamiechae zego zachunku y d
ozema, ai do tego przyde, zebym zab od prawo
wad sprawy moze, iako ten, wbo ty July Boga
a nieludziom: y podobie tak od prawowaceni
bede, zebym wnik law sze wy narwie mitowal
Lana Boga, y ciarzy sie ze podobie wola tego: y
poski do tego nieprzyde; zebym to bylo cofko szu y u
ciecha, moza od prawowae niebede, zebym na
tak zgoda, zebym gdy to czynie barziej zab
misie mitowae nizeli praca, podymrowal.

5. Ta ma byi ysbawicna obemal Boska, wdo
rey bez prapstantu mam zofawae, tak ystau;
na modlitwa, wboze zebym sie bawit mam sie
karae. Ona bawiem badnie wielce przyteuwa du
szu moze, y moze wielce na pomocy, aby on wsty.
Ikie sprawy onie dobrze y defkonalie od prawo
wal.

O Diodnowenim sie Zwolq Boska

D Wszyjtko cokol wiek przypadnie y wszelkie okazy
 lub wielkie lub małe, iakimkol wiek sposobem przy
 padną, przyjmowai iaku z rozsi Bożkiej, który ie
 na mnie przepuszcza Dycow skiego affektu y
 unężeń nęsi; na niekoro dobro y pożytek moy,
 aby moie tak z trasy świętą Bożką wola jego
 Zgadzał w daniie iakbym widział Chrystusa P.
 y wyszedł do mnie mówiącey: Chce sym zebys
 to teraz czynić, albo cierpiat.

Fry
 Hojnie go
 wose staru

2 Starai si abym w niedowierzeniu woli moiey z
 Bożką wenszyjtkich rzeczach codziem bez pro-
 stawki bożbe powat, a to przez te trzy Lhopnie trasy:
 1. zrod cierpliwie ie znosze, powtore ochotnie y ta-
 cno; po trzecie zwofelem y radością, przeto ie ta iejt
 wola Bożka y upodobanie.

z Bozia

3. Tak dlugo nam trwac wuzywaniu y zwiereciu
 si wby m rachunku aie na duszy uerwie unężeńny
 smak y rozkosz ze wby m wola Bożka wypelnie
 na bywa, chocia z wby m niektore prace pogor-
 dy, y bole ny trzymat by potrzeba, podzi woli y upodoban-
 ma Bożkiego za rozkosz y pocieche sobie moiey cy-
 tam.

4. Nie niepuszczaj z tych rzeczy, w których powin-
 bye wola Bożka, y ze sie sciagaja, na niekoro chwac-
 te y szubę jego; usilujas wby m naśladowac P. J.

Lupa

Jeżusa Odkryciela naszego, Włóty mowi: Joanne
D. 29. Jacommu sie podobaj: Oyciu memu przedwie-
cznemu: i Zarwożę czynić.

5. Wzywanie czwórczenia tego, będzie sposob bardzo do-
bry y poky bieżny, wzywania obecności Bóstwiey y modli-
winy yftawiozney.

6. Rachunek o umartwienie, Kłóćmy wyżej go-
dź się lepiej poydzie, jeżeli go na kształt Ziedmwienia w-
li Zboga odprawować będziemy, wszystkie rzeczy na-
nas przypadające, przyjmując jako się rzekło z ręki B-
żkicy. A tym sposobem Kaniele Łacnieyszy y pozyte-
czniejszy, będzie bowiem iednym czwórczeniem de wnie-
ści Bóstwiey.

Nastoż w Bawonie mieć potrzeba, ze wielebny, żeby o-
chunek szeregubny Koście,

Actus V. P. D. R. U. L. B. F. O. R. S. 99
Ex Vita Illius excerpti.

Actus cognitio. Fidei, spei, amoris S. S. Trinitatis.

Sandissima Trinitas, deus eius, et meo natalis digne
et natale digne. Te ego in ista hora agnosco a te spero te
adoro, Te amo ac existimo super omnia. Dignitatisque tuarum
devores ac devotum facio, quia vere dignissimus et ipsa
dignitas es et quia ego in ratione serui, mancipium sum
tuum et tuum sum.

Actus doloris et Abtractionis peccati vilificationis
et satisfactionis boni. Peccavi in Te Deus meus; hoc peccavi:
in Essentiam, Personam, Potentiam, Bonitatem,
Chastitatem, Graciam, Dignitatem, voluntatem, Sapientiam tuam.
Peccavi et in me ipsum et tamque portione natae et gratiae
a Te mihi daram. Peccavi et in omni creatura mihi et
Bonitatem tuam perpetuo serviente. Peccavi inquam
ego nihil, ego peccavi primum, peccavi super numerum
momentorum vite mee. Doleo mihi Deus dolore quo et
quod do. ere me vis, ideo tantum quia vis, velle in te
volo vitare peccata omnia per vitam meam momenta omnia. Quia
tra verum mihi Deus, ratio nunc habeo bona omnia que
cum in toto vita mea, et te circa me Te propter
Te habui; ratio habeo pios motus ac sensus, et
et meos oes, huiusmodi latitudine illorum et sublimi.

tato, eisdem nunc elicitos à me volo, immo illos
qua populi tui, atq' illos tuae grae Iesu Christi
filii sanguini, pretiosissime Parentis, et ovis B.
vitis adiunctis Tibi offero q' usq' tanqua' suis do-
nis Tibi graas ago.

3. Actus Confessionis et inducionis Iesu Christi. Dul-
cis Iesu Christe, Deus et Redemptor meus, Filius Pa-
tris et Hominis. Te agnosco, credo, amo, et veritate
viae pretii meae amplector ideam vite tuae ob
me expressam cupio. Appropio tibi, mentatus
oia, et facis illa mea, usq' vitio et dignifus oia
bona mea. In balneo sanguinis vulnerum
tuorum abluo ac demergo oia mala mea. Glorioso
siste oiu' dignationu' tuarum. Include me et in
carcere ac sepelis in Theandrico corde Tuo. In-
stanti pretiose mortis tuae, instans mortis mi-
seris, et commendo, et deniq' totu' in totu' Te
transformari, inducionisq' sepelire
12. Actus Gaudii et gratitudinis de Bonis Dei ad inter-
et extra. Gratulor et congaudeo tibi mi Deus oia
bona que habes in oia creatura. Et ago tibi graas
primu' q' oib' bonis meis beneficiis tuis. Deinde
ago tibi graas q' oib' pdimo, atq' adeo creatura
tua omniu' oib' bonis, partim q' bona sunt

illis partim quia bona etiam. Et mihi in illis, e-
go enim sum aliquid unum cum illis, et de me-
um bonum est esse beneficium tuum, quod stultus confers
et conferes illis. Pro quod ego de amice et tibi gratias
ago, sicut pro ipso me, ita et omnibus illis, ut tibi Deo
meo nunquam et nunquam non sum bonus, sicut
Tu deus meus, tam intra quam extra te, tam in-
tra quam extra me mihi est bonus. Ob quam etiam rem o-
mnino omnino bonum propter te est. Tamen illud tibi
attulit, tamen tuum, et si quod unquam usurpavit
mihi vel ulla creatura usurpavit tibi. De se
totum ego et pro me et pro omni creatura restituo.

Actus in vocatione S. H. Vos in h. hora invoc-
o eos Angelos atque hominum sanctos Amicos.
Domino, atque Patrones meos precipue vero ac
nominatim vos quibus quacumque societate associa-
ti fui, quos peculiariter dilexi, quos meo prede-
stinationis habui, quos omni Patrones ac sodales
Dna Providentia dedit: quos nemo nominatim
honorato et invocato, quibus in eterna gloria à Dei
gloria associandus sum.

Actus Resignationis in Dna voluntate. Deus
meus mihi mihi dum, nihil esse volo, nisi terra ste-
rilis. Ne apud Te et propter Te negligas. In Te iacta.

tio mea semp. Tibi ego derelictus à me paratu
meu tibi; paratu cor et cura mei, voluntati tuae
quid deme? Quid me vis pati aut facere? Ecce ego
presto sum, fiat voluntas tua in me de me
me, pro gustu tuo, pro nulli premio meo
Ecce ego servus tuus da quod jubes et jube quod
vis. Fac me tibi in quem vis in quem vis in
poter gustum cordis tui. miserere mei in
et vis. Fac meum voluntatem tuam, ad voluntatem
Tuam.

Actus ad rē Beatissimae Parentis B. V. M. A. M.

7. Mater A Parente Pretiosissima, Domina, Mater
Mater, Mater, Sponsa, adis mei vita, ad
ta meum Tuus, ego autem mancipium, filius, heres
tas, heres, sponsus, puerulum tuum sum, ag
scio Te, agnosce me in h. hora, et in h. instanti mortis
et quod ego unio et commendo instanti mortis
et, ultimum tibi reddo tributum atq; censum me
nempe me ipsum: fac meum Tuam, et filii Tu
voluntatem, et na me tuus et filii tui in em
Tene me Matris: in quibus me depones, et quibus
me S. Trinitati presentari cupis: manibus
tuis, non vias autem in morte nisi augeas in
me amore tui, pare amabiliter, et beatissime
quibus tuis.

8. Actus Patris Dei et Dispositio Sicut mi Deus am
Dine

ne mea amorem et estimad nem, Seraphius. Me
 R. T. A. M. omnitudinis tue. Sibi honore
 et gloriā tuam parem sibi: Sibi notitiā
 Jēsu Christi et adēquātam mentis ejus effi-
 ciam meū dōs ejus, in omnibus redemptōis ejus.
 Sibi notitiā Jēsu Christi: cruce, stultitiā, di-
 gnōmibus, incessabili ador, indignadnis grā
 sacrificio, Sacramento, Viaticō Eucharistiā imi:
 cadēq; morib; merito Jēsu Christi nihil ab om-
 nia vestiri, saginari dignificari. Sibi Preter:
 sissimel. Parentis amorem, p. p. ejus ador. Sibi
 salutē aar, Sibi Zelu, et Sibi salutē aar. Sibi
 Zelatorē salutē aar, et Zelu sicutq; zelatorib;
 ear. Sibi deleri et anathema ēē pro fratribus
 meis. Sibi Sanctissimel Trinitatis, et Jēsu Chri-
 sti Humanitatis, et Preter sissimel Parentis et
 cujuslibet et Societatis meae, et uniusq; Beatorū
 multitudinis conspectum, confortiumq; et ser-
 vitiū. Sibi autem mihi et omnib; quib; San-
 ctissima Trinitas vult quia vult. Deniq; Sibi
 et cupio dissolvi, et liberari de corpore mortis
 hujus. Deus meū cupio. In manus Spiritus
 meū commendo et redō.

Et Affectus ejusde v. p. D. R. W. B. L. O. H.

O. celum

O Caelu toto me desiderio Te! O Caelu caeli toto me
festino ad Te! O Domus Dei quando inhabitabo
Te! O Terra viventiu quando vivam in Te!
O Patria quando revertar ad Te! O Civitas Dei
quando ero Civis Tuus! O Templum Dei quo
do visitabo Te! O Tabernaculu admirabile quo
do ingrediar Te! O visus pacis quando pacifus
bor in Te! O Portu quando tenebor Te! O Gra
tiu quando apprehendam Te! O Sion quando
videbo Deum Deum in Te! O Aequies opulen
ta quando delectabis me! O Fons vita perenni
quando sitim mea est in Te! O Be
ta et Prudat et aeterna beatitudo quando per
nabo in Te! O meridies quando meridabo
in Te! O Gloria Domini quando apparebis ad
trandum me.

Actus Episcopi ad Jesu agonizantem et morientem
in morte.

J. Jesu in cruce agonizans, et moriens pro
me; immitte quae sit spiritum Tui in cor meum
illog ad mea iniqua, quoniam tepe et dante Te
tuo solo spiritu vivere volo, tam in hujus praes
tis vita mee tempore, quam in morbis meis a
culo.

2. Jesu in cruce agonizans et moriens pro me

adoro te adoracione Patrie debita Majestati Tue
 Divine inueneri mori totis viribus cupio, ut mor-
 do mea quam abyssime, et condignissime ago-
 ruzantem, morientemq; Te pro me in cruce ve-
 nerer ac morbe meo quod ad populum, compense
 morbem tuam.

3. **IESU** in cruce agonizans et moriens pro
 me, per hunc agonem Tuum et q; spiritus quem
 in manus Patris Altissimi commendasti, obde-
 fitor Te, ut instans moris tue influatur in me.
 his me instans, illudq; dignificet et in conspe-
 ctu Sanctissimi Trinitatis gradum atq;
 nobisum reddat. Instanti igitur moris tue
 agonemq; meum humillime represento, reom-
 mendo, unis confesso.

2. **IESU** agonizans et moriens in cruce
 pro me; ibidemq; orans pro Crucifixionibus suis,
 Patrem obsecro ut oras quocq; eundo pro me, et
 confidore tuo impetresq; mihi morte sancta chari-
 tate perfecta consummationem.

3. **IESU** agonizans et moriens in cruce pro me
 stillate, repenteq; adre mei sanguine Tuo colli-
 go, et lambis devotus opans simul ac petens
 a Te; ut in hora mortis meae adesse mihi pre-
 sens, cum gloriosa Matre Tua sanctisq; Tuis

digneris, adnumerosq; me salte ultimis redemptis
et electis tuis, in illo decretorio agonis
mei momento, secundum magnam misericordiam,
copiosamq; redemptionem Tuam miserere
ris mihi.

6. *I* Ego agonizans et moriens in cruce pro
me; nulla omnino spem salutis et vite auctim
habet in vita, aut habere vole, p[ro]pterea in morte
mea p[ro]p[ter] qua in sacratissimis vulnibus, do-
ribusq; tuis, et in mortis tuelle inflanti, quo re-
demptione n[ost]ra consummasti. O mi J[esu] fili-
usq; Tuus vita mea: mors matris tuelle digni-
ficet mortem meam. Non sanctorum omnium p[ro]re-
tiosam curam Te faciat mortem meam.

7. *I* Ego agonizans et moriens in cruce pro
me; Te ego pauperulus servus tuus; per tri-
horumq; agonemq; tuum quo cum doloribus mor-
tis in cruce colluctatus es, obsecro, ut te talis in
hora mortis cognoscam, credam, imiter, venero,
diligam, atq; corde meo morti succumbente et
sanguibusq; labiis meis, Te p[ro]p[ter] me in voce de-
muntrem ac laudandi invocandiq; Te conatibus
sane ultimatis innoterem.

— C. Sequi agonizat et morietur in cruce pro me: cupio pro
peccato et abstegeto, ut illius ultimam vitam, mortisq; melius con-
mativum, sit ardensis inq; tuus amor, quo cor meum
et accensu ignescat, et vulneratu immoletur, et supertum
inimoretur, et crematu facillitescat.

9. Illu agonizans et morietur in cruce pro me: amo te om-
popu ignitissime, et estuofissime, quomodo etiam ad te se
vole, statueq; in mortis meli agone, ut cor meo acrio tui
ignib; seraphicis, M.A.R.C.A.R.S.S; ai dno tuo, a tunc et ai:
p. et et, scutiatur, eumq; actu et estuoficiatur, ac emerit
a. Tu mi gloriu pro agone mortisq; tue instans, miserico-
dis me facito.

D & C. A. D. E. S. A. C. T. U. M. H. E. R. O. I. C. O. R. U. M. P. E. A. S. S. A.
R. I. S. D. E. R. U. B. S. O. R. I. S. S. O. C. I. E. T. A. T. I. S. G. E. N. E.

Per dies Hebdomade dispositomne

DE CAS

Dier Dominice Sanctissimie Trinitati.

Consecranda

1. Sanctissima Trinitas, pro viscera Bonitatis tue mi-
serere mei sicut sero et vis imple totu gustu voluntatis tue
i me et i oi creatura

2. Tota mendicabatur mea abyss. tibi Sanctissima Tri-
nitas, pro V. E. R. B. u. Incarnatu gloriu egi; Pretiosissima Caro-
nem, supplicio pro oib; et singulis homio tuis: nutul enim
sui sine Te dno, nisi quia in preceps.

3. Sanctissima Trinitas, offeri tibi ad oel nudu, et gustum
voluntatis tue, paratu cor meo, ut in illo tanquam in
vasa tabula, tanquam cifra tanquam calculo, tanquam
alphabeto, et forma tibi laudem, quam suis dno et po.

tes expressam habeas

2. Volo Dñe, et peto, ea voluntate mea deliberata facere
et pati: oim voluntate suam, ad voluntate tua, i ois locis
individuis, circumstantiis atomice oipossibilitate.

5. In Te Deo mag Sanctissima Trinitas iactio mea
per, in Te spes mea tota, ideo negligo me in cura tua, tota
ut ois plena ante ois curas, et media et fines: post omnes
curas media et fines.

6. Quidquid habens post Te Dñe passus sum, et feci totum
nihil ois et vanitas e. Vis majorem et zfeciora a me
nunc da quod jubes, et jube quod vis.

7. Oes ois creaturas substantias, potentias, efficacias a
cto, affectus, circumstantias bonas, michi o Sanctissima Trini-
tas approprias atq assume, et meis sum unum cum illis quod
ad facz effluo: atq ita me cum ois, et ois meum p me ois
oibz in tuum oimodum adre, honeste, edere, et salvificis.

8. Ois ois corporis mei, ois ois ois ois ois ois ois ois
atomis meis ois capacitae mea, utraq substantia mea, que
a Te sanctissima Trinitas, Deo meus, habet in Te in
tui adre ignitissime jaculo, et impetuosissime exple
do, et accensissime concremo atq holocaustificis. Ad o
mnem quidem corpus tuum sed nominati ad sup-
plendas meas ois et ois creature omissiones, imple-
tionemq in Te glorificanda commissas, ut quantum ad me
et tibi deo meo laus plenissima, quantitas perfectissima, et
suo oimodo, ab ois creatura et a me semper pro semp.

9. Ignitissime Deo, ea ois et ois ois ois, quod in ce-
lis, quod in bellis quod in inferis, ois in con-
tuel

tuam, omnitudine mea, omnitudine seraphica, MAAT-96
AAT, amat, adorat, benedicit, millis, millies, milliesq;
majori proportione fervoris, iuxta totam amabilitate-
tem tuam, iuxta totam amantissimam meam et
creaturarum oblectos oiu.

Io Amo Te Sanctissima Trinitas, Deum, aere:
fervoreq; a zelo, si possibilib; ignita charitatis: Tu sui
Dni viscera mea: cupio Tibi, quod me cupere vis et ad
tibi: quod ga qn tu ed me, minutulum; cupio cupiditate
Tua, peto; ut in capleas, saties sagines Te laudat; Tu;
sancti, quantum capat es, quantum dignus es, quantum potes;
DEAS FELIX SECUNDE

VERBO Incarnato H. Conjectanda

1 VERBUM Innotat; et nobis Incarnatu' Deum. Tu:
mo Christe q' est dulcissime, credo in Te, et de Te o:
mnia, que credi p'bes. spero in Te, et in Te per omnia q'
que sperari vis. Amo Te sup oia, supque amabilis et amo:
dos. Adoro Te summatate et principem unius per. Infinito.
Te atq; dignis, secundum omnem dignitate tua? Divinam
idq; tam sub radice Verbi Incarnati: Alneg; sapientia
quam traditio VERBO Incarnati; Incarnatiq; sapie:
tiae.

2 VERBUM Incarnatu', Altra sapientia Christe H.
tu, subieci me tunc divine humane maiestati, tam
meo, quod ois creature meo, ac illo; i huius fine, mihi in l:
stantiando et impersonando, oesq; ois creature actiones
passiones, potentias, obligabner mihi appropriandi ac si.

omul

mal in Redem. VERBUM Incarnatu' d'na Sapien^{ti}a
Christe gl'ria exercende: ideo q'd tibi hae solatio q' p'cedit
na decora e' ob divinitis naa' et ob Incarnatio' meri
tu'.

3. VERBUM Incarnatu' d'na Sapien^{ti}a IESU Ch^{ri}
ste in praesentia et honore Tuae Augustissimae Majest^{ati}
sue Incarnate ob eam rite pro nobis, de mea' dignitate, et
dean, seraphico' M^{is}sericordia, o'modo v'itudine effundens
annihilis, eam rite: ut hac' c'p'ia eam rite h'ne mea' p'
p' se restantem, adimpleamq' eam rite h'ne, tua' v'it
tantum ont' p'ictis, l'oupt' d'ctis, magnificetis, p' mea'
parte, quantum' eam rite, annihilatus, v'it' d'ctis, con
spira tibi Majestate, ac divinitate p' p'one et omne
nos.

2. VERBUM Incarnatu' d'na Sapien^{ti}a IESU
Christe, super solium exaltatum et Elevatu' Glorios
sibus Seraphicis Creaturis sedens, Te affatu' humillit' d'
veneramus, et dilecturios corde Seraphicus in clama' d'
Ag' Sanctus, Sanctus D'ni' de' Sabbath, plena e' d'na' p'ctis
Majestatis gl'orie Tuae. Te quoq' affectu' tenere p' p'fall'
on' et v'it' q' univ' d'na' in creatur' Sapien^{ti}a IESU
cietate c'p'lectos, p'ringo' amo, a' q' me tibi in d'ni' t'ru'
in discipulu', in Tirone', in Soldate', in p'p'os'u', gl'rie p'
re, corde radno, modo d'ado, et con'igno.

5. VERBUM Incarnatu' d'na Sapien^{ti}a IESU
Christe, o' quam erubescit et compungit, quod Te ad es
ru', amem, glorificem, imitemur, bonis mentis q'
Tuis nullatenus grati v'it' am'nt, salute' v'it', h' est
grat'ia?

pretium Tuae Incarnationis, Tuae virginitatis, Tui laboris, Tui sudoris,
 Tuae passionis, Tuae Crucis et mortis perpetua:
 mus, atq; conculem. Ea pp̄t. et nunc, semel p̄ semp̄
 omni creatura, oēd̄ creatū affectū possibilē mihi
 ab substantiando et appropriando. Te o verbum In-
 carnatum divina sapientia Jesu, tota yta Entitatis
 et affectionis omnitudinis affectioni Tuae Theandri.
 et in Te conjuncta, amo, laudo, assero, gratias ago.
 me dignificū postulās a Te dulcissimo bono vob̄
 omnium fonte, ut me oēd̄ meū parit indignos et vindi-
 gnos a Transmissis oīū vīū mundis Gratiā scilicet
 Tuae uberibus nunquam excludas, et Sanguine in larbu.
 et Filios tuos eis semp̄ parcas: sine te enim, et sine
 grāa meritūq; tuis, nihil possum, nihil videm, nihil
 habem, nihil sum.

O. V. R. B. U. M. Incarnatu, et Divina sapientia Jesu Chri-
 ste, oia et singula instans, totiq; vob̄ meū in mundo et in Caelo
 vob̄ oīb; Divinis tuis, in Te et unione hypostatica, Personae
 divinae, et quocūq; alio modo resultantibus, in solū unūq;
 me et corporis mei thesaurū deliqui, Teq; hac eadem Chari-
 tate tuorum multitudinis, tota et oīū possibiliter, et dic-
 me Te adequatē: quod fas mihi: ad Te, amo, adoro, mihi:
 stupendus, me accendo, informo, indivino Te deniq; omnino
 honor, vob̄, spei, cupiditatis amor meo centū, sedem q:
 et non gazophylaiū constituo et sepulchrum facio.

O. V. R. B. U. M. Incarnatu, et Divina sapientia Jesu
 Chri-ste, tua capacitate, tuog; corde sanctissimam

Trinitate, Tuam Humanitate, ego Pretiosissima Pariter
insuper omnes Angelos et Sanctos, denique omnes
creaturas, cuiuslibet earum circumstantiis, iuxta con-
suetudinem, et gradum, iuxta Tuam placitum et sensum, et
et ex Te omnium rationes, causas, fines desumo formam de-
meum.

9 VERBUM Incarnatum Altera Sapientia
Jesu Christe, ecce ego aram Te in barcabell
pedes tuos, sacros lambos vestigia pedum tuorum
odoros et adoro, micras ornatu miseracionum suarum, de-
voto tua mensa cadentes colligo. meq; Tuus Sancti-
simis pedibus tuis, salqua scabellu spicem, et sup-
er, semel p[er] me et p[er] omnia et t[er]mine.

9 VERBUM Incarnatum, Altera Sapientia
Jesu Christe, coram tota re creatata, ornatuq; unius
profiteor, quod tantu ego vilissimus sum, q[ui]ntu tu de-
gnisq; visis: et ideo quantu te dignis, tantu me
lissu, Te p[ro]p[ter] me autem p[ro]p[ter] te et me: ut scilicet
et exaltaris Tu, q[ui]a dignus es: vilificer autem ego
q[ui]a dignus vilificacione tu, et q[ui]ntu dignus Tu.

10 VERBUM Incarnatum Altera Sapientia
Jesu Christe, me et omnia mea in Te sepelio. Insub-
stantia tua instantia vite mee implanto. Insubstantia
tua, mortis mee instantia infero, retractans omnia
et singulas imperfectiones meas, quo vis modo in
ipso, et ab alio occasione mei et cuius vis abterig re-

atq; quocumq; modo, tempore, sensu, gradu, capacitate
latitudine, circumstantia: retraham inquam et ra-
tificans ea mentis tuis sciensq; omnia, corrigens in-
rigans, fermentans ea bonis vobis Tuus ac mortis.

D & C. A. S.

TEARS TEARS SS.M. TEARS

Consecranda.

O Sanctissima Trinitas, desidero Te Deum
et summum et omne bonum meum, desideris omni-
bus meis, quocumq; ego iusta ^{de} meum placitum Tu-
um, elicere tota substantie mee, capacitate pos-
sum tam in gr̃e quam in specie, quam in ṽro
desiderio. Intelligendo desiderii et desiderantis
nomine, et alius p̃iu affectus in Te Dnũ meum, fidei,
spei, charitatis, timoris, estimantis adorantis, resigna-
tionis, h̃jectionis, orantis, gaudii etc:

2. Desidero Te his desideris tuis desidero et et
am omnium singularumq; creaturaru, etiam
possibilium, oib; gr̃e, specie, ṽro, possibilite diffictis
desideris: precipue ṽo omnium Sanctoꝝ Tuoru, tam
hominu qm Angeloru, tam Prebisp̃is ṽnic̃ Patru
Sis, qm S̃m̃ie & Ebe Christi Humanitatis omni-
b; absoluti erga Te Sanctissimam Trinitate De-
siderii tuis presentibus, futuris

3. Idq; in omni istoru omnium desiderioru inten-
sione in oib; intensivis gradib; ab õi et singula

creatura, etiam atomice sumpta et etiam ab ipso Actio ipsi-
ma Parente, et suq' Christi humanitate etiam possibili-
ter, tanquam actu defacto in presenti nunc q' o'i temporis
momento, semel q' semper durat, in millei millies
infinites maiori possibili omnino da proportione.

4. Neg' in intentione solus q' etiam desideriorum omnino
et singulor' intentione inquam o'ia et singula spe-
cta desideriorum, serq' atomos, et indivisibilia spiritualia
et corporalia: Sum vero extensione ad o'ia loca et spaci-
a etiam imaginaria, ad circumstantias, et a'ome-
ta et indivisibilia spiritualia, et corporalia: tum in exten-
sione ad o'ia loca et spaciaria loca, reliquarumq' circumstan-
tias Deo possibilium: extensione o'io tempore instantia
ad o'ia quoq' momenta et instantia tam antequam q' est.

5. Preserea intentione et motive, et objecto et radne desir-
derationis, q' quidem possibili tibi: Deo meo atq' complacite
omniatim illa o'ia q' qua' Tu o' Sanctissima Trinitas de-
verabilis et desideranda in Te et q'm nos sumus, aut et
quavis recto modo possunt desiderari Tu et desiderat-
tes Te: si e' illa rad, ac intentionis motu sit aliquid adin-
tra in Te, et ipse Tu, sine sit aut esse possit aliquid ad extra di-
versu a Te et tu' profectu a Te et q' Te.

6. Et cupro hunc actum a me et ab o'i quocumq' Tu n' es
nisi voluntate charitatis meae in e'stantiis, et o'is ab his
suis, et o'is circumstantiis, spectato replicari et repeti.

7. Immo quantum in me, replicis, repeti, et repeti gaudes
mihic' et h' q' Te complacere omnipossibilit' in singu-
la q' o'is et mille momenta, tantu' quantum Tu o' Trinitas
Deus et nos o'is creature tue, desiderare volumus
dehomo

debemus, possumus, quia Tu dignus es, et quia nos debemus, et
quia nos adjuvante, immo dante, et favente Te nobiscum esse
nos possumus.

8. Communicando hunc actum, imprimis Jesu ubi Dni
mhi oibz mentis et grati, unaqz Preciosissime Parentis
et Sanctonum omnium ad Jesum Christum incarnatum
Increatamqz sapientiam. VERBUM DEI FILII, tanquam
de capite p[ro]tinentiu[m] in se[mi]p[er]sionibus.

9 Deinde universa Divinitatis Tue, o Trinitas Deo ho-
nisti et bonitatis Divinitati atqz dignissime et essentia-
lissime Dignitati.

10 Ad gloria[m] omnimodam, et omnipotentem, et omni-
param Patris A. P. I. Ingeniti BEATISSIMI FILII, Incecati
Incarnati, et Unigeniti: Spiritus S. ex Patre Filioqz p[ro]-
cedentis, ab o[mn]i c[on]t[ra]ct[us] et in omnem c[on]t[ra]ct[us] ultra

DEUS
TERTE QUARTE PARENTIS VER-
GENTIS MARIE CONSECRANDA.

Ave Filia Dei Patris. } His verbis indulgentia plena
Ave mat[er] Dei Filii. } na adnexa i quoque recitantur
Ave Sponsa Spiritus S. } adjecto Pater et ave.
Ave Templum S[an]cte Tri-
nitatis

2 Preciosissima Parens, coram S[an]cta Trinitate A. P. I.
su ubi Humanitate, Grado me Tibi in manibus, in Fili-
um Hereditatem in heredem: Te autem mihi elige:
et assume in Dominam in Matrem, in Heredem, in
Hereditatem pro omni c[on]t[ra]ct[us].

3 Preciosissima Parens, assume Te Super omnia de-
monstra

minera solo Deo minorem, utq; Deo, quia in Te una plus Deo,
Tui unig plus in Deo est, pre omnibus creaturis simul
p^{to}.

2. Pretiosissima Parens, gratulor tibi; Te apud Deum,
ca. Deo, per Deum, eò id quod es, cupioq; Te id esse, amplig eò
amplig quantum Dño et Tuo gustui placeat: et quidem cu-
pio i' eò admittes.

3. Pretiosissima Parens, p^{te}tor coram Deo qd gloriæ
tue integritatem redimere, augmentig illig, pcurare
cupiam, et paratus esse verum: dignumq; eò judicem,
etiam cui meipsum, etiam cum totius creature p: excepto
JESU NRI Humanitate, factura in quantum id gustu
Dño conforme e' aut est.

4. Pretiosissima Parens, ege id p presentem ordinem
rem, apud Deum impossibile, ut ego Tei græ, et Gloriæ
Dñi domus excedam. Siñ id possibile, et in manu
mea e'et. Nolle p^{te}tor, id e'et, q' cuperem atq; etiam gratia
et me facerem, Te tam meipso, qual o' creatura, superio-
rem, digniorem, gratiosorem, gloriosorem, iusta di-
placitum, matribatig divine condignum.

5. Pretiosissima Parens, universam divine volun-
tatis, atq; sapientie, de Te dispositionem omnium
amo atq; approbo; eamq; tam Deo quam Tibi congratulor,
p^{te}cipue autem illa super omnia veneror

Praxis Examinis Conscientiae 190

Ad Signum dicas

Hoc signum Magni Regis: Surgite mortui venite ad iudicium.

Stans ut in oratione mediteris, quod
iturus est hoc pacto: Miser ego qui in
gratus fui tui beneficiis, in toto vitel
meo decursu, sum ante Tribunal
Iudicis tremendi, qui in nubibus
Celi veniet iudicare vivos et mortuos
et seculum per ignem.

Accessus

Accede anima mea, timens et ex
pavescens, sperans tamen in abun
dantia misericordiam Crucifixi

Adoratio

Res tremende Majestatis, omni
ego possibili reverentia Te adoro
usque ad infernum me deprimendo

Quingue Examiniis Partes
Praedictas

Agimus tibi gratias Optimi Dei
universis beneficiis tuis et Praesul
Die Dominico

Inci ex ceteris tunc electi et dilecti
sti esse, et ut de tua bonitate et infir
ta misericordia spero me ad gloriam
per convenientia media efficaciter
nasti: q. In tempore pueri creatorem
ex nihilo me condidisti, ad imaginem
et similitudinem tuam fecisti, et in num
ris domus in aere et corpore detasti: quae
me et omnia optime tam longa durati
ne conservas, gubernas et regis, et quae
ad me pertinent, tua mirabili providen
tia ordinas, attingens a fine usque ad fi
nem potentes et disponens omnia
vires.

Quia me hodie in tuo obsequio contem
plor et multis aliis beneficiis tuis et alior

191
prosecutus et hoc ipso temporis momento di-
tes, et per totam vitam, et postea per totam
aeternitatem cumulare non cessabis.

Luned

Quia me celesti Principi, Beato Spiritu
tui Angelo in custodiam commendasti
et cum paucis respectu multorum in Eccl[esi]a
Catholica constituisti, et per aquam baptis-
mi regenerasti in spem vivam et in-
hereditate incorruptibilem, in contaminata
tam, immarcescibilem conservatam in
celis. Quia me hodie etc.

Martis

Quia me ex misero statu inimici remo-
vens, ad dignitatem amici provecisti, et
ut de tua benignitate confido, per gratiam
tuam gratum facientem justificasti, et
ab innumeris periculis amittendi gratiam
liberasti et liberare non desinisti. Quia
me hodie etc.

Mercurii

Quia me cum paucissimis ad Status Reliquis-
sum, et ad hunc tam amabilem, quem
profitear Societatis Jesu Titio tui dilectissimi
mi misericorditer adduxisti, et in eo quod
tot aliis negasti perseverantiam dedisti
Quia me hodie etc.

Jovis

Quia reliquisti in Divinissima Eu-
charistia propter me in Memoriale,
in Testamentum, in Sacramentum, in
Sacrificium in Solum in libum in ultimam
viaticum ad eundem carnalis, in Figu-
ram primariam beatitudinis, et in
Signum substantiale future gloriae. Quia
me hodie etc.

Veneris

Quia tres et 80 annos pro me laborasti
et pretiosissimo Vulnerum tuorum san-
guine me redemisti: quia infinitis Pa-
tionis tue meritis innumeras ani-
mas e purgatoris ignibus ante
dignum tempus ad celestem Patriam edu-

isti et in futurum edues. Quia me hodie

Sabbatho.

102

Quia singularibus, et innumerabilibus domini
Beatissimam virginem Maria^m Tibi Divine
mihi Matrem affluentissime destasti, et caritati
in Matrem Paternam ac Dominam decessi
et proprio tibi Eude tot^o beneficium largiri dignatus
es. Quia mihi hodie.

Christus se mecum tibi ait: Laudact gra
tias age pro omni gratia, et dono quod^o tibi
de abundantia bonitatis meae in virginem
Matre^m mea^m.

Petitio

Non sines impedimentum cum deus tuus Domi
ne, quia non justificatus in conspectu tuo
civium veni. Verum amen Domine
Deus meus illumina tenebras meas
et ~~extinguere~~ ~~extinguere~~ ~~extinguere~~ ~~extinguere~~ ~~extinguere~~
statera^m et confitebor adversum me in
sua^m mea^m ut in Deus deicas iniquitate^m
meam.

Discussio.

Re cogitabo tibi omnes annos meos tota
magnitudine anime meae, et omnes horas
vult meae ad Divini iudicii statera^m formidulos
I. Franciscus. Hanc^o laudabat, ut conuenienter
discubatur ~~ambrosius~~ ~~ambrosius~~ ~~ambrosius~~ ~~ambrosius~~ ~~ambrosius~~
null^o lib^o 106

Hactit per verba operu, Cogitneri et p
bilis passionu. Amoris, odii Delib
ris Concupiscentia. etc. exarthen.

Confusus Dolor.

Appensus est in statera et in ventus
es in minis hns. Dan 3. v. 27.

Non inveniō opera tua pleni caritatis
meu Apoc. 3. v. 2.

Ad eccine redabis Dno. / Deut 32 v. 6
seestes et ingratus! Sicine redabis Dno
quod etc. Recose beneficium de quo es
die monitione feisti. Sicine Deo tibi
beneficenti responderi, et ejus dona com
ponas? quam vitis et ingratus es. Cui
beneficium offensori, pro olivis culpa p
amore oblivione, negligentiaq; retribuis
suis? ingenui. Fac tibi plures annam
Is. 6. v. 26.

Ah. Deus meus utinam nunquam Te
offendissem! Dote ex animo Redemptor
mi! Utinam me Tibi gratum exhibuissem

Modus vincendi tentaciones impuras
 Fili mi p̄ bono et ad salute, in vicino:
 minis satisfactiois et remedii, cupio tibi
 in Dna et Matrem assignate Bismam
 Virginem, quam si acceptas et revera cu-
 pa ei vicissim exhibere Te servum et fi-
 liu, expectares certissimo eij protectionem
 et auxilium emandande vta p̄ necessa-
 ria. In signu autem sincere acceptad-
 nis, n̄ plus exigo quã ut mane quolibet
 ut primu surgis dicas unu Ave Maria
 in honorem ejus purissime ariginillis:
Domina et Mat̄ mea in fidem et fi-
gna meae subjectionis, seruo tibi hodi-
et nam die, et dono oculos meos, aures
linguam, cor, ac totu me: Tu me de'en
de

de Apepide tanquam tuu. Idem repe-
tendum erit & crepusculum vespertinu,
adjecto triplici terre osculo. Quod si eod.
e v nocte senties te carnis Stimulo, aut
Demonis tentadine impelli ad quidpiam illi-
atum, dicite Stimulo. Dna recordare qd
tuus sim, tuere me tanqua re tuam
ppria?

LUMINATIO Meditationis.

- 1^{mo} Preparatio an fuit seria?
- 2^{do} An intentio facta?
- 3^{to} Memoria presentis Divini?
- 4^{to} An distractus an collectus et quomodo sententibus repetitis
- 5^{to} An reverentia suis debita tam interio-
ri quam exterior?
- 6^{to} An plus temporis intellectui q̄ et discursi-
bus quam affectui
- 7^{mo} Anis scopus, que motiva, qui affectus.
- 8^{vo} An ferventes an tepidi an moderati affe-
ctus.
- 9^{mo} Quae si fuerunt praecipua Luminaria et p̄-
posita.
- 10^o Inae proposita et quae media consequenti
ea

It. Qui in generali defectus est quomodo cor-
rigendi.

22. Sibi gratiam actio recommendatam propositi
si male dolor propositum emendationis.

Negotiatio spiritualis

Induct 1. Vivendum semper ordinatam tamquam ad bonum:
parat, quaeque ad opera

Induct 2. Designare sibi modum et Regulas unicuique
operi, easque servare.

Induct 3. Per partes assequere observandis in actionibus

Induct 4. Actiones nostras variis finibus compatibilium in
tentione, secundare.

Induct 5. Actiones nostras, intentione plurimum particu-
larium virtutum, affectibus et actibus carnis,
in actione menti, secundare.

Induct 6. Usus potentiarum, tam ad quam corpo-
ris explicitè offerre.

Induct 7. Actiones nostras, in aliorum actionibus, secundare.
dare.

Actiones

Actiōnes nrās fecundare per augmentum intensio- Indult 8
nis, et Genoris Adnialis, p̄portione Arithmetica.

Actiōnes nrās fecundare intensiōne, p̄portio- Indult 9
nem Geometricam.

Actiōnes nrās ad excellentiam deducere, p̄statq̄ po. Indult 10
Buis tales, paucas quam multas remissas fieri.

Actiōnes nrās si exserere, ut sint Superiores habi- Indult 11
tibus suis.

Actiōnes nrās sublimare in Arenis p̄sultis, Indult 12
Prehissimis Parentis M. A. L. P.

Actiōnes nrās p̄summus locupletari p̄ppriat:
nem bonorum alienorum p̄cipue Ch; B. V. Et H.

P̄summus nos communicare cum Creaturis, et Indult 13
transformari in eas, ac p̄ iis Deum collaudare.

P̄summus spiritualitatis, ex actiōibus, et Pas: Indult 14
sionibus aliis qui inutilibus, futuris tam nrīs quā ali-
nis.

P̄summus in meriti crescere Defectum Dimiclan- Indult 15
dis pro omnibus Creaturis supplendo

P̄summus operum nrōrum, valorem p̄ vota p̄mij. Indult 16
Ja augmentare.

Inductio 19 Possumus crescere
Ratione cogitando in bonis spiritualibus per dilata-
tionem, extensionemq; dependentium, si e alteris gene-
ris actuum, ad plures et plures actus, ad plura et
plura objecta.

Inductio 20 Possumus actuum nostrorum meritum augere, usum
sificationis calne in operibus nostris.

Inductio 21 Possumus merita augere, per habitationem actionum
atq; passionum, Penarumq; omnium, tam alienarum
quam propriarum.

Inductio 22 Possumus Crescere in merito, per Retractionem mala-
rum actionum. Tam nostrarum quam alienarum

Inductio 23 Possumus unius voluntarii actus boni Efficaciam
plurimum vicem quantum ad meritum, et valorem
supplendo, in meritis crescere.

Inductio 24 Possumus crescere in Meritis, patiendoc atq;
mali, faciendoc atq; iud boni, Semel p Semper.

Inductio 25 Possumus et debemus crescere, per augmentum
voluntarii, Deliberantis, Electionis Propositi.

Inductio 26 Augere possumus merita per visus habere, Penarum
u Imaginantis.

Inductio 27

Possumus crepare in mente, non intendendo nec intuen. Induct. 22
ad meritum

ut actus sint meritorij, oportet ut intentione nra habe. Induct. 28
et veram, formalem vivacemq; cognitionem.

Anticipare perennitatem, & ultra tempus morari, Induct. 29
summi e' meriti

Per substitutionem vocis aut signi, copia intentionis an. Induct. 30
qui p. 1.

Ad acquirenda spiritualia thesaurus meritorum am. Induct. 31
penitentiis assummato.

Similibus procedenti. Induct. 32.

Possumus opera nra multum sublimare operando Induct. 33
per ipsummet Deum.

Valoris actionum totius et passionibus. Ex
deus hinc applicat.

Lineo Volo laudare

Sanctissimam Trinitatem,
Deum Patrem, Filium et Spiritum S. S.
cum Spiritum Deum simul ac deum.
plurimum, Preiosissimam Dei Patre:
Sexu Virginitatis, MARIA, S.
Johannes Angelos et benedictio.
binat in N. N.

Volo Volo imitari

Sanctissimam Trinitatem, Jesu
Christum, Scipue sine passum
condempnum autum, Prelio.
sissimam Parentem S. omni.
Sanctissime Trinitati

Stio Volo gratias agere

et

ex cupio gratia; Jesu Christo ex
suo merito; sanctissima Virgini Sa-
ctisq; oib; et quorum precibus illa facit
u' patior.

1^{mo} Volo mihi in vobis

Gratiam sanctificantem, gloria
et vitam aeterna, remissionem pecca-
torum, quae nunc retracto et peccator
quasi merui. Tum qd quod Divina volun-
tas vult. Aumentum Charitatis
et virtutum omnium. Benedictio.

2^{do} Volo vobis et
re mihi et amicis

rem in officio, necessitatibus meis
Gratias actualiter frequentes, effrares
finales Gratias sanctificantibus. Gratias
gratis datas efficiendi benignae in
omni salute et salute. Status potentia
audilia in consiliis, necessitatibus
officiis. Temporalium. Sufficienti-
am, preservationem a malis aeternis et
corporalibus. Perseverantiam in
bono finalium.

3^{do} Volo vobis et vobis
mihi et Ecclesiae et

Conservationem et pacem, Pro-
pagationem et incrementum,
vigilantiam Pastorum. Con-
servationem apostolorum virtutum. Et mi-
serationem scandalorum et scandali-
tantum, ac hostium.

4^{mo} Volo sacrificare
et sacrificari.

Proprietatem meam et pacem
eorum, quae nunc retracto.

etc

Uslugi które maie być clynione na czeck Kaysui:
Erzey Maryi, dla Ziednania Sobie Keyaffodituy pro:
Sekcyi

1. Obraci sobie za matke Kayswieczny Marya, w dzien
ktory Bey uroczy stopu, Zpoprzedzaniem co iadq no:
wenna odmawiając często pokanowienie, iż iż chce
Słuchać y Kochać iako matke. Tak zuyh. byi czyni was: Jan
Berchmans; Zebną tak ze od niego błogosławienstwa
wstając rano y w wieczor przed snem, iako czyni S. Ma:
nistaw Koptka.

2. Podczas pokus które na nas biez uciekac do niego
mowiąc nabornie: Pod swoią obronę etc. iako czyni:
Ta Marya Vela, y wszem na pokusy nieczeka, alerie
uprzedza takowym uciekaniem. Iako radzi S.

Filip Ketyusz z tymi osobliwie kobiety wiake gład
były włożeni

3. Nawiedzić iaki koscioł pod tytułem Kayswieczny
Maryi, Thamar Sanchez miety lko cnotą alerie
y nauka zmatkornity, ile kroci wycaudził edomu wia:
Kimi dotniek interepie, nawiedzał nabornie zo:
wse iaki koscioł dedykowany Kayswieczny Ma:
ryi, S. Henryk lekarz wchodzą do miasta iakie:
go, Kierował piotwse kroki, na uctzenie matki Erzey
w jakim sey kosciole sławniejszym. Także S. Marya o:
gniacenka niedata do od Bey uslugi oderwać zadny
niewero:

niewztałom, a owczem aby chwem bolejami znacunku przy-
dała bey usłudze zwykła była podczas nooney chwili w
nocy bosemi nogami Nogię Nayswiętzey Pannie dedy-
kowany odnie mile będący nawiedzae przezcozaślużyła
it ię często B. Aniołowie prowadzili a tery gysztowali
Litanie codzien na częśc' Bey odmawia.

2.
5.
Wigilie do święt' An Boskiej wrzełku skromności a na-
bozenstwem znacowac przydauc do tego iakie umarłowie:
nie. Pape X. Kwiakiewicz in annal: eul: na rok
1425 rzecz taka, gdy żołnierze niektorzy Zygmunta
Krola Rzymskiego przezowo pole, na którym bi-
twa roku przestego, to jest 1414 odprawida się iach:
li, głow' pobożskiego Wzaku, wołający a wymawia-
jący naysłodsze Jezusa a Matki imiona byt
szeszany, przystąpi na ten głow' bliżej, a z tam głowa
wreze: Cwiczianin iestem, a zawszem byt nabozny
do nayswiętzey Maryi, święta Ley a wigilie o do-
bliwym czcilem naboznstwem, dlatego też ona, żem
tu bez spowiedzi poległ, niechc' mnie potepiwinny
miec, przeto kapłana mi ona spowiedz przywołaj:
cie, zawołany śody Anuż, a po rozgłoszeniu go-
wa ona mówic a żyć prześła.

3.
Codzien kotontek na częśc' iey odmawia naboznie kon-
kursowali dway Intodzenia skone, oiedne la-
mienty

niendę na Imię Alexandrę, którą sobie za małżonkę
 mając zamysłali, aże między obiema siostrami zachodził
 ta alterkacja, zabił jeden drugiego, dowiedziawszy się
 krewni zabitego, że ta śmierć, z przyczyny stała się tej Pa-
 niendzi, kryjomo porwawszy zabił Paniendę, ażeby się
 to zabójstwo ukryć, głowę jej w głęboką rzucił studnię.
 Po pięciu miesiący Lanna Pizenajświętsza wyjawiała się
 spraszą Dominikowi. który przyszedłszy do studni
 zabił imieniem na Paniendę Alexandrę! Kżecz cudow-
 na. pyze historyja zaraz głowa z głębin na wrót
 studnie wysła, mówiąc: uproszona mi jest łaska uko-
 ga mego abym bez Sakramentu pokuty z tego świata
 niezesła, a to z tej tylko przysługę, zem codzien ko-
 renkę nabornie na ciężę krzywdy krzyżey Lanny Maryi od-
 prawowała.

Imo O niespokalanie poczęty Panie Godzinie codzien
 zwiżekim naszerstwem odmaiwac: nasłatając w tym
 nazego Alphonse Rodryguesa.

Seu Zmłotki ku matce bożnie, wszelkie wraży y
 krzywdy darował w Augustie pewnem urodzi:
 lowi, kżoś policzek wyięt, mogąc się zemyciu mi-
 nato niewstrzyt, ani rozgniewał, to tylko powie-
 dział, zem prawdziwy jest Boga Maryi, sztuśna
 abym tę krzywdę bratce moicy darował. gno
 gno Codzien Te krótkę modlitewkę na ciężę matki

Bożycy nabiernie odmauidia zniech będzie błogosła;
wione święte y niepekane poczęcie błogosławione,
Lanny Inary: Urban Ofmy, iako świadczy nas Viva
lib. de indul: sto lat odpustu nadał tym, którzy by na:
bożnie namnienionę modliłenke mówili.

10mo Często się z tym protestował, iż chcemy łacińscy kuchal
Nayświętzej Inary, nieliczyć w łacie; najładniej
w tym s. Brno Biskupa Karazynet Hugo
in swetia o którym z wielkim ukontentowanie
powiedziała błogosławiona Panna Inary s. Br.
gideie. Hic qui me dum vidit, uita sua habuit cha:
nem.

11mo Allabotare ut Clientes cultoresq; Inarie multi:
piciantur.

12mo Modlic się za duże Czyścowe, aby się przez to przy:
postobac Inary Nayświętzej, bo ona powiedziała
s. Brigidzie iż jest matka tych duż, które w
czyściu zostają, niemożemy przez miłość uczynić
iako naturalne te duże, aby my szły zmaże łzy:
scowych

13tio Żadnej rzeczy niezaczynać, bez wezwania pō:
mocy od Nayświętzej Inary. Tak czyniła
s. Theresya y s. Katharyna Svedzka.
Przyczyny dla których powinnyśmy częściej:

gerbuo/c

Niepokalanie poczęte, Pannie, y matce Boskiej
 dwu. Przyczytna do nas Zakon między innymi przy-
 czynami, y ella też też od Boga postanowiona jest:
 w życiu błogosła Rodriqueza Zakonu naszego Bła-
 żyzka, świętoobliwca y cudami sławnego, jest y to:
 Bóg mi objawił objawił się słowa pomienionego Bła-
 żyzka, że między innymi przyczynami postanowienia
 od Boga Zakonu naszego była też y ta przyczytna
 Zedy Jezuis y Niepokalane poczęcie Maryi czuli
 y ogłaskał y reyor wszelka y ni nojia błoni. Zakon
 na poczęciu Zakonu naszego było do tegoż ci wry;
 sey do Byli Doktorannie Paryskiej a kade myj a za:
 tym poprzytżerem obrony Niepokalanego pocze-

2ga Przyczytna, abyśmy y obliwcy y Hudecznicy Pałki
 nam potrzebne obręmac mogli. *Aguis gratia qua:*
piam a B. Virgine obtinere desiderat eam per Im-
maculata Conceptionis Reverentiam efflagitet mo:
ris Bernardinus de Busto. Dowodem są tego co
 monie licznecuda y Pałki obliwcy ze na wezwadnie
 Niepokalanie poczęte, Panny y matki Boskiej
 od Boga ludziom swiadczone. Pyre Bernardi-
 nus de Busto: iż gdy desperat ieden do wyroju
 szpada, sam się przebył myślił, widząc to ubra-
 piona

pióra matka, a inaczey iuż prawie zgubionego słu:
wonia niemogąc, zawoła do Najświętszey Panny,
prosząc ie przez niepolane porzecie swoje matko
Boia mię do pomocy iuż ginąc. Dziwna rzecz maie
Słowa, o treż zelazo, wszytkie przezziwoży, zady gdy
do ciała przyjść, wnet ze że jakoby woskowobyto udy:
lito, y iadna emara, dala, iac niemogę. Historia
Jarosławskiego obrazu ludownego Swiady Ze
Dziwka jedna wogrodzie pelac, gdy gadzina słu,
czyta na żyje y wploty, garata dufida woskine:
Ja dziwona. Laty niepekalananno wounit
zmiia se rozpuka.

Qua

Przyczy na signum predestinationis et electionis
divine ee cultum et devotionem quam erga ut:
quiem talis moni dicit Cornelius a lapide puzac in
Eccl: cap: 22 u. 13 nempe hunc: qui eluciant me ita
aliam habebunt, confirmat id ipsum Lethardus ad 1:
dote, qui in eadem verba. et idem sic agit: nunquam
in elu peribit qui nunc in present. laudes orationes
marie recitat ut. vs. celestis gaudis huius aliam ac
cade ad mariam. l. 3. navenora. confirmat id:
ipsum l. Infirmus qui ad mariam augetur impo:
sile e ut pereat.

Qua

Przyczy na iest ta, ze iest: rzec winny my. S. Pan:
Hurt, iako prauy, ch. S. Dy y wzywial. Bozich. Tom
barney czic winny my. matke Bozka. Quia Deus
plus amat solam virginem, quam reliquos omnes

sanctos

ita Savares p. 3. l. 2. d. 28.

57a Przynajmniej, Arzy kull to wiary, ze wiec P. Boga narze:
gu penitencyjny. Dom' hui' adorabis, et illi soli serues:
Ozwyg Sady Matki Boskiej, tym samym czujemy y Boga
prawego zniey zrodzonego tak mowi Hieronim. P. Ois
h'net imperijs matri redundat redundat in Filij. Grad
Est.

57a Quia Quia quod deū, imperio, tu proe Virgo potes, iacob
ca nei Deus voluit habere per Marian. S. Bernard.
Nulla grāa venit de Caelo ad terram nisi per manus
matris. Confirmit hui' ipsum S. Bonaventura. qui
ait. Per manus huius Domine habemus quid quid
posidemus boni. Et Hugo Cardinalis. In cap. Ioan: ij
sic scribit. Per Mariam petite, quia ipsa est Thesauaria
grāarum.

57a Wzroba abymy codziennie czia, rozegulny, M. A. B. A.
matki Boskiej, zacowali, czeli, lacem, przy, imierci
osobliw, czy, sey, pomocy, y ratunku, domae. S. Lu:
dwie, karola, Pucyle, kiego, krotaly, czesto, ota
dkien, Naywistry, Panne, naboznie, y odtrawiat, py:
Sany, o przyczynę, odpowiedziat, wle, stowa: moie:
Tem illa iuvabit me. Dozna, t ego, co, mowic, x.
nasz, Jan de Campos, de Boga, Rodzicy, habozny,
bo, horanie, ley, ustawicznie, mawiat, officium, tak:
Ze, zicy, Galmany, ktore, sie, zaczyna, od, liter
Naywistrego, imienia, ley; W, Nowicium, zrami, z
aktorem, dugo, miezkat, Genwer, junc, Nazdey,
loboty,

sobozy Histerya im iaka o Boga Rodzice powiadat. Ten
tedy przy zimera, niezayora, na napelnio ny weslo
rua zrekid do jednego Zorywa; gdyby: wiedziat czyz
iaka to porciech przyngi tym zebory osobliwymaffe,
Wtem Oza Boga Rodzice Pamr. Aniedy. No przy imich
u Lashaw nam se pokazine, ale y po smieci, owar
di Hara, pokazawery se albowiem S. Hieronimo
wi Cavalgio powiedziata, ze wielkie ona glatame u
ludziach Societatis Smarkich, aby z. Polysta wyku
wreni bys.

Modus visitandi loca Sacra B. Virginii
Imo Duos itineris comites adspices, hinc Angelus Custodem
Minc unum aliquem e principibus Seipate tutochy.
Angelo Custodi Supplex fies. hinc verbis.
Obsecro te Angelice Spiritus, et tuar mens fide-
lis, ut in via pacis prosperitatis, et salutis te ducere
dirigat atq ab oi hoste defendat gravit tentatione.
Petor ut mihi Clientulo tuo hanc graam impetres
qua B. V. Mariam amare et rite colere in hac vita
possim, donec decum laudes eius in celis scinam
per oia secula seculorum.
Ad alterum socium dices. Edimie cultor et a-
mater B. Virginis. Beate M. impetra mihi in
affectu orga illam tui imitabuem, et oibus hujz
vul et rita periculis, tua apud ipsam in Pessione
mihi succurre.

2do, In itinere diversam quasi personam indues ju-
 sta diversas in singulos dies considerabiles, quibus
 mentem tuam occupabis, recitabis vero ex hymnis in laudem
 Virginis.

Die Dominico. Considerabis te ut soverum, et oī jure re-
 aug: B. Virginis dominio mancipandum, ite ad honoran-
 dam tuam potentissimam Dominam et Regina. Reci-
 tabis Hymn. Regina lili. Comes erit S. Ignatius q.
 de seculo militta a. B. Virgine se seip. in conspectu
 dato evocatus ad alteram. Hi. Aualem, in monte Serra-
 to suam conversionem auspiciatus ē, gladium suū isti
 Virgini anathema suspendens, seip. totum q. obse-
 quio devotum, nihilq. non egit deinceps, ut per se et
 per suos filios, istius Regine nomen et cultum glo-
 riam orbem terrarum ppagaret. Mand. in hist. p. 1.

Terza rda Imaginaberis te ut peregrinum in hoc se-
 culo multis exteris et periculis expositum, ite ad
 honorandam tuam ductricem fidelissimam, Comite
 ad seip. cum Angelis Cust: S. Dom. Hic dum il-
 latus cum affectu peregrini recitabis hymn. O Glo-
 riosa Domina.

Ter. 3. Imaginaberis te multorum criminum teum ite
 ad honorandam tuam clementissimam ad vocatam,
 recit. Hymni Salve Regina. Comes erit S. Bernardus.

Ter. 4. Cogitabis te ut Discipulum, rudem et ignarū au-
 dum tū vera Sapientie, ite ad honorandam tuam

Lamentis.

Sapientissimam Magistram. Recitabis Hym: Ave Regina
Caelorum. Comes erit S. Augustus

Febr. Imaginaberis te ut sponsam, gratiis adamatam
et assumptam, tantis longe impari Sponsalibus ite ad
honorandam tuam pulcherrimam, et dilectissimam
sponsam. Recitabis Hym: Inviolata. Comes erit S. S.
Sept. B. Virginis Sponsus et S. I. I. I. n. d. i. n. u. s.

Febr. Reputabis te ut infirmum, multig angustum vul:
neribus, ite ad honorandam tuam misericordem Sospita:
tricem et medicam matrem. Iesu Redemptoris, qui h.
die medicinam de cruore suo tibi contulit salutem.
Recitabis Hym: Stabat Mater dolens.

Comes erit S. Franciscus; qui sanitate paupertatis
et abnegationis institutum, quod in eade B. Vir:
ginis eius auctoritate et patrocinio suscepit:
ita constanti quidem Virginis operetunt et
ad tantam amicitia perfectiorem perductus est
in vitam S. Crucis imaginem, susceptis S. I.
gmatibus et transformatus. In ejs vita 2. diei
Die Sabbathi. Imaginaberis te ut S. I. I. I. d. i. l. i. c. i.
simum sepe in degenere et dignum ite ad
honorandam tuam amantem matrem. Recitabis
Hym: Ave maris stella etc. Comes erit S. Iohannes
Quando ad Templum v. Sacellum B. Virginis p. ve:
neris.

Tabula Deiparae Virginis imagini submis:

va reverentia flexis genibus. Litaniae Lauretanas
 recitabis: Subjunges q̄ ter Salutacionem Angelicam.
 Prima vero Salutacioni: O Dna mea Sancta ~~Magia~~ ^{Magia} si
 aut Deus Sal̄ p̄ omnipotentiam tuam te potentissimam
 effecit, ita mihi quiesce adsis in hora mortis, expelle:
 da me omnem contrariam potestatem. Secunda Sa-
 lutacioni Angelice Subjunges. O Dna mea S. Maria
 sicut Filij Dei tanta te cognitione et claritate digna-
 tus est, ut totum celum illumines, ita in hora mortis
 animam meam cognitione fidei sic illustres, et corobo-
 ras, ut nullo errore aut ignorantia pervertatur. Est
 3tia Salutacionem Angelicam dices: O Dna mea S. Ma-
 ria, sicut Spiritus Sanctus tuum amorem plene tibi
 infudit, ita tu in morte dulcedinem amoris Dni mi-
 hi infilla ex quo omnis amaritudo reddat gaudi-
 um suavissimum.

In reditu a sacello.

Recitabis magnificat, et Te Deum v̄ aliquam orati-
 onem q̄dā in gratiarum actionem p̄ dono devotionis
 in B. Virginem iisdem fore considerationibus men-
 tem occupando, quibus in aditu te exortuisti.

In progressu

2 modis. 1. Eisdem amotes assumes et implores que in oratione
 visitan- 2. Implorabis aliquod v̄ ex his que B. Virgo, hanc morta-
 di tem- lem vitam degens concepit; ei te comitem dabis; q̄q̄
 aut sac- modestiam, devotionem, aliasq̄ virtutes in illo mysterio
 13u. expressas imitari studebis, ad idq̄ gratia exoptes rei:
 Sancto. Ita Laur.

11nem. For. 2. v̄ visitationem Elisabetha Lit. For. 2. N. in Se.

12 hae
 13 lites

dilectum ubi. Vnum peperit. Fer. 2. N. in Tem: Altero;
 solimitanu' sive dum Filium suum Gentiant. Sab
clius, sive dum illu amissum quaerit. Fer. 5. N. 2.
 dum adibat Lepius. Thi dno illis 363 annis exire
 mis quos predicando Evangelio uno onit. Feria 6a
N. 3. Dum regnabat B. V. M. illu capitate cruci Sab
N. 6. Dum ptajon: illi loca sacra Lepij visitabat.
Die Dom: N. 7. Dum in celum gloriose assumpta est.

In sacello Dies Rosarium. In rechte Imaginabitis B.
 V. redemptem ad quae accedunt om eam gratioro
mitatus. Interim cum haec omnia tracta:
 bis percurres quinq; antiphonas in honorem No.
 minis Maria. Magnificat, Ave Regina lillora
Regina Celi, Inviolata. Ave matris stella.

Reversus 1. Sistere se velut infantem hac u simili oculatione:
Fiducialis O. MARIA mal mea dulcissima, ecce ego Filius tuus in:
in cunctis fans, qui ne incedere, ne ullo me pacto supportare posse
necessi: ad B. V. M. huc pro prorsus indignus audilio. Sicut ergo atrum Filium
tuum, infantem in ulnis tuis amantissime portasti, ita
me alterum Filium tuum in brachia tua protectionis porta.
2. Offerre se velut infantem mulum: O. MARIA Ma.
mea benignissima, ecce ego Filius Tuus in sons et
virtute nudus, expositus in juvis frigoris, et tepidita.
his spiritualis. Sicut ergo infantem Idem Filius Tu.
um fasciis et panniculis involisti, ita me altera
Filium tuum in volve fasciis virtutum, ut calebat
fervere spirituali.

3. Velut gamelum et ad ubera anhelantem: O MARI: A mat' mea amantissima, ecce ego filius tuum in sans gameli: cus et oi destitutus alimento: sicut ergo mellea nocia tua tam affectuose obuiisti sugenda infanti Christo Filio tuo ita mihi alt' Filio tuo ubera tui amoris obe, et iac devo: tionis cordi meo infilla.
4. Velut spirituali: circumcidendum, et Deo Tentandum. O MARI: A mat' mea purissima, ecce ego Filii tuus ocle unimundus et qui opte tea reced' ad Sarranidam Sucha: riphiam accedes, ne pro vita pidiuam mihi manducor et mortem asipiam. sicut ergo Filium tuum Iesu' orig circumcisum, ipsam puritatis fontem in Templo Hierosol: mitans, cum pari Instutum, aut duobus nullis colum barum obtulisti. Patri Alno mirnus gratissimum; ita me alterum Filium tuum incesuone tua ab omni oca: ti macula p' penitentiam emundatum ab inordinatis affecti: bus cultro mortificacionis circumcisum humili simplicita: te, et amore Dei exornatum, unicum Filio tuo in sacro Communione, q' ex Deo Patri mirnus gratiosum.
5. Velut p' fugum a furore hostili: O MARIA mat' ma: potentissima, ecce ego Filius tuus quem crudelissimis Herodes diabolicus, mundus et caris persequitur ad in: dionem. sicut ergo Filium tuum Iesu' p' uida sub: duxisti furori Herodis, et in Egyptum deportasti, ita me alterum Filium tuum, mat'na p' uidentia p' te: ge, et aduersus hostium omnium inopet' tutate.
6. Velut perditum et derisum: O MARIA mat' mea Sa: gientissima ecce ego Filius tuus per ignorantia' et peccata perditus, et derisus: errari em sicut' ovis

quo perijt. Auct ergo Filium tuum Iesum amissum
quæsisisti, et post triduum in Templo reportum in ades tua
reduxisti, fovisti, educaisti, ad annum usq; trigessimum;
ita me alterum Filium tuum, longe alit in m. l. et
voribus, et imp. et ludibus perditum, et ab omnibus
miseri cordi quære, et reduc in domum paternam græ
et misericordie Divinae, tuisq; sapientissimis monitis in-
strue et reformam in vitam perfectum.

¶ Velut morti jam proximam. O MARIAM mat. mea
gloriosissima, ecce ego Filius tuus, quia Divina iusti-
tia morti ad iudicatus, incertus de tempore executionis
sententia, eam in singulas horas expecto, et timeo. Sicut
ergo Filius tuus Carolo ero nobis morte damnato, et in
omni morienti indicibili compassione affectu adstiteris, et
ubi alteri Filio tuo genti auxilio assiste, nec me deseras
in illa hora extrema: et sicut corpus filii tui Iesu deo-
cedepositum in sinum tuum excepisti, ita animam meam
à corpore edentem, O MARIAM mat. græ, mat. misericord.
die, recipere in matris brachia tua.

Factu breve Quoties salidaveris et dixeris, Ave græ pleno. Rogo
cu. s. u. p. to: clementissima, p. r. i. s. i. m. a ut intelligas ac si dices con-
ta die matu Ave Annulla Primi talis humana. Ave Maria Geleto
tuo tempore Ave Annulla Primi talis humana. Ave MARIA Geleto
instituenti u. Dei matris Filia sublimissima. Ave MARIA sponsa
spiritus s. amabilissima. Ave MARIA mat. Dni m. i. s. e.
su. Ali dignissima. Ave MARIA sponsa. Imi Josephi
castissima. Ave MARIA. Seta Angelorum pulcherrima.
Ave MARIA Prophetarum p. m. i. s. s. a desideratissima. Ave
MARIA Regina Patriarchatum gloriosissima. Ave. Ma-
RIA Magistra Evangelistarum veratissima. Ave MARIA
Doctrina

Doctrix Astorum Sapientissima. Ave MARIA consortia:
 Mux Martyrum validissima. Ave MARIA Consuetudo et ple:
 nitudo Confessorum suavissima. Ave MARIA honor
 et festivitas Virginum jucundissima. Ave MARIA
 consolatrix iuorum et matuorum promptissima. Ave
 candidissimum Lignum, fulgida semper & tranquilla
 Trinitatis, rogamus Fulgida caelae amenitatis de qua
 nasci et cupis lacte pasu. Rex caelorum voluit.
 Oratio pro Domino Devotionis in B. Virgine MARIA.
 Diligimus Te Dne Deus rex, et benedicimus tui san:
 cto Tuo, quia nos indignissimos servulos Tuos puenos
 ab eterno, benedictionibus dulcedinis Tuae, in Tempore be:
 neplaciti Tui, miserandibus immensis, et innumeris
 cumulasti, ac impetrans quia p lumen vultus Tui quod
 dignasti supernis, per donum fides, et lecter inspirat:
 nes significare nobis dignatus es, quam gratiam accepturum
 sit Divinae Tuae Majestati, et nobis uti ad salutem, an:
 ctissimam virginem Unigeniti tui matrem totosq:
 fectudiligere, totosq: mentis et corporis conatu honorare
 et colere. Atq: ut id adimpleremus, o dilectae Ma:
 tris, orca Ecclesiae uberibus simul cum lacte Reli:
 gionis catholice, generosum et Filialem ANAETIE
 amorem uberibus nris infillasti, Propter hoc dedi:
 sti letitia in ardente, cum in incerto salutis dij:
 crimine versantes hoc beneficiu velut
 pdestinationis Lignum, animis gaudis col:
 liquescentibus contemplamus et in co:
 lenda

lenda Virgine Celestis Regni delicias plura
 mus. O Pat' misericordiarum et Deus totius
 consolationis, istam per te de Maria Ma-
 tre misericordie et consolatrice afflictorum
 conceptam fiducia confitemur, et nos toto
 corde ejus devotos obsequio ne aliqua-
 do in ea deficiamus et langueamus, con-
 tinuato gratie tuorum influentia po-
 tent' perfice. Per Iesu' Xpi' Filii' cui
 pau' etc.

ANNA de S. S. P. Menstru
 et alijs Tutelaribus

Willemsen Christe Eegson etc

Pater docetis Dns	Miserere nobis
Fili Redemptor mundi Dey	Misere nobis
Spiritus Sancte Dey	Miserere nobis
S. Joachim.	ora pro nobis
S. Anna	ora pro nobis
S. Joseph	ora pro nobis
S. Casimire.	ora pro nobis
S. Melchidore	ora pro nobis

S. Onufri
 S. Clemens
 S. Cajetane
 S. Michael
 S. P. Ignati
 S. Francisce Xaveri
 S. Francisce Borgias
 S. Joannes Francisce
 S. Maristae
 S. Aloydi
 S. Tres Japonenses.
 S. Eulalia.
 S. Balbina
 S. Pii Papa.
 S. Antoni.
 S. Elizabetha
 S. Innocentes
 S. Blasij
 S. Gertheris
 S. Eduarde
 S. Thyrjij Palmatij et Socij mart
 S. Edmund.
 S. Victoria Virgo
 S. Concordi Praebit

S. Scholastica v.
 S. Balbina
 S. Petre martyr
 S. Magnete
 S. Margaritha
 S. Maria Magdalena
 S. Bartholomae
 S. Venceslae
 S. Catharina
 S. Barbara
 S. Hygine
 S. Valen:
 S. Bened:
 S. Dam.
 S. Florian
 S. Silverij
 S. Anna
 S. Augustine
 S. Anastalyj
 S. Felw.
 S. Clemens
 S. Engelberte.

capitulum

capitulum

capitulum

S. Ambrosij
S. Clarix Episc.
S. Iacobe Apost.
S. Bonifacij et Wini
S. Bruno

S. Scholastica v.
S. Babina

S. Agatha
SS 40. Martyres
S. Catharina virg.

S. Gregori Papa.

SS. Genesii et Protasii MM.

SS. Cosma et Damiane. Ora pro

S. Gabriel Archangelo ora pro nobis.

Omnes SS. Patriarche et Prophete Christi et Ebor

S. Nocolae — — — — — ora pro R.P. Doctor

S. Domini — — — — — ora pro Sacerdoti

S. Stanislae Rectoris — — — — — ora pro Scholasticis

S. Ildephonsi — — — — — ora pro nobis

SS. Victor et Modesti MM. ora pro Sacerdoti in Prim
S. Marce Evan. ora pro operariis Sui. chryluc

S. Ferdinande Rectoris Conregationis et aliorum.

S. Viri M. 15 Cal. oratione lentali

S. Margaritae M. Abbatissae oratione

ora pro patre suo

S. Procopii Abbatis oratione

S. Hedwigis viduae oratione pro pace

S. Didaci Confessoris oratione pro schola

S. Leuadiae V. oratione pro universis

ora pro viris et mulieribus

Imo

2da pars Documenterum in ordine ad alios

Imo cum Superioribus et S. Spiritualibus quam confidenter
 sine tractet, et quamcumq; hac in parte senserit repugnantia
 eam ferit vincat. Eundem animum habeat ad
 ad vidum Professore in rebus studia Scholastica
 certantibus, quidem sit observantissimus memor in
 suis apud Ethnicos reperi ariomatis: Magistris et Paucis
libus nulla par gratitudo. 2do cum equalibus charitate
 sanctam et illibatam conservet, pari erga omnes mansue-
 tudine affabilitate cultu et officio, peccitentem nationa-
 litis spiritum sibi esse habet, tanquam cuique ve-
 stem illi inconfutitum discindit, et membra corporis ipsi
 eodem spiritu ad discerpit, non desistente in studiis emu-
 latione, infidias attentiones discordias, earum semina:
 nes lane pectus et angue oderit. 3to Veteranus quem
 par est honorem exhibeat, seque planes tanquam Noviti-
 um in eorum comparatione gerat, congruenter et collo-
 quia eorundem, multo magis familiariter Audire
 devitet, sibiq; persuasum habeat no sine gravissimo ju-
 stissimoq; causa in noa se: post Tyrolorum Juniorum
 reputationem veteranus esse constitutam, erudatq; ad potius
 sua sui velit experimento discere 4to Notitias conversa-
 tiones familiariter ac eximie in studiis nitentibus scho-
 larum abhorreat, memos illis gravissimi a D.P. Druthico
 dati

dati moribus: quod qui se in episcopi modis conversabunt in multitudine
in tum virtutes, tum spiritus tum disciplina tum omni-
no sine sudore naufragium faciant, ac sepe vocabunt, sepe in
mente excident. **¶** Ab omni carnis affectu erga parentes
et sanguine juncti ad alienum nec illud frequentibus
nubiat, multo magis (nisi id gravis necessitas exi-
gat) in ijs ad eundem sit distulimus, nisi enim quid ma-
gnum detrimenta Junioribus periculum Reli: commercium
et communicat cum suis in sanguineis afferat. **¶** Et sic
amator lubrici spiritus neq; ab illo digrediat, neq; extra illi
morem unquam absq; justa necessitate multa hoc modo
congregabit commoda, et incommoda spiritus evitabit.
Precipue v^o commendatam habeat strictam observantiam
identij sicut horis matutinis et post Examen respici-
entem. Tertia pars documentorum in ordine a

1^o **Studia.**
Secundum mentem spiritus et intentionem
societatis, nihil aliud in his studiis querendum nisi maxi-
mam Dei gloriam ut ad eam promovendam aptum evadat
instrumentum secundum mensuram Domini Beneplacito
2^{do} **Studeat** secundum Regulas Studentibus in Soci-
tate aliud in suis studiis querendo scriptas adeoq; et se-
dem directionem Praefectorum Professorum suorum at-
tendit singulis mensibus Regulas Scholasticas videlicet
3^{to} **Studeat** pie primas partes deserendo studio virtutum
ac perfectionis Religiose ita enim uberem vitam bene-

ditionem ad bonum in literarum studio effectum sibi
habet, iuxta illam inallibilem Xli Dni promissionem: Quærite
primò Regnum Dei etc. Ne studeat alacritate per passionem
impulsus quod ipsius labores ac molestias ad studia literarum
et amore Dei puram intentionem glorie ipsius suscepta ac-
ceptissimum curam Deo meritum afferent, sine interim
optatq; effectus suis laboribus correspondeat sine nō. 3^o Stu-
deat adquate secundum mensuram talenti sibi à Deo
concessi, hoc ē iuxta facilitatem ingenij capacitatisq; sus-
cavendo ne illud opportuno facilitas, felicitasq; ingenij legiti-
mum redcat in studio literarum, quod quando dicitur proficere
sua, nam cui plus datur plus in requirit ab eo. Ne item
tarditas ac hebetudo sine ingenij sine memorie in quantum
animi defectionem in literis anisuat, cum sepe solitudinis et
effectus parvi multo labore ac sedulitate, quam qui absq; ne-
gotio ob ingenij felicitate eveniunt. 6^o Studeat humi-
litatem cum seculis submissione animi ac resignati-
one in divinam voluntatem circa suum effectum in
dici, ita ut sit paratus nihil omnino deficiente sua ap-
plicatione si Deo id ipsum placitum fuerit, in senore alijs
effectus contentus esse. Aunc spiritum humilitatis facile
inspirabit scholasticus Religioso pura intentione, qua nō se
ipsū nō suū honestū nō suū excellentiā, sed solum Deū ipsius
gloria ac suū Beneplacitum querat.

Capit. 37. est utile ad refrigeranda membra
na quam sit utile se resignare Dno
voluntate in otios.

Cap. Lib 3. utile est ad perlegendum tempo-
re desolatis



lectiones Thomæ à Kempis

Ima die

Mane L. I. c. 20
Meridie L. 3. c. 9 et 10

2da dies

Mane I. L. Caput 22.
Mer: I. L. c. 24.

3tia dies

Mane L. I. c. 21.
Meridie I. L. c. 25

4ta dies

Mane I. L. c. 23

Meridie 3. L. c. 52 et 48

5ta dies

Mane 3. L. c. 14

Mer: 3. L. c. 50. Item A. c. 24

6ta dies

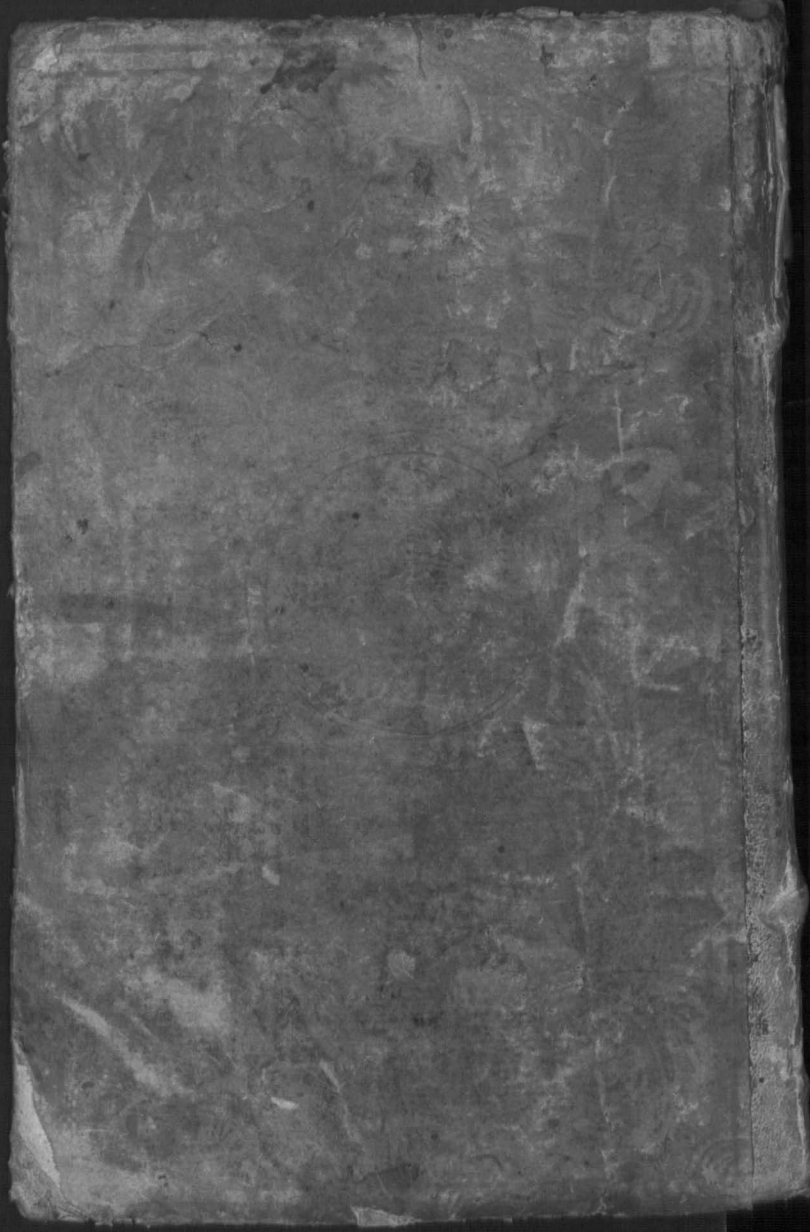
Mane 2. L. c. 1
Mer 2. L. c. 5

7ma dies

Mane 3. L. c. 56
Mer 2. L. c. 12

8va dies

Mane 3. L. c. 34
Mer 3. L. c. 44



Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :



ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.